

TRANSCRIPT VAN DE GECOMBINEERDE RAADSCIE ONTWIKKELING EN SAMENLEVING
GEMEENTE HAARLEM
d.d. 31 maart 2021

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedemiddag, welkom bij deze gecombineerde commissie Ontwikkeling en Samenleving. Ik heb geen bericht van verhindering, wel bericht van dat mensen iets later zullen gaan aanschuiven. Er zijn ook mensen die gaan via Teams deelnemen, tenminste van de raadsleden. Dat is mevrouw Otten – ik hoor dat ik een echo heb, sorry – de heer Oomkes van de PvdA en mevrouw Kok van OPH en de heer Wiedemeijer van de PvdA. Die zijn thuis deze vergadering aan het volgen. Wethouder Roduner zal vanwege privéomstandigheden om 18:00 uur kunnen aansluiten. Bij de inhoudelijke behandeling zijn zowel wethouder Meijes als wethouder Roduner aanwezig.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: De agenda, kunnen we deze zo vaststellen? Ja. Ik hoor geen, dat '...'.

3. Inspreken op nota Vaststellen locatiekeuze Domus Plus en Skaeve Huse

De voorzitter: We gaan niet nummer 3 skippen, geloof ik. Nee? Gaan we doen. Oké, dan komen we nu bij agendapunt 3, dat is het inspreken op de nota Vaststellen locatiekeuze Domus Plus en Skaeve Huse. Zoals u weet zijn er 36 sprekers aangemeld om vandaag bij de commissie te komen inspreken. Gelet op de geldende coronamaatregelen zijn de sprekers ingedeeld in groepjes van vijf voor een bepaald tijdvak, een zogenaamd tijdslot. Zij zijn over tijdsindeling gisterenmiddag allen geïnformeerd en u heeft deze lijst met groeps- en tijdsindeling ook toegezonden gekregen. U heeft ook de schriftelijke bijdragen bij de agenda kunnen vinden van de betrokkenen die vandaag niet kunnen inspreken, maar die u wel graag op de hoogte willen brengen van hun bijdrage. Gelet op een efficiënt verloop van deze vergadering verzoek ik de commissie goed rekening te houden met de planning. Per half uur ontvangen wij één groepje van vijf sprekers aan de tafels hiervoor of digitaal. Eerst krijgen allen de vijf sprekers het woord en ze krijgen per spreker hiervoor maximaal twee minuten. Niet drie, twee minuten. Sorry?

De heer Aynan: Waarom twee, voorzitter?

De voorzitter: Daar gaan we nu niet meer over in discussie, dat is allang gecommuniceerd. Vanwege dat ze zoveel sprekers kunnen we dat niet op drie minuten gaan doen. De sprekers weten dat ook. Pas na afloop van deze ronde van vijf sprekerbijdragen, die ongeveer tien minuten in beslag zal nemen, krijgt u als commissie de mogelijkheid om korte, toelichtende vragen te stellen aan de sprekers. U heeft hiervoor per groepje uiterlijk ook tien minuten met elkaar de tijd. De voorzitter bepaalt dan wie het woord krijgt. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling dat u als commissie in reactie op de sprekers al uw standpunt gaat verwoorden en er al een debat van gaat maken. Bij de inhoudelijke behandeling van het punt krijgt u als commissie alle tijd en ruimte om uw standpunten daar kenbaar te maken en vragen aan de betrokken wethouders te stellen. Na deze twintig minuten worden de sprekers gevraagd de plekken schoon achter te laten. Ik zal het gelijk vertellen: voor u ligt een aantal van die doekjes, als u dat na het spreken open wil maken en even het microfoontje schoon wil maken en de tafel voor u, dan is dat al geregeld. De sprekers – hij is weer uit, ja oké, sorry – de sprekers moeten dan rechtsom hier de zaal verlaten, langs de gele lijnen

achter u lopen en dan vervolgens het pand weer verlaten. Even kijken, hoor. En er zal volgens het overzicht een korte pauze worden gehouden. Graag wil ik dan nu de insprekers van ronde één hartelijk welkom heten. U krijgt zoals u al is aangegeven ieder maximaal twee minuten de tijd en na afloop van uw bijdrage graag even uw plek schoonmaken en waarvoor dank alvast. Ik zal gewoon even volgens het lijstje de insprekers het woord geven. Dan beginnen we hier met mevrouw 't Hart. Mevrouw 't Hart, gaat uw gang.

Mevrouw 't Hart: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Geachte leden van de commissie, hartelijk dank voor de gelegenheid die ik krijg om namens de vier wijkraden in Schalkwijk in te spreken. Mijn naam is Marijke 't Hart en ik ben voorzitter van de wijkraad Meerwijk. Wij hebben kennisgenomen van het voornemen om een Domus Plus te vestigen aan de Nieuweweg, maar we hebben ook begrepen dat als de Domus Plus niet aan de Nieuweweg komt, dat deze dan aan de Boerhaavelaan, aan de rand van Schalkwijk, wordt gevestigd. Wij vinden het geen goed plan om zo dicht bij Schalkwijk, of het nu is aan de Nieuweweg of aan de Boerhaavelaan, een Domus Plus te vestigen. Is er nu echt geen beter alternatief te bedenken? Een alternatief dat niet zo'n enorme impact heeft op de leefwereld van de bewoners in Schalkwijk. Schalkwijk staat nou eenmaal bekend als een sociaal zwakkere wijk. Door de diverse partijen, ook door de gemeente, wordt veel energie ingezet om deze wijk sterker te maken. U als gemeente heeft benoemd dat u het imago van dit stadsdeel wilt veranderen en inzet op positieve stimulans in Schalkwijk. Een voorbeeld hiervan is het bouwen van woningen voor mensen die draagkrachtiger zijn. Hoe bijzonder is het dan om te vernemen dat de gemeente nog steeds overweegt om aan de rand van deze wijk een voorziening te vestigen voor mensen met een sociaal zwakke achtergrond? Het is niet zo dat wij deze mensen geen woning gunnen, integendeel. In Schalkwijk wonen al relatief heel veel mensen met een sociaal zwakke achtergrond. Maar de draagkracht van de wijk moet niet nog meer op de proef worden gesteld. Natuurlijk realiseren wij ons dat het om een kleine groep mensen gaat die in een dergelijke voorziening gehuisvest zal worden, maar wij weten ook dat deze mensen overlast veroorzaken. Dat is de reden dat die niet gewoon ergens in de stad gehuisvest kunnen worden. Wij weten dat een kleine groep die overlast veroorzaakt een enorme impact kan hebben voor de veiligheidsgevoelens in de wijk. Wij weten ook dat er een enorm tekort is bij de politie en de handhaving. Het is dus niet zo moeilijk om te voorspellen dat deze mensen een effect zullen hebben op het gevoel van veiligheid in Schalkwijk. Dit zal natuurlijk ook een effect hebben op het imago van Schalkwijk. Daarom ook deze oproep van de vier wijkraden in Schalkwijk, aan het college en aan de raad: zoek een andere plek voor de Domus Plus.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw 't Hart: Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dat was echt prachtig twee minuten. Dan gaan we door naar mevrouw Jonkman. Gaat uw gang.

Mevrouw Jonkman: Gaat dit goed zo, horen jullie mij? Oké. Ik woon sinds anderhalf jaar in De Groene Linten, samen met mijn gezin. We zijn hier naartoe verhuisd met de slogan: daar waar kinderen veilig kunnen opgroeien. Met de komst van Domus Plus op de Nieuweweg zou ik eerder zeggen: daar waar kinderen opgroeien in onveiligheid. De gemeente wil een groep mensen met zeer complexe problematiek een menswaardig bestaan bieden. U heeft allemaal fantastische ervaringen met Domus Plus als zorgvorm gedocumenteerd, maar hier ook wat selectief naar gezocht. Kijken we objectief: kijk naar de Internationale standaarden voor de behandeling van drugsverslaving van de Wereldgezondheidsorganisatie, dan vinden we niets over de effectiviteit van deze zorgvorm. Met al mijn kennis en ervaring in behandel-effectiviteit en comorbide problematiek in de GGZ heb ik, echt waar, nog nooit gehoord dat het verstandig is om grote groepen mensen met dezelfde complexe problematiek af te zonderen in een boerderij direct gelegen tussen twee bekende dealerplekken en een autoweg. U hoopt dat het werkt, u hoopt het misschien wel heel erg,

zodat het van de agenda van het coalitieakkoord af kan. Maar laat ik u vertellen dat u de doelgroep geen menswaardiger bestaan gaat bieden. Weg van alle faciliteiten, een plek waar ze in het pikkedonker op zoek moeten naar drugs en geld en een plek die moeilijk bereikbaar is voor hulpdiensten. Met alle twijfels moeten we ons ook afvragen welke risico's we willen nemen. Volgens de door de gemeente gehanteerde scheve maten ligt de Nieuweweg natuurlijk niet aan een woonwijk, maar jullie hebben vast allemaal al eens de moeite genomen om er te komen kijken. Wat zien we daar? De Groene Linten is precies gelegen aan de uitgang van waaruit de Domus Plus-bewoners naar de supermarkt trekken. De eerste straat alleen al wordt bewoond door circa dertig kleine kindjes. Hele kleine kindjes van drie weken tot zes jaar oud. Kinderen die opgroeien in een onveilige leefomgeving komen aanzienlijk minder tot spel, tot leren en tot ontwikkeling. Dat weten we zeker, dat weten we uit onderzoek. Dat komt door de fysieke onveiligheid, door rondslingerende injectienaalden. Emotionele onveiligheid, doordat mensen met een breed scala aan problemen vijandig of agressief kunnen overkomen. Kinderen vormen een blue print van al deze sociale interacties en dat vormt hun eigen sociale gedrag. Dan weten we ook dat kinderen hun omgeving na gaan doen.

De voorzitter: Mevrouw Jonkman, wilt u afronden?

Mevrouw Jonkman: Wilt u echt dat de Domus Plus-bewoners en nog meer; de drugsdealers die hier als wolven op af gaan komen, het voorbeeld wordt van deze kindjes? Kortom, maak de balans voor uzelf op. De winsten zijn onzeker en naar verwachting gering en de kosten zijn aanzienlijk.

De voorzitter: '...' (buiten microfoon).

De heer Kleist: Dank u wel. Goedemiddag, raadsleden van de commissies. Mijn naam is Wim Kleist en ik sta hier, of ik zit hier, als bewoner van het Burgemeester Reinaldapark. Afgelopen dagen is Nederland geconfronteerd met de Haagse affaire rond Pieter Omtzigt, waarbij duidelijk naar voren kwam dat het vertrouwen in de Haagse politiek zeer is geschaad. Bij een onderzoek naar de zetelverdeling van de afgelopen verkiezing zou Pieter met een eigen partij 23 zetels hebben gekregen. Om ons niet te zeer teleur te stellen heeft het college ervoor zorggedragen dat we onze eigen Haarlemse affaire hebben met het project Domus Plus Nieuweweg. Dit heb ik van begin tot nu toe in persoon mogen meebeleven en ik ben diep, diep teleurgesteld in het verloop. Zelfs voordat de aankoop door de gemeente plaatsvond zijn bewoners op de hoogte gesteld dat wijziging van het bestemmingsplan moeilijk zo niet onmogelijk zou zijn. Ook de door drie partijen aangevraagde quickscan werd niet door de gemeente gehonoreerd. Daarna heb ik zoveel zaken voorbij zien komen: onjuiste info, achterhouden van informatie, motie van afkeuring, amendement 'Maak aankoop Nieuweweg een grondaankoop zonder pretenties'. Een vertrouwelijke shortlist zou al zijn samengesteld in 2018 door ambtenaren, met de huidige locaties daar al benoemd. Een jaar voordat de uitvraag in de burgerij plaatsvond. Daar is een warrig onderzoek door een Amsterdams bureau bovenop opgelegd, met wisselende en zeer betwistbare criteria. Als er dan vanuit de wijkraden wordt gesproken of vanuit de wijken wordt gesproken van wanbestuur en machtsmisbruik dan zijn dat termen die voor mij niet thuishoren in een nieuwe democratie die een open dialoog voor zou moeten staan. Onderbouwde alternatieven zijn ingebracht door de wijken en wijkraden en gedegen bezwaren tegen onjuiste criteria zijn terzijde geschoven. Ik schaam me plaatsvervangend voor de hele gang van zaken en roep de raadsleden op zich niet te laten regeren door de voorgebakken uitkomst van het college en hun kritische en controlerende taak serieus te nemen, ook met het oog op de verkiezingen volgend jaar. Ik wens u alle wijsheid en sterkte.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Kleist, ook mooi op tijd. Dan gaan we nu verder naar de heer De Bruin, gaat uw gang.

De heer De Bruin: Ja, goedemiddag. Zeer teleurstellend doorlopen proces richting zoektocht locatievoorzieningen. In januari 2018 werd door de gemeente aan JSR al opdracht gegeven de locatie te taxeren en interesse te hebben in de Nieuweweg 2. Zeer teleurstellend doorlopen richting zoektocht locatie bezinningen. Machtsmisbruik door de gemeente richting aspirant-kopers. De bestemming zou niet te wijzigen zijn, verzoeken van een quickscan werden afgewezen. Van één erfgenamenboerderij dezelfde geluiden. Recentelijk hebben wij een bezoek gebracht aan de Domus Pluslocatie Tafelbergweg, een rondleiding gehad. Aansluitend, met televisie Noord-Holland, de bewoners en de ondernemers gesproken. Ze hebben veel overlast, worden lastiggevallen, gebedeld en gebruik op straat, ondanks het aanwezige alcoholverbod. Vanavond wordt deze uitgezonden op televisie Noord-Holland. In uw participatieverslag staat onder andere het volgende: "Op de uitvraag aan de bewoners van Haarlem in 2019 te komen met locaties zouden 60 reacties gekomen zijn." Vreemd, want in 2018 bestond er al een shortlist van 53 locaties. Wij, bewoners Nieuweweg, hebben er 8 aangedragen, samen opgeteld 61. In dit rapport staat ook dat er in de omgeving plekken zijn waar regelmatig gedeald wordt. Wordt niet per se als negatief beoordeeld. Dealers in de buurt scheelt een wandeling. Ook staat vermeld dat wij de bewoners van Nieuweweg Plus regelmatig tegenkomen op weg naar de supermarkt, op zoektocht naar drank. Dit participatieverslag is zo opgesteld dat alles er leuk uitziet. Hoe gek kun je het maken? Dealers in de buurt, geen enkel probleem. Wat een onzin. Als gemeenteraadslid bent u gekozen volksvertegenwoordigers. Voor ons allen, en niet alleen voor 24 of 6 kwetsbare mensen. Wij doen een beroep op uw verantwoordelijkheid het besluit op 22 april voorlopig uit te willen stellen en met de bewoners op een juiste, democratische wijze in gesprek te gaan en samen op zoek te gaan naar voor alle partijen geschikte locatievoorzieningen. Er was ons tijdens de vorige verkiezing beloofd niet te zullen bouwen in de Groene Zoom. Waar is die belofte gebleven? Er is niks van over gebleven, niets. Mocht u toch besluiten op 22 april een keuze te maken en de Nieuweweg 2 te kiezen, dan zijn wij genoodzaakt er met een gestrekt been in te gaan en langdurige processen op te starten. Ook richting de komende ...

De voorzitter: Gaat u afronden, mijnheer De Bruin?

De heer De Bruin: ... gemeenteraadsverkiezingen. Ja. Inmiddels hebben wij een crowdfundingactie opgestart voor de te maken kosten en worden bijgestaan door een bekend advocatenkantoor. Wij hopen dat het niet zover hoeft te komen en vragen om een transparante democratie en wensen u veel wijsheid in het maken van de juiste keuze voor ons allemaal.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer De Bruin: Dank u wel.

De voorzitter: Dan komen we bij de heer Bijmolt. Gaat uw gang.

De heer Bijmolt: Geachte leden van de commissie Ontwikkeling en Samenleving. Wat moet wethouder Botter blij geweest zijn op 15 mei 2018, 2 maanden na de verkiezingen en 2 weken voor de officiële publicatie van het coalitieprogramma. Hij had al een grote stap gemaakt met het actiepunt tot het investeren in de Domus Plus. Een mooi cadeau voor zijn opvolger, wethouder Meijs, nu hij van portefeuille wisselt. Als dit niet getuigt van partij-overstijgend kameraadschap binnen de nieuwe coalitie, wat dan wel, zou je zeggen. In het coalitieprogramma het volgende actiepunt: te investeren in Domus Plus, een beschermde woonvorm voor dak- en thuisloze mensen die nergens anders terecht kunnen. Toen begon, zouden we kunnen zeggen, de grote theatershow, zoals ook de vorige sprekers goed hebben laten merken. Want zelfs dat actiepunt is al geen juiste weergave van de feiten. Ik citeer in telegramstijl de site van het Leger des Heils, de grondleggers van het Domus-concept: "Domus Plus is een 24-uurs beschermde woonvorm voor volwassenen die kampen

met een verslaving, vaak in combinatie met psychische problemen, een lange voorgeschiedenis in de hulpverlening en vaak een verstandelijke beperking.” Wat de reden ook is, de beschrijving in het coalitieakkoordgamma is een eufemisme uit de buitencategorie. In juli 2018 is er met de direct omwonenden, waaronder Henk de Bruin, over de Nieuweweg 2 met de gemeente overleg geweest. De zorgen die daar geuit zijn waren onder andere: het is niet prikkelarm, het is een hotspot voor drugsverkoop en de handhaving is nu al onder de maat. Sinds die tijd, en zeker de afgelopen maanden, is er door velen contact gezocht en ingesproken. Veelal werden dezelfde zorgen geuit als toen in die hete zomer van 2018. Hoeveel suggesties, aangedragen door burgers en oppositie, zijn door het college en de coalitieakkoord serieus bestudeerd en overwogen? Nul. Alles was en is theater. Wij als burgers hebben best begrip voor deze problemen waar de gemeente voor staat. Den Haag heeft zich afgekeerd van de geestelijke gezondheidszorg en wij moeten dit als gemeente oplossen. Het gaat hier – wat ook Wim al zegt – het gaat hier net als in de landelijke politiek: de coalitie heeft zeer strakke afspraken gemaakt en daar valt op geen enkele manier meer iets aan te doen. Niet door de burgers en niet door de oppositie. Dit is geen volksvertegenwoordiging, dit lijkt niet op democratie.

De voorzitter: De heer Bijmolt, gaat u ook afronden?

De heer Bijmolt: Zeker. Mevrouw Leitner schreef in de Maand van Democratie in januari 2019 dat ze een afstand ervaarde tussen de coalitie en de oppositie. Het is toch echt het coalitieprogramma die deze afstand gecreëerd heeft, net als de afgelopen 4 jaar in de Tweede Kamer. Er is geen ruimte voor een ander geluid. Besturen, noemt mevrouw Leitner dat in haar artikel. Ik noem het opnieuw theater. Afsluitend, mevrouw Leitner zegt in haar opiniestuk: de stad heeft niets aan onwrikbare standpunten, daarmee kom je geen stap verder. We komen inderdaad geen stap verder, beste commissie. Na 1000 dagen sinds de brief van wethouder Botter staan we precies op dezelfde plek, Nieuweweg 2.

De voorzitter: Dank u wel. Dank u wel, u allen. De commissie kan nu vragen stellen en de deelnemers thuis die moeten even via de chat aangeven dat ze het woord willen en hier in de zaal even de hand opsteken. Ik zag de heer De Groot van D66. Gaat uw gang.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter, en uiteraard dank voor het inspreken. Ik heb een vraag aan alle vijf de sprekers. Een aantal van jullie heeft het al geraakt, maar vindt u dat de gemeente Haarlem moet gaan voor een realisatie van Domus en Skaeve Huse in Haarlem? Ja of nee?

Mevrouw Jonkman: In de vorm zoals die er nu is heeft het totaal geen nut. Heeft er iemand die dit plan bedacht heeft gekeken naar die internationale standaarden? Opgesteld door de Wereldgezondheidsorganisatie. Wat moeten we met ernstig drugsverslaafden? Die gaan we niet wegstoppen, die geven we niet alleen dagbesteding en die laten we zeker niet die zoektocht naar drugs en geld blijven voortzetten.

De heer De Groot: Dat is een hele duidelijke nee. Ik ben benieuwd hoe de anderen daar tegenaan kijken.

De heer Kleist: Ik wil daar ook op reageren. Allereerst snapt iedereen die hier zit hoe belangrijk het is voor deze doelgroep, dat staat buiten kijf en dat deelt iedereen die aanwezig is, dat delen ook alle wijkraden. Wat het probleem is, dat men niet is gaan kijken op een gegeven moment wat de juiste plekken zouden zijn voor de groep. Namelijk, als hier de omgekeerde toets zou zijn gebruikt dan waren we niet uitgekomen op de huidige locaties. Ik denk dat dat duidelijk genoeg is, wat ik hiermee bedoel. Hoop ik.

Mevrouw 't Hart: Ik wil daar wel graag bij aansluiten. Wij zijn zeker van mening dat deze mensen ook een goed dak boven hun hoofd moeten hebben, maar wat wij lastig vinden aan de manier hoe besluitvorming gaat is dat eerst wordt besloten dat het dan bij ons moet, in onze wijken. Vervolgens zeggen jullie tegen ons: "Willen jullie die dan niet bij jullie in de wijk? Ze moeten toch ergens wonen?" Ik denk: ja, maar jullie hebben ze wel eerst bij ons over de schutting gegooid. Dat vind ik het lastige in de hele discussie. Dus waarom moeten wij nu zeggen dat wij vinden dat die mensen ergens moeten wonen? Dat vinden wij ook, dat die mensen ergens moeten wonen, net als jullie. Maar waarom is die vraag expliciet aan ons gesteld? Dat vind ik het lastige van deze vraag.

De heer De Bruin: Ik wil daar eigenlijk bij aansluiten. Ik deel deze mening ook. Ik vind dat de gemeente ook moet gaan kijken naar andere mogelijkheden. Zoals de heer Ronald Fukken heeft aangedragen: locatievoorzieningen waar deze kwetsbare mensen denk ik beter tot hun recht komen. Spaar alsjeblieft het Reinaldapark. Het prachtige park wat aan ons gegeven is, waar zoveel mensen recreëren. Laat het niet afpakken door 24 verslaafde mensen. Dat is wat ik wil meegeven.

De voorzitter: Ja, dat was het? Dan mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Een vraag aan de heer De Bruin. U heeft uw huiswerk goed gedaan, u bent naar de Tafelberg gegaan in Amsterdam. U heeft gesproken met omwonenden en die kwamen met negatieve verhalen. Maar heeft u ook gesproken met de bewoners van de Tafelberg zelf?

De heer De Bruin: We hebben uitgebreid daar een rondleiding gehad allereerst. Er waren vier mensen van het Leger des Heils aanwezig waar ook de locatievoorziening '...' hier vanuit Haarlem. We hebben ook gesproken met bewoners. Momenteel is de situatie, dat kan je niet vergelijken met de locatie Nieuweweg. A. Ligt het in een industriegebied, het ligt ver af van de bewoning en van de winkels en is ongeveer 1,1 kilometer. Vervolgens hebben wij hoor en wederhoor gedaan en is Televisie Noord-Holland met ons op pad gegaan naar het winkelcentrum Reigersbos. Wij hebben de winkeliers zelf ondervraagd, samen met Wim Kleist en we hebben belletje getrokken, bij de bewoners aangebeld en gesproken. We hoorden alleen maar geluiden: met warm weer overlast, drinken op straat ondanks het alcoholverbod, lastigvallen, bedelen. Men voelde zich niet prima daarbij. Maar dat kunt u vanavond zien.

Mevrouw Klazes: Ik ga zeker even kijken als ik op tijd thuis ben. Ik weet niet of dat gaat lukken. Nog even een vervolgvraag. In een bijzin zei u: we hebben ook gesproken met de bewoners van deze locatie. Toch? U heeft toch ook gesproken met de mensen die daar wonen, de mensen over wie wij het nu hebben?

De heer De Bruin: Ja, daar hebben we even een kort gesprek mee gehad. Deze mensen hebben daar een locatievoorziening waar dagbesteding, onder andere fietsen maken en ...

Mevrouw Klazes: Mijn vraag is eigenlijk, mijnheer De Bruin: wat is uw indruk daarvan? Klopt het met het beeld wat u zich heeft gevormd zonder deze mensen gezien te hebben? Is uw beeld daardoor veranderd, van deze groep mensen, nu u ze gesproken heeft?

De heer De Bruin: Nee, dat beeld niet. Niet ten aanzien van de Nieuweweg 2. Ik heb wel het gevoel dat deze mensen een meerwaarde in hun leven hebben gekregen, een doel en een plek waar ze ook met rust gelaten worden. Ze kunnen er slapen, ze kunnen overnachten. Ik had een goed gevoel hoe het op de locatie ging. Maar het is niet te vergelijken met de Nieuweweg. Het is zeer prikkelbaar bij ons en dat heb ik daar niet kunnen zien.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u wel. Ik heb een vraag voor mevrouw Jonkman. Wat voor werk doet u, dat u nog nooit gehoord heeft van dit soort projecten als Domus, Skaeve Huse en Housing First?

Mevrouw Jonkman: Mijn werk maakt niet zoveel uit. Ik heb ...

Mevrouw Eckhard: Ik vraag expliciet naar wat voor soort werk u doet.

Mevrouw Jonkman: Ik doe onderzoek naar behandel-effectiviteit bij mensen, gezinnen, jongeren waarin zeer complexe problematiek is. Ik heb er zeker van gehoord, dat wel, van de zorgvorm. Maar nooit dat het effectief bevonden is. Absoluut niet.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we even naar de mensen thuis. Even kijken, dat is mevrouw Otten van Liberaal Haarlem. U had ook een vraag, of niet?

Mevrouw Otten: Dank u wel, voorzitter. Een vraag voor mijnheer De Bruin. Hoe zou ...

De voorzitter: Mevrouw Otten, u bent heel slecht te verstaan. Er is iets met de microfoon waarschijnlijk. Ik ga heel even naar de heer Wiedemeijer, want die zit ook in de wacht. Dan kom ik dan even bij u terug. De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik hoop dat u mij goed kunt verstaan. Ik heb ook een vraag voor de heer De Bruin. In het participatieverslag staat dat op 12 juli 2019 alle wijkraden heeft aangeschreven voor locaties. Ik ben benieuwd of de wijkraad Parkwijk-Zuiderpolder kan bevestigen dat ze die hebben ontvangen en ook de vraag of ze daarvan hebben gebruik gemaakt, van de mogelijkheid om locaties aan te dragen.

De heer De Bruin: Dank u wel. Inderdaad heb ik daarvan vernomen en ook daar een berichtgeving van gekregen. Wij als Nieuweweg hebben 8 locaties aangeboden. Ook de tekeningen et cetera hebben we aan u overhandigd en daarbij hebben we gekeken naar de criteria die toen gesteld was: waar zouden locatiemogelijkheden zijn? Daar stond ook Nieuweweg op, maar dat wil niet betekenen dat het de Nieuweweg kan worden. Dat was een gespreksbrief aan u. Wij troffen eigenlijk – en daar hebben we ook bewijs van, dat zal u zelf ook hebben – dat in 2018 al 53 locatievoorzieningen gewoon op papier stonden, door u als door mensen van de gemeente aangedragen. Dezelfde locaties die op een gegeven moment in het onderzoek voorkomen. Dat is ...

De voorzitter: Dank u wel. We gaan nu even terug naar mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Ja voorzitter, verstaat u me nu beter?

De voorzitter: Ja, veel beter.

Mevrouw Otten: O, ik heb niks gedaan, maar dat is dan toeval. Ik ben even benieuwd, ik kan een vraag aan de heer De Bruin stellen, maar een ander kan misschien daar ook op antwoorden. Hoe de mensen erin staan als het zou gaan om tijdelijkheid? Bijvoorbeeld een locatie voor twee, drie jaar en dan weer wisselend naar een andere plek na twee, drie jaar.

De heer Kleist: Ik wil daar wel op antwoorden, denk ik. Ik ben ook nog vicevoorzitter van de wijkraad Parkwijk-Zuiderpolder-Penningsveer. Ik denk dat er al ruis is ontstaan over de duur, omdat in eerste instantie door de gemeente was aangedragen, dacht ik, een periode van vijf jaar en het is heel vreemd, maar daarna drie keer vermenigvuldigd komt er een periode van vijftien jaar dus inderdaad naar voren. Als we het hebben over een Domus Plus dan is het de bedoeling dat die mensen daar komen en dat die uiteindelijk dus ook daar in een kist – het klinkt erg vreemd – maar weg zullen gaan, namelijk dat tot hun overlijden, dat ze daar blijven. Dus het is tijdelijk niet voor hen, het is definitief voor hen. Dan denk ik dat een tijdelijke locatie absoluut niet in het voordeel zal zijn van de rust die deze mensen nodig hebben en ik denk ook niet dat het iets zou zijn voor de rust van de eventuele bewoners. Dus tijdelijk lijkt mij een hele slechte actie, dit moet absoluut dus inderdaad voor een langere periode zijn voor alle betrokkenen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Een korte vraag aan de heer De Bruin, want u heeft het over die vergelijking met de Tafelberg, dat die mensen daar dan last hebben van die bewoners. Maar in Amsterdam hebben ze dan waarschijnlijk geen beveiligingsplannen of beheersplannen gemaakt, dan denk ik dat u dat er eerlijk bij moet zeggen.

De heer De Bruin: Nou, er is wel verteld dat er een veiligheidsplan was en als ...

De heer Van den Raadt: O, er is wel een veiligheidsplan. Dat vroeg ik me dus af. Er is wel een veiligheidsplan en desondanks zitten daar toch die problemen.

De heer De Bruin: Heb je toch die problemen en op het winkelcentrum Reigersbos hebben ze zelf twee handhavers neergezet, gewoon mensen uit de buurt, die daar rondwandelen om mee te helpen de overlast eigenlijk verder te voorkomen, wat al moeilijk is. Want politie en handhaving doen verder niets. In uw rapport werd ook al gesproken: dan gaan we bijvoorbeeld in het Reinaldapark een alcoholverbod daarop zetten. A. Wat moet dat voor het Pannenkoekenparadijs? Die man ontnem je ook zijn boterham. En deze mensen die gaan toch rondhangen, want controle is er gewoon niet. U kunt beloven wat u belooft, burgemeester Wienen heeft al gezegd in eerdere gesprekken met ons: wij kunnen uw veiligheid niet garanderen.

De voorzitter: Dank u wel. Wij zijn aan het einde van deze tien minuten-sessie gekomen, dus ik wil graag ...

De heer Kleist: Nog één ding.

De voorzitter: ... de heer Kleist als laatste heel kort het woord geven.

De heer Kleist: Allerlaatste. Er is in Amsterdam een alcoholverbod en desondanks wordt er gewoon gedronken. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u. Ik dank u allen voor het woord. Als u even zoals gezegd de tafel voor u en de microfoon even schoon wilt maken. Zo, welkom allemaal, nieuwe insprekers. Ik heb het net al uitgelegd, we gaan u allen twee minuten de tijd geven om uw inspraakbijdrage te doen. Daarna krijgt de commissie nog tien minuten de tijd om eventueel wat vragen aan u te stellen. Na afloop verzoek ik u even om met die doekjes die voor u op tafel liggen, om even de microfoon en de tafel licht te reinigen. Ik zie dat bij mevrouw ook niks meer ligt, maar dat wordt geregeld. Ja? Dan gaan we snel door. Dan wil ik als eerste het woord geven aan de heer Post, of iemand anders.

De heer Post: Dat is goed.

De voorzitter: Ja? Oké, gaat uw gang. Twee minuten.

De heer Post: Ik ben Raul Post, ik ben 25 jaar oud en ik ben ... Sorry, mijn excuses, ik ben 26 jaar oud en we hebben de afgelopen 5 jaar ... Ja, we worden allemaal ouder. Wij hebben de afgelopen 5 jaar vele successen behaald als Stichting Ecoring Haarlem als het gaat over duurzame voedselvoorziening realiseren in Haarlem. Wij van Stichting Ecoring geloven erin dat om een duurzame verandering teweeg te brengen je de jongeren moet inspireren, omdat zij namelijk de volwassenen zijn van de toekomst. Om deze redenen bouwen wij samen met de jongeren gemeenschappen van jong en oud en doen wij allemaal positieve dingen, van samen eten, muziek maken, evenementen organiseren en nog veel meer. Maar aan de basis van dit alles staat het lokaal verbouwen van groente en fruit. Want wij weten allemaal dat aan de basis van elke samenleving staat voedsel, je kan niet samenkomen als er niks te eten is. Wij doen al deze positieve dingen om ook weer wat terug te geven aan de gemeente Haarlem, want dat is belangrijk. Zo, één van de dingen die wij doen, is een CSA-model. Dat betekent dat je 36 weken per jaar voor een vast bedrag in de maand met je hele familie groente en fruit uit de grond mag trekken. Afgelopen jaar hebben wij al 50 verschillende families gehad die dit hebben gedaan naast verschillende restaurants. Zo zijn wij ook nu met verschillende mensen van de gemeente aan het praten om te kijken of wij een onderdeel kunnen worden van het City 2030-beleid, om daarmee de lokale voedselvoorziening in Haarlem te verstevigen en Haarlem hoger te krijgen op de ranking van duurzaamheid. Nu, vandaag de dag, ben ik samen met Ruben Heineman en Jerry Weidema, zoals jullie allemaal in de ingekomen stukken hebben gelezen, aan het kijken naar de mogelijkheid om Buurtboerderij Nieuweweg te ontwikkelen. Dit is eigenlijk een Ecoring-model, maar dan met een voedselbos daaromheen. Wij zien hier mogelijkheden toe met en zonder Domus Plus. De boerderij, daar wonen nu de jongens anti-krak. Dit is eigenlijk het hart van het land, die staat ook nu in slechte staat. Daarom willen wij graag, naast dat wij dit idee zelf willen neerzetten, zouden wij op de lange termijn dit ook willen opknappen. Om dat zelf te kunnen betalen zien wij dat een twintig-jaar-contract daar realistisch voor is.

De voorzitter: De heer Post, wilt u afronden? U bent klaar, dat is heel mooi. Dank u wel, dan gaan we naar de heer Fukken.

De heer Fukken: Ik ben Ronald Fukken, ik ben bijna 78. Ik ben voorzitter van de wijkraad Parkwijk-Zuiderpolder-Penningsveer en ik ben stedenbouwkundige. Vrij naar Rutte: "De overheid is er om burgers te beschermen." Dat dreigt hier ook verschrikkelijk fout te gaan. De gevolgde procedure, een eerdere particuliere aankoop Nieuweweg werd door de gemeente afgewezen. Ze heeft het toen zelf aangekocht voor Domus Plus. Door de raad afgewezen heette het toen een strategische aankoop. Eerst een locatie-onderzoek. De gemeente had al een shortlist in 2018. De bevolking werd in 2019 in de gelegenheid gesteld met suggesties te komen. De kwaliteit van de gemeentelijke notitie. Een extern bureau werd via via onder de openbare aanbestedingsnorm geselecteerd voor een quickscan. Die had ook geen lokale kennis. De locatie moest voldoen aan prikkelarme omgeving, dus niet nabij een hotspot, drukke weg, doorgaand fietspad, recreatiegebied en dergelijke. De 100-meter-norm overal elders, 300 tot 1000 meter. Andere willekeurige beoordeling geschiedde achteraf, zoals: niet in de Waarderpolder, niet in de ecologische verbindingzone, wel in de Groene Zoom, ondanks verkiezingsbelofte GroenLinks en collegeprogramma. Dit duidt op een doelredenering om op de Nieuweweg uit te komen. Daarbij ontkenkend dat het nabij een hotspot, recreatiepark, fietsroute en snelweg ligt. Als wijkraadvoorzitter en stedenbouwkundige heb ik het rapport beoordeeld en van alternatieven voorzien. In een voor ons uitgelekt participatieverslag staat dit nauwelijks en foutief vermeld. Locatie 38 van het gemeentelijk rapport langs het Buiten Spaarne werd afgewezen, zogenaamd vanwege ecologische

verbindingszone. Het betreft een strook gemaaid gazon tussen de weg en het water. Desgewenst zijn daar drijvende units aan de wallenkant mogelijk. De strook langs de Windturbineweg bij Schoteroog voldoet ook aan de criteria: het ligt buiten het convenantgebied Waarderpolder en buiten het recreatiegebied en ver weg van een woonbuurt. Goede mogelijkheid is ook aan de noordkant van het Schoteroog, naast de parkeerplaats. Aan wethouders hebben wij gevraagd over deze locaties te praten. Zij hadden er geen kennis van genomen en wilden alleen maar over hun eigen locaties praten en onder welke condities we zouden dat kunnen invullen.

De voorzitter: De heer Fukken, wilt u afronden?

De heer Fukken: Wij stellen u voor vooralsnog af te zien van de door B&W voorgestelde locaties en gezamenlijk met elkaar de locaties die wij aangedragen hebben te beoordelen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar de heer Wildschut.

De heer Wildschut: Goedemiddag, geachte heren en dames van de gemeenteraad Haarlem. Ik ben Ronald Wildschut en inwoner van de Zuiderpolder. Hierbij kom ik mijn ongenoegen uiten over door u voornemens om een Domus Plus en Skaeve Huse te willen gaan plaatsen in de Zuiderpolder. Mijn eerste argument waarom er zeker in de Zuiderpolder geen opvanghuizen moeten worden geplaatst voor uitbehandelde drugsverslaafde en drankverslaafde mensen: daar de wethouder zelf al meedeelde dat deze uitbehandelde drugs- en drankverslaafden erg overgevoelig zijn voor prikkels uit de omgeving lijkt het me zeer onverstandig deze in een woonwijk te plaatsen en dan nog wel op een afstand van minder dan honderd meter van de woning. En al zeker niet aan de Robert Nurksweg, waar zoals de wethouder Meijs al mededeelde zal in de toekomst woningbouwuitbreiding gaan plaatsvinden. Waardoor het in de toekomst op deze locatie het alleen nog maar drukker zal gaan worden en de toch al overgevoelige uitbehandelde drugs- en drankverslaafden daar alleen nog maar meer prikkels van zullen gaan ondervinden. Om maar met de woorden van de wethouder te spreken: het voelt voor mij niet goed. Mijn tweede argument waarom deze locatie ongeschikt is, dat is dat het station Spaarnwoude – de stadsentree voor Haarlem waar we allemaal zo trots op zijn straks, of moeten gaan worden – dus het visitekaartje van Haarlem moet gaan worden. Mijn voorstel is daarom aan u, om aan de locatie bij de Schoteroog, aangeboden door de wijkraad, te onderzoeken voor het plaatsen van een Domus Plus of Skaeve Huse. Ik dank u voor uw aandacht en ik wens u veel wijsheid bij uw besluit.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar de heer ... De heer Witteman? Nee, mevrouw Witteman. Mevrouw Witteman, gaat uw gang.

Mevrouw Witteman: Mijn naam is Marja Witteman en ik woon in de Zuiderpolder. Ik heb de gewoonte om mijn angsten en verdriet en bezorgdheid vaak op papier te zetten en dat heb ik voor jullie gedaan. Buurtgenoten. Onze buurtgenoten trekken zich niets aan van de avondklok. Ze protesteren niet op de Grote Markt, ze doen gewoon zelf waar ze zin in hebben en gaan hun eigen gang. 's Nachts zitten ze elkaar achterna en maken veel lawaai, maar wij slapen als een os en als ik ze hoor dan slaak ik een zucht van genot en draai me nog een keer om. Het voelt veilig, omdat ik weet dat er over ons gewaakt wordt. Maar momenteel slaap ik niet zo goed, want eerdaags gaan deze buurtgenoten ons waarschijnlijk verlaten en worden ze vervangen door een ander soort buurtgenoten. Onze buurtgenoten nu zijn de ganzen, de eenden, de schapen, de lepelaars, de hazen, de konijnen en zelfs regelmatig een ooievaar. Ze genieten net als wij van het weiland, de slootjes en de Groene Zoom van Haarlem-Oost. Wij realiseren ons dat we in deze versteende stad geluk hebben om daar te mogen wonen. Lekker na een dag hard werken thuis te komen en te genieten van dit uitzicht, die dieren en tot rust te komen. Maar daar denkt de gemeente Haarlem anders over, want ze moeten weg, die dieren en de natuur. Wat kan het de gemeente schelen dat de buurt geniet van de natuur, de dieren en het groen om ons

heen? Midden in de Groene Zoom gaan ze straks bomen kappen en het gras verwijderen en een Domus Plus of Skaeve Huse bouwen. Deze plannen zijn nu gepland op een andere locatie in de Zuiderpolder, waarover ik eigenlijk precies hetzelfde zou kunnen schrijven. Natuurlijk moeten deze mensen ook leven, maar niet op honderd meter van een woonwijk of honderdvijftig meter van een kinderspeelplaats. Deze nieuwe bewoners worden straks weer buurtgenoten van de drugsdealers, de prostituees die zich nu in de avonden en in de weekenden in onze buurt bij het Stastokviaduct vermaken en gedoogd worden door de gemeente. Lijkt me toch de kat op het spek binden. We weten heus wel dat het weer goed komt met onze huidige buurtgenoten. Zij verhuizen gewoon naar een andere groene plek, al zal dat niet in de versteende stad Haarlem zijn, want hier is groen schaars. Maar hoe moet het dan met ons, kunnen we nog slapen?

De voorzitter: Mevrouw Witteman, wilt u afronden?

Mevrouw Witteman: Ja. We worden dan niet meer wakker van eenden en ganzen en voelen ons absoluut niet meer veilig in onze eigen buurt. De gemeente heeft al aangegeven de veiligheid niet te kunnen waarborgen, geen prettig vooruitzicht. Zij gaan echter straks naar huis, naar hun eigen veilige woonwijk waar geen Domus Plus of Skaeve Huse gebouwd wordt. Het liefst zou ik één van die dieren zijn, gewoon mijn boeltje oppakken, wegvliegen naar een prettige woonomgeving met meer groen en zorg voor de bewoners vanuit een zorgzame gemeente. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De commissie mag nu wat vragen stellen. Ik heb als eerste de heer Wiedemeijer van de Partij van de Arbeid. Gaat uw gang.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel. Ik begin eerst met een vraag aan Ecoring, dank voor het gepassioneerde betoog. Ik heb als vraag aan hun in hoeverre zij het mogelijk zien op beide locaties, zowel de bewoners als de mogelijke nieuwe bewoners daar samen te kunnen brengen. Zou u dat kunnen toelichten? Dan stel ik daarna mijn vraag aan de heer Fukken.

De heer Post: Nou, ik zal het beantwoorden als: hoe willen wij mogelijke dagbesteding creëren? Is dat goed genoeg?

De voorzitter: Als u het heel kort kan houden.

De heer Post: Wij willen Domus Plus integreren door hen te ondersteunen binnen de creatie van een eigen tuin, gebaseerd op ons model. Op deze manier kunnen zij in hun eigen veilige omgeving, gebaseerd op ons model, kunnen zij dicht bij de natuur komen. Waarbij één van onze hoofdtuinders hen begeleid en educatie biedt. Wij weten dat de buurt niet geliefd is over Domus Plus. Als de mensen van Domus Plus laten zien dat zij een goede invloed hebben op hun omgeving kunnen we altijd kijken naar verdere integratie in de gehele tuin en daarbij de hele buurt.

De voorzitter: Stelt u uw tweede vraag, de heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik heb twee vragen voor de heer Fukken. U geeft aan dat u graag wil nadenken over het Schoteroog. Ik denk graag met u mee. Ik heb er echter wel twee vragen over. Heeft u ook rekening gehouden met de vereiste afstand tot de windmolens zoals die daar gaan werken? Want daar is volgens mij ook een cirkel voor nodig. Hoe realistisch is het om tweeduizend vierkante meter aan pontons in het Spaarne neer te leggen?

De heer Fukken: De windmolens zijn al jarenlang inactief. Er was sprake van dat het rendabel kon zijn voor de provincie dat er één grotere, rendabele windmolen terug zou kunnen komen. Maar Schiphol ligt dwars omdat die te hoog wordt, dus dat die windmolens daar komen, ik zie het niet gebeuren. Bovendien is het natuurlijk ook een afweging van belangen, als je tenminste kiest voor die locatie waar de windmolens zijn. Even verderop, de twee andere mogelijkheden die ik heb aangewezen, daar heb je geen last van de windmolens. Dan de andere vraag, de drijfboten. Het is een lange strook, er is een ontsluitingsweg. Daarnaast is een stuk gemaaid gazon, daar is de wallenkant. Daar kan je natuurlijk gewoon, net als dat er woonboten zijn, je kan daar een paar pontons neerleggen waarop tiny houses en dergelijke gebouwd kunnen worden of waar containers opgelegd kunnen worden. Je kan ook wat modernere woonboten hebben die nauwelijks woonboten zijn, gewoon een betonnen drijvende constructie maken waarop lichte huizen of lichte units, want ze zijn maximaal veertig vierkante meter, daarop neergezet kunnen worden. Ik heb daar diverse, zowel van de containerwoningen als de tiny houses, heb ik een heleboel voorbeelden gezien en ik ben altijd bereid om over de mogelijkheden mee te denken.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan even naar de zaal.

De heer Wiedemeijer: Sorry, mag ik een vervolgvraag stellen?

De voorzitter: Nee, nee, u hebt al drie vragen. Dan wil ik ook even ruimte aan de zaal geven. Mevrouw Özogul zag ik geloof ik, hè? O nee, daarachter. Sorry. De heer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel. Een vraag voor mijnheer Fukken. Mijnheer Fukken, dank u wel voor uw betoog en de locatie die u aandraagt. Alleen één vraag. U benoemde eerst alle criteria die ermee samenhangen om het te vestigen. Hoe ziet u dat in relatie tot de locatie die u aanwijst, nabij de Waarderpolder en nabij het recreatiegebied?

De heer Fukken: In eerste instantie had ik een locatie waar je, daar is een waterleiding ooit geprojecteerd, maar die zit helemaal aan de rand van die strook. Als je er gaat kijken dan zien je dat het een strook is waar eigenlijk niks gebeurt. Maar de helft van die strook grenst aan de Waarderpolder. Bij nader inzien zou het beter zijn om de noordelijke helft van die strook hiervoor te benutten tot aan het water. Dus dan zit je helemaal buiten de invloedssfeer van de Waarderpolder.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ook dan voor mijnheer Fukken. U bedoelt dan dat we dan eigenlijk 6 Skaeve Huse daar krijgen op die drijvende pontons en daarnaast ook een Domus Plus. Dat is uw idee? Want daar moeten 24 mensen bij elkaar wonen.

De heer Fukken: Mijn idee is dat als je kiest voor die pontons, dan zit je dus, het is een lange strook, daar kan je gewoon een plek kiezen. Je kan aan de zuidkant meer gaan zitten, je kan ook in het midden gaan zitten. De gedachte was dat de Skaeve Huse dan wat meer aan de zuidkant zouden liggen. Daar heb je ook even verderop wel met een hek afgescheiden de Zeeverkeners zitten. Dus die hebben al steigertjes en dergelijke. Dan zou je dus in feite voor de Domus Plus de hoek ten noorden van het Schoteroog, waar die parkeerplaats begint en dan aan de westkant daarvan of aan de noordkant daarvan, daar is een bushbush dat doorloopt naar een schiereilandje en dergelijke, daar is ruimte zat om een Domus Plus te maken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel allemaal voor uw inbreng. Ik heb een vraag voor mijnheer Fukken. U had het over een shortlist uit 2018. Kunt u daar wat meer over vertellen?

De heer Fukken: Het is een beetje van voor mijn tijd, dus ik heb dat na moeten vragen. Er schijnen destijds door de gemeente al 56 locaties aangewezen te zijn. Dat staat nergens in de verslagen vermeld en vervolgens zijn er door bewoners nog 4 of 5 locaties toegevoegd. Dus de suggestie van dat 60 locaties door bewoners zijn toegevoegd en nog eens een keer 10 door het Amsterdamse bureau, is een falsificatie.

De heer Aynan: Locaties aangewezen waarvoor?

De heer Fukken: Ik versta u niet.

De heer Aynan: Locaties aangewezen waarvoor? Verstaat u me zo wel? Niet? Dan is er iets aan de hand met de microfoon. U zegt: er is sprake van 58 aangewezen locaties.

De heer Fukken: Nee, 56.

De heer Aynan: 56. Aangewezen waarvoor?

De heer Fukken: Het idee bestond, maar het zijn gissingen en van alle kanten heb ik informatie gekregen, toen het voornemen al bestond om Nieuweweg voor Domus Plus aan te wijzen. Dat is teruggefloten door de gemeenteraad, die heeft toen gezegd: er moet eerst een onderzoek komen. Toen heeft het gemeentelijke apparaat een aantal, dus wat ik gehoord heb, 56 locaties al in een shortlist aangegeven. Een jaar later is dus het verzoek, nog niet eens zo duidelijk, maar aan wijkraden en in een krantenartikel naar de bewoners gedaan om locaties aan te dragen.

De voorzitter: Ik wil nu even naar de heer Van Kessel, die zit al een tijdje te wachten vanuit zijn Teams-sessie. De heer Van Kessel, VVD. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter en dank u wel aan alle insprekers. Mijn vraag is voor de heer Fukken. Dat gaat eigenlijk over: hij is voorzitter van de wijkraad. Kan hij als voorzitter van de wijkraad aangeven hoe de veiligheidssituatie op dit moment is in het Reinaldapark en wat hij denkt dat het toevoegen van een aantal drugsgebruikers daar in de buurt gaat doen met de veiligheid daar? Dank u wel, voorzitter.

De heer Fukken: Een korte reactie graag, de heer Fukken.

De heer Fukken: De overlast vindt op twee plekken plaats in het Reinaldapark. Aan het doodlopende eind van de Fuikvaartweg. Dat is wat afgenomen op dit moment. Daar is een doorgaande recreatieve en woonwerk-fietspad geprojecteerd, die daar over de weg zou moeten gaan. De andere locatie is de parkeerplaats vanaf de Prins Bernardlaan.

De voorzitter: Dank u wel. Wij zijn weer aan het eind van deze sessie gekomen. We moeten weer gaan wisselen voor de volgende ... De heer De Groot, sorry?

De heer De Groot: Ik zou graag toch nog wel een vraag willen stellen, voorzitter.

De voorzitter: We hebben afgesproken dat we tien minuten en de vragen zijn best wel omvattend en ook de beantwoording is behoorlijk breed, dus als u belooft het allemaal een beetje korter te doen de volgende keer

dan kan ik het nog, maar ik zie de heer Van den Raadt ook al met zijn hand omhoog. Maar stel dan een korte vraag en ook graag de insprekers een kort antwoord. De heer De Groot.

De heer De Groot: Helder. Ik zal het kort houden. Dank voor het inspreken. Ik heb ook de vorige insprekers gevraagd – en dan kijk ik met name even naar de twee inwoners van de Zuiderpolder – vindt u dat de gemeente Haarlem zich in zou moeten zetten voor de realisatie van een Domus Plus en een Skaeve Huse? Dus even los van een locatie, vindt u dat de gemeente dat zou moeten doen?

De voorzitter: Even in de microfoon, alstublieft. Dan kunnen anderen het ook horen.

De heer Wildschut: Tuurlijk, uiteraard. Deze mensen hebben net zo goed het recht van wonen en leven, net als eenieder ander, ondanks hun situatie net zo goed. Maar de vraag is alleen: moet dat zo dicht bij een woonwijk? Waarin iedereen gewoon een, deze mensen hebben gewoon last van prikkels, mensen worden heel snel geïrriteerd, dat gaat dus op een gegeven moment escaleren. Dat is wat mijn relaas is. Dat ze inderdaad ergens ondergebracht moeten worden, dat heb ik net al gezegd: het zou mooi kunnen in Schoterog, andere locaties. Tuurlijk dat deze mensen geholpen moeten worden.

De voorzitter: Dank u wel. Ja.

Mevrouw Witteman: Daar ben ik het helemaal mee eens. Ik heb de vorige keer ook ingesproken, misschien kunt u die stukken nog opzoeken waarin ik zelf ook werk met verslaafden en met mensen met psychiatrische problematiek. Dus ik weet als geen ander hoe belangrijk het is dat deze mensen een goede plek vinden, maar niet in een woonwijk. Daarbij sluit ik me aan bij wat de heer Wildschut zegt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nog even tenslotte naar de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik doe het heel kort. Ik had een vraag aan de heer Fukken, want die had het over een grasveld, een gemaaid grasveld naast een sloot die door de gemeente 'ecologische verbindingzone' werd genoemd. Dan wilde ik eigenlijk aan u vragen: hoe zou u dan denken dat de gemeente de Nieuweweg 2 zou moeten omschrijven? We hebben minder als 10 minuten, dus die vraag zullen we dan overslaan. Dan hebben we nog de vraag over Schoterog, lijkt mij ook de beste locatie. Als u nou ziet hoe de gemeente met deze locaties loopt te leuren, dat deze mensen allemaal een goede plek moeten hebben. Zou u het dan heel logisch vinden als de wethouder daar een windmolen neerzet en dan al die opties blokkeert?

De heer Fukken: Nou, ik vind het een verkeerde afweging van belangen als ze kiezen voor een windmolen ...

De voorzitter: Ik vind het een beetje een suggestieve vraag, want ...

De heer Fukken: ... en niet voor een hele woonbuurt die zich bedreigd voelt.

De voorzitter: Ja, we gaan wisselen. Gaarne even de tafel en de microfoon weer schoonmaken voor u en dan via de rechterkant de zaal te verlaten. Alvast bedankt. Zo, goedenavond inmiddels, denk ik. Ja, het is 17:00 uur geweest. U krijgt zo meteen ook weer 2 minuten om de commissie toe te spreken en daarna gaat de commissie eventueel nog vragen aan u stellen. Daar hebben we 10 minuten voor, dus ik geef maar alvast weer even een waarschuwing: probeer de vraag zo kort mogelijk, maar ook de beantwoording zo kort mogelijk. Des te meer mensen kunnen we ook aan het woord laten. Nadat we dit behandeld hebben dan gaarne het verzoek even weer uw microfoon schoon te maken en het tafeltje voor u met het doekje wat voor u ligt en via de

rechterkant zo meteen de zaal te verlaten. Dan gaan we beginnen met mevrouw Reuvers, gaat uw gang. Het knopje indrukken, voor u.

Mevrouw Reuvers: Geachte gemeenteraad, ik spreek namens de woonwagenlocatie bij de Robertus Nurksweg. De Robertus Nurksweg is door de gemeente aangewezen als reservelocatie voor de Skaeve Huse, indien de primaire locaties afgewezen worden. De aangewezen nadelen van deze locatie zijn in mijn ogen niet compleet genoeg aangemerkt. Deze locatie is veel te dicht bij de bewoning, zelfs tot bij mijn moeder in de achtertuin. Dit wordt zelfs deels erkend in de plannen, maar ik nodig u graag uit bij ons op de koffie om te beleven hoe dichtbij dit ook werkelijk is op deze prachtige locatie. Vanuit de woonwagens hebben wij ideaal zicht op diverse trekdieren die zich jaarlijks op één van de beoogde locaties bevinden. Ik ben dierenliefhebber en heb hier persoonlijk extra oog voor. Eén van de geringde ganzenkoppels komt al ruim 16 jaar op dezelfde locatie – tussen haakjes: wetende dat ze vanuit het verre Rusland speciaal naar deze plek vliegen – komen ze ieder jaar vol trots hun pulletjes laten zien. En niet te vergeten de lepelaars, wie een stukje verderop gehuisvest zijn. Trekt ieder jaar honderden mensen vanuit heel Nederland die vervolgens door dit mooie gebied van en naar het station Spaarnwoude hun route vervolgen naar onze mooie binnenstad om vervolgens de dag met een hapje en een drankje te beginnen of af te sluiten. Wij, omwonenden, en leerlingen van basisscholen en voortgezet onderwijs zien deze dieren als onze eigen Haarlemse dieren die hun plekje in Haarlem niet horen te verliezen. Het bouwen in de groene strook, zowel aan de Nurksweg als aan de Nieuweg, geeft blijvende schade aan natuur en beschermde dieren die daar leven. Ik ben dan ook met stomheid geslagen dat de groene partijen juist voor zijn en de partijen waar groen niet primair is tegen zijn. De wereld op zijn kop. Volgens het bestemmingsplan van de provincie ...

De voorzitter: Mevrouw Reuvers, wilt u gaan afronden? De twee minuten zijn voorbij.

Mevrouw Reuvers: De Waarderpolder is de enige geschikte locatie voor overlastgevende praktijken. Het is de tijd van grote woningnood, onverdedigbaar om bewoning daar te weren wanneer er geen juridische dan wel zwaarwegende maatschappelijke belangen als obstakel functioneren. De wethouder zei in de media dat dit niet goed voelt om deze mensen daar te plaatsen. Voor ons voelt het niet goed dat de wethouder Haarlem-Oost als afvoerputje wil gebruiken. Ik wens de raad heel veel wijsheid toe en vooral na te denken over de entree van onze mooie stad Haarlem en de juiste beslissing te nemen. Dat is niet in Oost.

De voorzitter: Dank u wel. Als u uw microfoon even weer wilt uitzetten. Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Versteegen.

De heer Versteegen: Beste aanwezigen, ik ben Peter Versteegen en ad-interim-voorzitter van Volkstuinvereniging Poelpolder aan de Boerhaavelaan en ik spreek namens het bestuur en de leden van die vereniging. In het najaar van 2020 werd het ons duidelijk dat 2 van de 4 mogelijke locaties voor de Domus- en Skaeve Huse-woonvoorziening binnen een straal van een paar 100 meter van ons complex zouden komen te liggen. De Domus/Skaeve Huse-bewoners hebben dan weliswaar een rustige omgeving nodig, maar zorgen door hun aparte leefstijl met drugsgebruik en ander afwijkend gedrag voor de nodige extra druk op deze omgeving. Om de belangen van onze leden te verdedigen hebben we het selectieproces goed gevolgd. Vorig jaar hebben we onze verontrusting uitgesproken over het naar onze mening niet zuiver uitgevoerde selectieproces. Criteria werden niet altijd over alle locaties consequent gevolgd en daardoor vielen enkele, naar onze mening juist interessante locaties met minder kans op overlast juist af. Sorry, hoor. Tevens vinden wij de verdeling van de locaties over het Haarlems grondgebied niet gelijkwaardig. Drie van de vier overgebleven locaties liggen in de ooststrook van Haarlem en iedereen weet dat dit een gebied is waar de sociale druk en overlast al groot is. Hierdoor was het eigenlijk nagenoeg al direct een feit dat de ooststrook

een locatie zou krijgen. Het bestuur van Poelpolder is teleurgesteld dat een zo kwetsbaar gebied met onder andere een familiepark, woningen, sportpark en ons complex met deze woonvoorziening wordt geconfronteerd. De gemeente moet ook de belangen van de bewoners van dit gebied rechtvaardig behandelen en naar onzes inziens wordt dit niet zo uitgevoerd. Wij snappen dus ook de onrust die bij de bewoners is ontstaan op dit voorstel. Het bestuur van Poelpolder snapt dat er een locatie voor deze mensen moet komen, maar naar onzes inziens wel bij voorkeur op een locatie waar de zeker optredende overlast voor direct omwonenden het minste effect heeft, bijvoorbeeld Schoteroog, en tevens eerlijk verdeeld over Haarlem. Waarom niet Haarlem-West? Het bestuur van Poelpolder gaat ervan uit dat u het belang van alle Haarlemmers wonende of recreërende in de ooststrook dient en dat u dat mee laten wegen in het besluit en dat u dit proces naar eer en geweten zult uitvoeren. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we tenslotte naar de heer Torensplits.

De heer Torensplits: Goedemiddag. Beste gekozen vertegenwoordigers van mij en mijn mede-Haarlemmers. Als bewoner aan de Amnesty Internationalweg ben ik eind vorig jaar opgeschrikt door een bericht van de gemeente. Er zou mogelijk een vestiging van Domus Plus dan wel Skaeve Huse in de zeer dichte nabijheid van mijn woning geplaatst worden, aan de Robertus Nurksweg. Waarom schrok ik? De genoemde woonvormen hebben geen beste naam. Bovendien ken ik de verhalen van Domus Plus en Skaeve Huse van mijn moeder. Zij werkt al enige decennia bij één van de grootste woningcorporaties van Nederland met als specialisatie zorg en overlast. Haar ervaringen deden mij rillen. Er stond onze buurt al dan niet aan druggerelateerde overlast en intimidatie en criminaliteit te wachten. Na mij verdiept te hebben in het dossier viel ik van verbazing in verbazing. Er werd onder andere geschermd met een SRV-rapport uit 2010 over Skaeve Huse. Diverse ongetoetste onderdelen uit dit rapport komen de gemeente zeer goed uit, zoals afstand tot bebouwing, uitspraken uit Denemarken. Daar staat tegenover dat zaken als openheid en transparantie pas aan de orde komen na kritiek over geheime vergaderingen en geheime documenten. Het vrijgeven van zulke documenten gebeurt dan spontaan enkele minuten voor een vergadering waar bekend is dat deze kritiek geleverd gaat worden. Kritische noten over aankoop van een boerderij aan de Nieuweweg voor dit project worden weggewuifd door een theater op te voeren wat alle schijn van participatie geeft. Met alle respect, een advertentie in de krant die bijna niemand leest is geen participatie. Het is dan ook bijna spectaculair te noemen dat wanneer er na deze participatie, waarbij er alsnog meer dan zestig locaties op de lijst komen, toch de Nieuweweg boven blijft drijven als geschikte locatie. Met zulk geluk zou ik per direct naar het casino gaan. Als je wilt dat notoire overlastgevers zo min mogelijk overlast geven dan is het logisch dat ze daar wonen waar ze niemand tot last zijn, bijvoorbeeld in of aan de rand van een industriegebied. Maar dit lijkt voor de wethouders vloeken in de kerk. Ik vind dat heel vreemd, omdat de aangehaalde succesvolle projecten allemaal op ruime afstand van bebouwing liggen. Domus Plus en Skaeve Huse-projecten die wel overlast geven liggen allemaal te dicht bij de woningen en precies dat wil het college: te dicht bij woningen. Toch worden duidelijke redenen voor het tegengaan van bewoning niet beargumenteerd met juridische argumenten en wanneer de wijkraden een alternatief bieden die best of both worlds is – namelijk niet in de Waarderpolder, maar ernaast – dan voelt het niet goed, aldus de wethouder in de media. Maar dat hele dossier ...

De voorzitter: Wilt u gaan afronden?

De heer Torensplits: ... voelt voor ons omwonenden niet goed. Toekomstige onveiligheid, dat is wat we voelen. Er is in de buurt volstrekt geen draagvlak voor de gemeentelijke plannen. Uw keuze zal een grote impact op onze levens hebben, we houden u daar moreel verantwoordelijk voor. Dit project hoort niet in een woonwijk, niet aan de Nieuweweg, niet als alternatief aan de Robertus Nurksweg, niet in Oost, niet in Noord. De

aangedragen locatie bij het Schoteroog voelt voor ons goed, maar is ook feitelijk het beste. Het zou de raad sieren om de beslissing niet op 22 april te nemen, maar uit te stellen en op een democratische wijze met de bewoners in gesprek te gaan. Voor alle partijen is het belangrijk om een juiste keuze te maken. Neem uw verantwoordelijkheid en dank u voor uw tijd.

De voorzitter: Dank u wel. De commissie gaat vragen stellen en ik zie de heer Blokpoel van de VVD als eerste.

De heer Blokpoel: Dank u wel. De laatste inspreker, excuus, ik kon uw naam niet goed verstaan.

De voorzitter: Torenspits.

De heer Torenspits: Torenspits.

De heer Blokpoel: Mijnheer Torenspits, welkom. U benoemt participatie en dat we het uit zou moeten stellen. Vindt u dat u in de afgelopen maanden genoeg gehoord bent, dat u uw mening heeft kunnen geven over de locaties?

De heer Torenspits: Er is een verschil tussen gehoord worden en dat er geluisterd wordt. We hebben alle schijn gekregen van dat we wat mogen zeggen, maar wanneer de wethouder dan weer wat zaken zegt dan voelen we alsof het allemaal weggewuifd wordt. Er wordt niet geluisterd. Dus er wordt niet naar ons geluisterd in mijn optiek.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel. Ook weer dank aan u allen voor het inspreken. Mijnheer Versteegen vanuit Poelpolder, u had het over een aantal volgens u kansrijke locaties die afgevallen zijn. Zou u die kunnen benoemen?

De heer Versteegen: Nou, ik kan die niet zo uit mijn hoofd noemen. Maar wat ons het meeste steekt is natuurlijk dat de verdeling waar we zeggen: als je naar het plaatje kijkt blijven aan de oostkant drie plekken over. Er zijn ook aan de Randweg ook locaties die interessant zijn. Uiteraard ook niet ideaal, maar dat zijn deze locaties ook niet, het is altijd compromissen sluiten. Maar we hebben nu echt het gevoel dat, wat mijn buurvrouw zei, dat het wel heel makkelijk allemaal aan de oostkant valt. Wij vinden bijvoorbeeld ook inderdaad het Schoteroog een hele mooie locatie waar, denk ik, die mensen ook heel gelukkig kunnen worden en de andere Haarlemmers ook.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Wiedemeijer van de PvdA. Gaat uw gang.

De heer Wiedemeijer: Ik heb een vraag voor de heer Doorspits, als ik het goed hoorde. U geeft aan dat het belangrijk is om bewoners te betrekken. Kunt u schetsen hoe u denkt dat bijvoorbeeld bewoners van de Indische buurt-Noord of scouting Bakenesser of de jachtclub zullen denken over de wijze van hoe zij betrokken zullen worden als we nu het Schoteroog aanwijzen?

De heer Torenspits: U was heel slecht te horen, omdat er een beetje storing in de techniek zat. Maar ik neem aan dat u vraagt: waarom niet bij ons en wel bij hen? De gelijkenis tussen het anderen mogelijke duperen versus anderen. Het grote verschil is dat bij het Schoteroog is het een industriegebied, dat staat bekend om overlast, dat is een toepassing voor overlast. Een woonwijk is dat niet, dus dat vind ik wel een heel groot

verschil. Zoals scouting, die gaat daar zitten, die weet dat daar overlast kan komen. Dus ik zie niet dat dat een additioneel probleem moet zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter en ook dank voor het inspreken. Mijnheer Torensplits, ook nog een vraag aan u. U begon namelijk uw verhaal zelf dat uw moeder voor een corporatie werkt en u het met haar gehad heeft over deze voorzieningen. Tegelijkertijd geeft u aan het eind van uw betoog wel aan: Schoteroog zou een goede plek zijn. Dus begrijp ik wel dat de conclusie van het gesprek was dat we er goed aan doen om een Domus en Skaeve Huse in Haarlem te realiseren?

De heer Torensplits: Ik vind het absoluut een goed concept om iets als een Domus Plus en een Skaeve Huse te faciliteren voor zulke mensen. Mensen die het lastig hebben die hebben hulp nodig. Daar sta ik ook voor. Mijn issue is ook niet per se met het an sich, maar de locatie waar. Daar moet goed over nagedacht worden en daar moet voor iedereen de beste oplossing uitkomen.

Mevrouw Van Zetten: Ik wil mevrouw Reuvers speciaal bedanken omdat ze namens de dieren sprak. Dus dank u wel.

De voorzitter: Even kijken, wie kan ik het woord geven? Niemand meer? Nou, u mag nog, we hebben nog tijd. Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Mijnheer Torensplits, u heeft het erover dat u zich eigenlijk niet gehoord voelt, hè? En dat een advertentie in de krant, dat dat een soort participatie is geweest. Wat is voor u het ideale participatietraject?

De heer Torensplits: Het ideale participatietraject is voor mij dat er een commissie opgericht zou worden waar verschillende burgers en mogelijk ambtenaren van de gemeente of raadsleden of verzin wat samen als één commissie zoiets kunnen uitwerken, waar ook echt iedereen vertegenwoordigd is van alle mogelijke stakeholders, hoe zeg je dat.

De voorzitter: Ja hoor, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dat had u eigenlijk voor deze vier locaties wel willen doen?

De heer Torensplits: Ik had dat een heel goed idee gevonden, want wanneer iedereen met het juiste verstand van zaken de juiste inspraak kan geven, dan kom je mogelijk ook tot de juiste beslissing.

De voorzitter: Goed, dank u wel voor het inspreken.

De heer Torensplits: Als ik nog een klein dingetje mag zeggen.

De voorzitter: U mag nog één nadere ...

De heer Torensplits: De wijkraden horen daarbij betrokken te zijn, dat was ik vergeten erbij te zeggen.

De voorzitter: Wel handig, hè? Dank u wel. Als u weer de microfoon en de tafels voor u wilt schoonmaken en dan vervolgens aan de rechterkant de zaal weer te verlaten. Dan gaan wij ook even pauzeren, geloof ik, hè?

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Nog even niet opstaan, dan laat eerst even de gasten vertrekken en daarna gaan wij pauzeren.

Schorsing

De voorzitter: Zo, goedenavond weer. We gaan weer verder met het volgende deel. Dit betreft nu een ronde met alleen maar digitale insprekers, dus dat scheelt ook weer schoonmaakwerk zo meteen, dat is een voordeel. Als het goed is hebben we vijf mensen, die zitten al in de ...

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: En ik hoor een echo.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Even kijken, ja. Volgens mij is iedereen aanwezig en we gaan even het lijstje af.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Oké. Ik hoor dat ze onderhand binnengelaten worden en ik zie de heer Hakker als eerste. U krijgt twee minuten de tijd om uw verhaal te doen en de commissie, ik zit even te kijken naar de vorm. Momentje, hoor. Ja, als vijf mensen hun woord gedaan hebben dan gaan we de commissie weer gelegenheid geven om vragen te stellen. Dus we gaan nu beginnen met de heer Hakker. U krijgt twee minuten, gaat uw gang. De microfoon even aanzetten.

De heer Hakker: Ben ik zo te horen?

De voorzitter: Ja hoor, u bent zo te horen.

De heer Hakker: Ben ik zo te horen? Ja. Mijn communicatiedocent zou zeggen: er is geen sprake van echte dialoog meer, maar eenzijdige communicatie. Maar dat even terzijde. Geldt trouwens een beetje voor het hele proces, wat ik tot nu toe gevolgd heb. Ik ben zelf wijkbewoner en ook ervaren zorgmedewerker en ik wou vanuit beide perspectieven even naar de locatie Nieuweweg 2 kijken. Vanuit zorgperspectief heb ik grote vraagtekens bij deze locatie, ik vraag me af of deze mensen die hier komen wonen werkelijk zitten te wachten op integratie in de wijk, of ze zitten te wachten op dagbesteding, zoals de grote plannen zijn die ik net gehoord heb. Of die mensen die structuur aankunnen, of ze die verantwoordelijkheid aankunnen, of ze überhaupt gemotiveerd zijn voor dagbesteding. Ik denk dat je al blij kan zijn als je ze een aantal uren per dag onderdak kan houden, gezien hun verleden en hun achtergrond. Ik ben bang dat ze toch op zoek gaan naar een belangrijke doelstelling in hun leven, dat is drugs. Die drugs kunnen ze vinden in de directe omgeving, zowel in de wijk zelf als in het Reinaldapark. Dus dat lijkt me niet de juiste omgeving voor deze groep cliënten. Ik zou zeggen, vanuit mijn ervaring ook: probeer ze wat meer in het buitengebied te plaatsen en niet in de directe omgeving. De wijk zit er ook niet op te wachten, dus vanuit die kant zal de integratie ook moeilijk zijn. Er is duidelijk geen draagvlak in de wijk, er zijn veel bezwaren. De wijk wil door met de aanpak van de problematiek die er nu al is. Er zijn veel problemen in de wijk, gelukkig wordt daar wel in geïnvesteerd de afgelopen vijf jaar, er wordt veel gedaan aan nieuwbouw en aan straatverlichting, aan infrastructuur. Dat kost een hoop geld, de gemeente is niet zo heel rijk, dus daar moet elk dubbeltje voor omgedraaid worden. Dus we hebben al dat geld nodig om de huidige problematiek in de wijken goed aan te pakken en dat is ook in het belang van de

wijk. Dus ik denk dat die twee perspectieven – het zorgperspectief en het wijkperspectief – ook niet goed bij elkaar aansluiten, elkaar niet versterken, maar elkaar eerder in de weg zitten. Dat maakt de kans van slagen van deze locatie toch heel erg nihil. Vind ik jammer. Ik zou zeggen: ga ergens anders kijken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar de volgende inspreker en dat is mevrouw Rambocus-De Vries. Even de microfoon aan. U krijgt twee minuten de tijd.

Mevrouw Rambocus-De Vries: O, nou doe ik het weer. Hallo, kunt u mij horen?

De voorzitter: Ja hoor, prima.

Mevrouw Rambocus-De Vries: Ja. Kan ik beginnen?

De voorzitter: Gaat uw gang. Twee minuten.

Mevrouw Rambocus-De Vries: Oké. Ja, ik ga het even voorlezen. Beste raadsleden, de afgelopen jaren heb ik Haarlem een transformatie zien doormaken, vooral in Oost gaan de positieve ontwikkelingen snel. Het Reinaldapark is hierin een belangrijk onderdeel. Nog niet zolang geleden terug was dit een braakliggend terrein, intussen is het in een leuk park veranderd, met horeca, een speeltuin en mooie velden waar ontspannen kan worden. Ik was dan ook erg verbaasd toen ik hoorde dat er plannen werden gemaakt om aan de rand van dit park 24 overlastgevende verslaafden op te vangen. Dit kan toch niet waar zijn? En dit treft alle Haarlemmers, want we zouden uiterst voorzichtig moeten zijn met een park, een stuk groen, in één van de meest versteende steden van Nederland. Haarlemmers gebruiken dit park om te kunnen ontspannen en te recreëren. Iedereen zou zich hier veilig moet voelen. Door de komst van deze opvang wordt dit ernstig bedreigd. Het moge duidelijk zijn dat we hier niet spreken over normale verslaafden, maar over de echte probleemgevallen. Natuurlijk zal er straks extra bewaking in het park aanwezig zijn, maar puur dat feit is niet bepaald sfeerverhogend. De uitstraling van dit park zal hieronder te lijden hebben en naar mijn mening de positieve lijn die we hadden ingezet tenietdoen. Persoonlijk zal ik niet meer met hetzelfde plezier in dit park kunnen rondlopen en ik zal zeker mijn kind hier niet meer laten spelen. Wat hebben we dan met deze beslissing uiteindelijk bereikt? Maar gelukkig, het is nog niet zover. Graag wil ik jullie als volksvertegenwoordigers vragen naar de alternatieve keuzes te kijken. De wijkraden hebben al voorstellen gedaan voor een locatie in de Schoterog. Ik zou willen dat hier serieus naar gekeken wordt. Als raad dienen jullie alle afwegingen mee te nemen. Op papier lijken plannen soms mooi, maar in de praktijk is dat toch vaak anders. Zo blijven bijvoorbeeld de mensen die protesteren bij de abortuskliniek in Bloemendaal ook niet in het aangegeven vakje staan. Teken dus niet klakkeloos bij het kruisje, laat je groene hart spreken en denk niet alleen aan 24, maar aan 160.000 Haarlemmers. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Hulsbosch.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Uw microfoon staat nog aan.

Mevrouw ...: Ik vergat ...

De voorzitter: De heer Hulsbosch, u mag spreken. U krijgt twee minuten de tijd. Gaat uw gang en uw microfoon. Ja, goed zo.

De heer Hulsbosch: Helemaal goed. Ja, goedenavond. Ongeveer twee jaar geleden zijn wij verhuisd naar De Groene Linten. Ik sprak een oud-bewoner, opgegroeid in Parkwijk, die verklaarde ons destijds voor gek dat we een dergelijk bedrag betaalden voor een huis in Parkwijk. Parkwijk heeft niet de beste naam, of had en heeft nog steeds niet de beste naam. Echter werden wij overtuigd door de plannen van de gemeente Haarlem. Ik lees even uw eigen ambities op: "Het verbeteren van het imago, het positioneren als hoogwaardige woonstad." Over het Reinaldapark: "Aanleggen van voorzieningen en attractiepunten en het park voor zoveel mogelijk bezoekers aantrekkelijk te maken." Een ander punt was: "Middels een marketingplan de middenklasse te bereiken." Dat is gelukt, inmiddels zijn er zes fases opgeleverd op De Groene Linten. Het is absoluut een prachtige wijk geworden en het Reinaldapark is ook behoorlijk opgeknapt. Imago is nog niet helemaal daar waar het moet zijn, we hebben wel wat geluidsoverlast in de avond, zwerfafval, waaronder gaspatronen en ballonnetjes, autobranden. Dat moeten we nog even voor lief nemen. Maar goed, dat komt goed, want de plannen vanuit de gemeente Haarlem zijn duidelijk. Eigenlijk dacht ik al aan ondernemers die zich gingen vestigen op het Reinaldapark, wellicht dat er toeristen nog zouden aangetrokken worden, uit de drukke stad weggetrokken konden worden. Maar deze gedachten kwamen redelijk snel tot stilstand eigenlijk, op het moment dat de plannen vanuit de gemeente Haarlem eigenlijk heel anders zijn en een heel duidelijk statement aan Haarlem-Oost geeft. Om namelijk uitbehandelde verslaafden naast het park te vestigen. Allerlei regeltjes en oplossingen worden aangedragen, waarom dit de ideale locatie is en ook voor geen problemen zal zorgen. Eigenlijk zijn alle zorgen die geuit zijn door bewoners, die worden weggewuifd door oplossingen. Maar ik zou toch willen vragen om eventjes ook te denken vanuit de buurtbewoners. Wat denkt u dat er gaat gebeuren voor de buurt op het moment dat er zoveel mensen worden geplaatst die niet ergens anders geplaatst kunnen worden, omdat ze te veel overlast bezorgen? Ten eerste, denkt u dat er nog een ondernemer ...

De voorzitter: De heer Hulsbosch, wilt u gaan afronden?

De heer Hulsbosch: Zeker. Denkt u dat er nog een ondernemer is die het risico gaat nemen om zich te vestigen in het Reinaldapark? Dan heb ik het niet over het type ondernemer die aan de behoeften van de Domus Plus-bewoners beantwoordt. Er zijn enorm veel kinderen die daar dagelijks spelen. Als u uw kinderen daarnaartoe laat sturen dan ga je toch denken: goh, zijn er verslaafden geweest, zijn er spulletjes achtergebleven? Het primaire gevoel wat je wil hebben, veiligheid, wordt hiermee weggenomen. Bedankt voor de tijd en de aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de volgende spreker en dat is de heer Angenent. Gaat uw gang, u krijgt twee minuten.

De heer Angenent: Goedenavond. Ik vraag me eigenlijk af hoe het kan dat de gemeente op dit moment hierbij in zit om te komen tot een besluit voor Skaeve Huse en Domus Plus. Als ik de afgelopen tijd de procedure heb doorgenomen dan zie ik dat dat gebaseerd is op minimale eisen. Er is geen weging- of scoringstabel geplaatst. Er is niets gezegd over geografische ligging. Er is wel een knock-outcriteria toegevoegd en de vraag is: waarop worden dan de keuzes gebaseerd die uit het locatieonderzoek komen? Kijk ik vervolgens naar het locatieonderzoek dan is daar gewoon geen informatie aangeleverd voor hotspots. 3 van de 57 locaties met detailinformatie die zijn afgewezen op basis van een coffeeshop dan wel het Stationsplein, maar voor 54 is er gezegd: het locatieonderzoek plus advies is nodig op basis van extra informatie. Waarom is daar geen informatie over aangeleverd? Is er geen query gedaan op een database over drugsgebruik, klachten? Ik vind dat echt heel erg bevreemdend. Ondertussen worden er dus wel op basis van dat onvolledige locatieonderzoek diverse locaties afgesloten voor nader onderzoek, op basis van afwezige wegen, de

Waarderpolder, geen eigendom. Maar die hotspots, die wordt dus gewoon helemaal niet meegenomen. Pas op het moment dat er 6 locaties over zijn en er alsnog 1 locatie direct afvalt, omdat er op dat moment blijkt dat de locatie ligt bij een toegangsweg van een BSO of dat de toegangsweg langs een BSO en een speeltuin komt blijven er 5 locaties over, waarvan 2 locaties op 250 meter van elkaar liggen en 3 locaties binnen 800 meter van dezelfde ruimte. Ik vind dat echt een bijzonder vreemde gang van zaken dat dit gewoon op deze manier allemaal uitgevoerd is. Ondertussen zitten we dus wel al met nog maar 2 locaties. Er zijn geen mogelijkheden meer om uit te sluiten op basis van die hotspots, dus er wordt maar een actieplan bedacht waarvan het totaal niet zeker gaat zijn of dat überhaupt werkbaar gaat zijn. Als dat een oplossing was geweest, waarom is dat dan niet 4 jaar geleden al geïmplementeerd?

De voorzitter: Mijnheer Angenent, uw 2 minuten zijn voorbij. Wilt u gaan afronden?

De heer Angenent: Oké. Ja, ik ga afronden. Ik wil aan u vragen of dit werkelijk waar is waar uw partij voor staat. Is uw partij werkelijk waar degene die hier een keuze gaat maken, waarbij de bewoners gewoon op de laatste plek gezet worden in de hele beslissingsboom? Ik vind dat echt een hele bijzondere gang van zaken. Maar dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: U ook bedankt. Dan gaan we naar de laatste inspreker van deze ronde en dat is de heer Ehlhardt, als ik het goed uitspreek. Gaat uw gang, u heeft 2 minuten. De heer Ehlhardt, u mag spreken. Gaat uw gang.

De heer Ehlhardt: Ja, maar ik kan er niet doorheen praten.

De voorzitter: Gaat uw gang. U mag.

De heer Ehlhardt: Yes, u bent uitgesproken. Ik spreek ook nog namens ...

De voorzitter: De heer Ehlhardt, momentje. Kan het zijn dat u ook via de uitzending zit te luisteren of te kijken? Dan moet u dat even stoppen, als u wil, en alleen even via de Teams-verbinding kijken en spreken.

De heer Ehlhardt: Ja, ik heb het uitgezet. Kunt u mij verstaan?

De voorzitter: Nou, het is een hele slechte verbinding. Het kraakt, uw microfoon.

De heer Ehlhardt: Oké. Nou, mooier kan ik het niet maken. Ik zal proberen zo duidelijk mogelijk te spreken. Ik spreek ook namens ...

De voorzitter: Nee, nee, u bent echt niet te verstaan. Heeft u de verbinding echt uitgezet, die andere?

De heer Ehlhardt: Ja, die heb ik uitgezet. Normaal gesproken op mijn werk werkt dit perfect, meer kan ik niet bieden.

De voorzitter: U moet even opnieuw inloggen. U gaat eruit en dan laten we u er zo meteen weer even door. Als u even deze sessie wil verlaten.

De heer Ehlhardt: Ja, doe ik.

De voorzitter: Nou, de herkansing. Probeert u het nog eens.

De heer Ehlhardt: Ja, ben ik nou wel te verstaan?

De voorzitter: Praat maar door, het was even goed. Gaat u door.

De heer Ehlhardt: Ben ik nou te verstaan?

De voorzitter: Ja, prima.

De heer Ehlhardt: Ja, oké. Ik spreek ook namens de VvE Huis van Hendrik 3 aan de Berlagelaan in de Parkwijk. Ik moet zeggen dat ik allereerst, toen de eerste plannen bekend werden, erg verbaasd was dat alle mogelijke locaties aan de sociaaleconomisch zwakkere kanten van Haarlem zich bevonden. Geen enkele andere westkant, zuidwestkant. Maar door de informatieavond ben ik me er wel bewust van geworden dat die locatie aan Domus Plus in ons geval, mijn geval, dat dat wel aan een aantal voorwaarden moet voldoen. Ik begrijp dus dat enige locaties afvallen, dus als het uiteindelijk aan de Nieuweweg gevestigd moet worden, het is helaas niet anders. Ik vind dat ze gewoon ook ergens moeten wonen, die drugsverslaafden. Maar ik verwacht dan wel dat het Parkwijk gecompenseerd gaat worden voor het feit dat we dit voor de stad Haarlem opvangen. Wij gaan een deel van de extra lasten gaan wij dan dragen en Haarlem-West die geniet daar mooi van. Dus ik vroeg me af of er ook nagedacht is over compensatie van Haarlem-Oost. Ik zit dan onder andere te denken aan het opknappen van het Reinaldapark, want ik heb het vanmiddag nog geconstateerd: ik schat dat een derde van de bomen dood is. Dat vind ik niet een normaal park. Dus als je dan ook nog een keer een drugsverslaafdenopvang er gaat plaatsen, naast dat het feit, het is een algemeen bekend feit dat er 's avonds en 's nachts massaal gedeald wordt, vlakbij het pannenkoekenhuis in het Reinaldapark. Wat ook nog een mogelijke compensatie zou kunnen zijn is dat het winkelcentrum aan het Beatrixplein versneld opgeknapt gaat worden. Dit verwacht ik eigenlijk eerlijk gezegd wel. Mijn vraag is dus ook: hoe gaat Parkwijk, Haarlem-Oost gecompenseerd worden voor het feit dat wij dan Domus Plus een locatie gaan bieden?

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan gaan we naar de commissie en vragen of zij nog vragen aan u heeft. Heeft iemand nog vragen? De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ook hier weer dank aan alle sprekers. Mijnheer Angenent, u had het over bewoners die op de laatste plek worden gezet, of in ieder geval: dat gevoel heeft u. Kunt u daar wat meer over vertellen? Want er is toch geparticipeerd, u heeft uw inbreng kunnen doen? Of speelt er iets anders?

De heer Angenent: De reden waar ik om ga is over de beslissingsboom. Er worden allerlei locaties afgeschoven op basis van een gemis van een verharde weg, er worden locaties afgeschoven op basis van gebrek aan eigendom. Er zijn allerlei beslissingen genomen waarop locaties eigenlijk worden afgeserveerd. Vervolgens blijken er dus uiteindelijk twee locaties over te blijven waar, of in ieder geval op één locatie, waar dus al bekend is dat er een hotspot is met drugsoverlast. Vervolgens wordt er toch wel op die plek dan gekozen om daarop te gaan. Dan ben ik van mening dat de bewoners sowieso hier in de Zuiderpolder geconfronteerd worden met drie mogelijke locaties waar die zou komen. Dan is er van geografische spreiding al geen sprake meer. Voor de bewoners van Domus Plus zelf, ook die vind ik op de allerlaatste plaats gezet, omdat u gewoon willens en wetens nu op een plek waar bekend is met drugsgebruik, de bewoners of de zorgbehoevenden wel gaat plaatsen. Dus dat is wat ik daarmee bedoel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ik heb twee vragen, voorzitter. Eentje is aan mevrouw Rambocus-De Vries. Die had het over dat er dan extra beveiliging in het Reinaldapark aanwezig zou zijn of zou komen. Hoe komt u bij die uitspraak?

Mevrouw Rambocus-De Vries: Ja, dat dacht ik ergens gelezen of gehoord te hebben, dat er extra beveiliging zou komen. Is dat niet zo?

De heer Van den Raadt: Nou, het lijkt me sterk dat dat voor vijftien jaar lang is en zeker voor de eeuwigheid. Dus kijkt u dat nog even goed na en dan horen we misschien later waar u dat dan gelezen heeft. Maar ik heb het niet kunnen vinden. Dan aan de heer Hulbosch. U was in goede moed toen u daar een huis kocht, drie jaar geleden. U had het erover dat de gemeente inderdaad van die hele mooie praatjes hield, hoe fantastisch het zou gaan worden. Maar we hebben eigenlijk nu net vanavond geleerd, sommigen wisten het al wat eerder, dat in 2018 er al zo'n lijst van 16 locaties was waar misschien wel de Nieuweweg misschien al de prioriteit zou krijgen. Wat vindt u ervan dat de gemeente wel mooie verhalen aan u vertelt, hoe mooi het zou worden, terwijl ze aan de andere kant misschien al wisten dat de Nieuweweg juist een opvanglocatie voor drugsverslaafden zou zijn en dat niet aan u hebben verteld?

De voorzitter: Ook een korte reactie, want het is een beetje een politieke vraag. De heer Hulbosch.

De heer Hulbosch: Het staat los van een politiek ...

De voorzitter: U moet even de microfoon aan doen.

De heer Hulbosch: Kunt u mij horen? Hij staat niet gemute. Kunt u mij horen?

De voorzitter: Ja, we kunnen u horen.

De heer Hulbosch: Oké, helemaal goed. Ik denk dat het duidelijk is wat ik ervan vind. Eigenlijk wat ik er nog aan toe wilde voegen is dat de locatie, waar niet over wordt gesproken is dat het ook vanuit de locatie naar de supermarkt en naar de lokale slijter, die loopt dwars door een nieuwbouwoortgebied heen. Is daar over nagedacht?

De voorzitter: Nog andere commissieleden met een vraag? In de chat zie ik ook niemand. Nee? Oké, dan zijn we aan het einde van deze ronde gekomen. Dan wil ik de sprekers hartelijk danken. U mag de vergadering verlaten. Dan gaan we de tafel vrijmaken voor de volgende ronde. Dank u wel. U kunt natuurlijk online de vergadering verder volgen via de website van de gemeente. Dank u. Goed, we gaan verder met de vijfde groep en dan gaan we beginnen met de heer Duppen. Ja, u bent in beeld. De heer Duppen, u krijgt twee minuten de tijd om de commissie toe te spreken. Gaat uw gang.

De heer Duppen: Dank u wel.

De voorzitter: En dit gaat over Noord waarschijnlijk, hè, de heer Duppen?

De heer Duppen: Dit gaat over Noord, ja. Mijn hart ligt in Noord, hè, door de jaren.

De voorzitter: Dat weet ik. Nou, gaat uw gang.

De heer Duppen: Ik zal het zo kort mogelijk proberen te houden. Hierbij wil ik erge bezorgdheid uitspreken over de voorgenomen plannen om de twee locaties aan te wijzen voor drugs-, dag- en daklozen, 24 voor Domus Plus en 6 voor Skaeve Huse op zowel locatie Zuidpolder als Vergierdeweg. Ik kan begrijpen dat er problemen zijn met de dak- en thuislozenopvang, maar dat speelt al sinds 2008. Dus dat snap ik dus al helemaal niet. Dus daarom wil ik ook haast, snap ik ook – even kijken, hoor – niet de haast waarom dat allemaal zo snel geregeld moeten worden. Ik wil me nu ook meer gaan richten op de locatie Vergierdeweg, want dat is waar ik eigenlijk over inspreek. Hier ligt ook mijn persoonlijke bezorgdheid, omdat op de begraafplaats Sint Jozef ligt mijn schoonvader al jaren begaven en wij houden dat graf altijd netjes bij. En ja, dat is een bijzonder plekje voor ons. Maar ook op deze locatie bevindt zich de locatie Sterrenheuvel, dat is ook een rustplekje voor velen, want die kunnen daar de laatste eer brengen aan hun familieleden. Ik zie daar straks ook de veiligheid in het gevaar komen als daar 's avonds mensen nog naar familieleden willen gaan, dan zouden er bepaalde dingen kunnen gebeuren. Maar ook de andere kant, begraafplaats Akendam met verschillende sportverenigingen, daar is in de plannen van de gemeente totaal geen rekening mee gehouden. Die zijn wel gehoord, maar de wethouder heeft er gewoon niet naar geluisterd. Dus ik wil helaas nu ook aangeven: de wethouder en het college heeft niet geluisterd naar de duidelijke argumenten van bewoners, wijkraden en andere verschillende organisaties ten aanzien van veiligheid en de toekomstige overlast voor de omgeving van Haarlem-Noord. Advies is, dat blijf ik ook zeggen: ga onderzoek doen, onderzoek plegen bijvoorbeeld naar de Schoterog. De afstand met de Indische Buurt-Noord is groot, dus wij hebben vanuit de Indische Buurt daar veel minder overlast van. Even kijken, hoor. Het komt er eigenlijk op neer dat de doelgroep uit de stad wordt verbannen, zodat ze geen overlast meer kunnen veroorzaken. Maar hier los je niet het probleem mee op, je verplaatst het alleen. Dus je zadelt een rustige, vredige en respectvolle omgeving hiermee op. Dus de rust kwijtraken en de rest moeten we maar voor lief nemen in Haarlem-Noord. Met deze doelgroep, die zullen we zeker niet terugvinden in de achtertuin van de wethouders, want daar worden de woningen niet neergezet. Dat is op een veilige afstand. Ik kan me ook voorstellen dat dit, als dit doorgaat, de grootste politieke blunder van de geschiedenis van de stad Haarlem kan gaan worden. De veiligheid rond de Vergierdeweg zal onveiliger worden en zal veel overlast veroorzaken. Er zullen vermoedelijk veel diefstallen worden gepleegd op de graven en op de begraafplaatsen, die zullen leeggeplunderd worden. De gemeente krijgt straks daar de verantwoordelijkheid voor, die wordt daar verantwoordelijk voor gesteld, want het gaat een financieel plaatje worden. Dan heb ik nog een punt, het financiële kostenplaatje is ook niet ...

De voorzitter: De heer Duppen, u heeft al een minuutje extra gekregen, maar wilt u wel gaan afronden nu?

De heer Duppen: Ik ga nu afronden. Heel kort. Het gaat over het kostenplaatje wordt straks ook ruim weer overschreden, want dat zijn we wel gewend onderhand. Ik hoop niet dat het citaat van Jur Visser naar boven gaat komen, dat er weer lijken uit de kast gaan komen later, want de volgende raadsleden in het college wat volgend jaar weer geïnstalleerd gaat worden na de verkiezingen, die krijgt het allemaal op zijn bordje en daar zullen ze niet zo blij mee zijn. Ik wil ook nog een punt aandragen ten aanzien, eventjes uit een raadsstuk van politie en handhaving. Die vinden het allemaal wel prima, maar die hebben personeelstekort, dus die kunnen niet ingezet worden in de Waarderpolder. Dus mijn advies is: laat het niet aan je opvolgers, maar ga kijken naar andere locaties waar het beter is, en luister – en dat is voor de wethouder en voor het college en deze raadsleden nog – naar de bewoners, want dat is het woord. Ja? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu naar de heer Wiegel. De heer Wiegel, gaat uw gang.

De heer Wiegel: Ja. Ik zal mijn e-mail gaan voorlezen en ik zal er nog wat punten highlighten en wellicht nog bijvoegen. Vol verbazing en ongeloof heb ik de nieuwsberichten gehoord over Skaeve Huse op de

Vergierdeweg, 400 meter van een kindvriendelijke woonwijk, er zijn sportvelden, sportclubs aanwezig, je hebt Villa Westend aan de andere kant. Het is gewoon het belonen van mensen die helemaal niet meer in een woonwijk passen. Het is absurd, helemaal absurd. Het kromme van het verhaal is ook dat afgelopen jaren de zorg en de opvang en de inrichtingen is allemaal wegbezuinigd op landelijk niveau, op gemeentelijk niveau. En nu moeten deze mensen opeens dichtbij wonen bij een woonwijk in Haarlem-Noord. Het argument dat Waarderpolder geen optie is, is flauwekul. Er wonen op dit moment ook nog mensen in de Waarderpolder. Deze mensen van die Skaeve Huse zijn al een uitzondering. Bouw iets bij de rand van Waarderpolder, bij Belisol of bij de Spaarneboog. Nul prikkels. Locatie Ringvaartbrug, Boerhaavewijk, hebben jullie daaraan gedacht? En nu opeens worden dus uitzonderingen gemaakt en bij een beschermd natuurgebied. Ja, ik begrijp daar helemaal niets van. Het is gewoon een beetje hoe de wind waait bij jullie eigenlijk. Nou, de argumentatie dat Haarlem een stad is en minder ruimte heeft dan Hoofddorp, ja, wat is dat voor een argument? Het slaat kant noch wal. Plaats die mensen anders dan over in Hoofddorp. En hebben we niet genoeg ellende in de Wilhelminastraat gehad, en drugsoverlastgevers bij het Reinaldapark? En het gaat hier ook niet om de mensen zelf, het gaat hier ook om het gevoerde beleid. Dit kan gewoon niet zonder overleg met de buurtbewoners. Wij worden gewoon gepasseerd, daar komt het in feite op neer. En niet dat we het deze mensen niet gunnen, juist wel. Maar extra bewaking en begeleiding, sorry, maar ik geloof niet dat omwonenden daar echt gerust van worden, hoor. Nou ja, zoals ik al zei, de boa's, de politie, daar is heel veel in bezuinigd, dus hoezo extra beveiliging, hoe ga je dat regelen? Ik heb echt zoiets: als er iets gebeurt, als er iets wordt geplaatst en er gebeurt iets, dan acht ik de gemeente verantwoordelijk hiervoor.

De voorzitter: De heer Wiegel, wilt u ook gaan afronden?

De heer Wiegel: Ja, ik ga afronden. Wat dachten jullie van als een weerloos kind zou worden aangevallen? Wat dachten jullie van de looproutes naar supermarkten door woonwijken? Wat dachten jullie van de aanwas van drugsdealers bij zo'n Skaeve Huse? Ja, ik vind het geen sociaal beleid. GroenLinks? Ja, het is eerder GroenRechts, denk ik. Nou ja, bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: Oké, u ook bedankt. Dan gaan we kijken of mevrouw Collins aanwezig is. Ja? Ja, mevrouw Collins, u bent in beeld. U krijgt twee minuten, gaat uw gang.

Mevrouw Collins: Beste commissie, mijn naam is Anita Collins en ik ben bewoner van het Vondelkwartier. Ik begrijp niets van het feit dat het college de Vergierdeweg als locatie ziet voor de Skaeve Huse. Dat u een plek zoekt voor deze mensen, ben ik het zeer mee eens. De locatie is echter verwonderlijk. In de praktijk is de Vergierdeweg geen locatie aan de rand van de stad, zoals de eis is. Gezien de complexe doelgroep en de nabijheid van een kinderrijke wijk en andere faciliteiten, vraag ik u om een andere locatie te vinden voor deze Skaeve Huse. Wij hebben twee kinderen van vijf en zeven. Mijn oudste speelt zelfstandig buiten en moet dat ook kunnen blijven doen. Hoe gaat u ervoor zorgen dat de bewoners van de Skaeve Huse geen overlast geven aan mijn kinderen? De enige supermarkt in de buurt is op de Eksterlaan. De weg van de Skaeve Huse naar de Eksterlaan loopt dwars door onze buurt. En hoe gaat de gemeente ervoor zorgen dat in speeltuin de Trekpleister geen drugsnaalden liggen als onze kinderen komen spelen? We zien vooral veel voordelen voor de bewoners van het centrum, maar er zijn geen voordelen voor de bewoners van het Vondelkwartier, enkel nadelen. Het college geeft ook geen inzicht of perspectief hoe wij als bewoners beschermd worden tegen alle vormen van overlast, maar in het bijzonder hoe het college onze buitenspelende kinderen gaat beschermen. Wat mij kwetst is dat dat het college ook niet lijkt te interesseren. Mijn kinderen zijn inwoners van de gemeente Haarlem en verdienen net zoveel bescherming en aandacht van de gemeente Haarlem als de

bewoners van de Skaeve Huse. Wat zijn de concrete en realistische ideeën van het college voor de bescherming van onze en ongeveer duizend andere kinderen in onze wijk? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan vraag ik me af of de laatste inspreker zich ook al heeft gemeld. Ja? Oké. Dan gaan we naar M. van der Kolk. Ik weet niet ... O, de heer Van der Kolk, ik zie u. Ja, gaat uw gang, u krijgt twee minuten.

De heer Van der Kolk: Dank u wel. Mijn naam is Marc van der Kolk, ik ben woonachtig op de Vondelweg en ik kijk recht op de Hekslootpolder. Ik kijk ook op de boerderij Akendam, waarachter dan de Skaeve Huse zijn gepland. Dat is even de situatie waar ik mee te maken heb. Even een stukje uitleg van waar ik vandaan kom en waarom ik hierover protesteer. In 2005 ben ik vanuit Schalkwijk, heb ik de bewuste keuze gemaakt om naar Noord toe te gaan, met name vanwege de rustige woonomgeving en de kindervens uiteindelijk tot uiting te laten komen en mijn kinderen in de toekomst een rustige en veilige wijk te bieden. De laatste vijftien jaar dat ik hier woon is er toch wel een toename geweest van incidenten, criminaliteit, diverse hotspots, hangjeugd. Dat heeft ook geresulteerd in wat persoonlijk leed, in die zin dat materiaal stuk gaat, denk aan een inbraak in een auto, vernielingen aan de auto's, diefstal van een fiets enzovoort. Het geeft een beeld van hoe de situatie zicht heeft verslechterd in de laatste tijd met Haarlem-Noord. Dan kijk ik eventjes naar de wijk zelf. Ik zie in 2015 dat de locatie Velserspoort een andere bestemming heeft gekregen en daar zijn dus ook opvang gekomen voor dak- en thuislozen. Ook dat heeft voor de nodige onrust gezorgd en ook her en der heeft dat een stuk overlast gecreëerd. 2017 is er op het Delftplein een locatie gecreëerd waar tijdelijke woningen zijn geplaatst voor langdurig woningzoekenden en statushouders. Het heeft de locatie niet bepaald positief beeld gegeven, en sterker is nog, ik zie heel duidelijk dat, loop daar eens even langs en je ziet daar vuilnis naast de containers liggen. Het ontsiert de buurt en het geeft ook weer een hele hoop onrust. In het algemeen verpauperd daarmee de omgeving, dat geeft je als bewoner geen prettig gevoel. De wijken Vondelkwartier en Delftwijk, daar zijn diverse hotspots waar jongeren zich ophouden. Daar wordt nauwelijks op gehandhaafd, ook omdat er gewoon geen mogelijkheid is tot handhaving, want er is te weinig handhaving. Als je gaat kijken naar de winkels bijvoorbeeld op het Marsmanplein, dan zijn die regelmatig doelwit van hangjeugd en het is het domein inmiddels geworden van die hangjeugd en de handhaving kan daar eigenlijk niet zoveel, want op het moment dat ze daar komen, dan hebben ze het nakijken.

De voorzitter: Heer Van der Kolk, wilt u ook gaan afronden?

De heer Van der Kolk: Ja, ik ga afronden. Ik probeer duidelijk te maken dat de situatie zodanig is dat de gemeente Haarlem nu al niet in staat is om een veilige woonsituatie te creëren. Dan word ik geconfronteerd met het feit dat hier zo een Skaeve Huse gaat komen. Dat gaat niet een bijdrage leveren, nee, dat gaat mogelijk zelfs een verslechtering van de situatie creëren. Andere mensen hebben inmiddels al aangegeven, ook daar ben ik het volledig mee eens, de sportvelden, de crematoria, de begraafplaatsen. Het zijn allemaal objecten waar ik me totaal niet kan meten met het punt dat de Skaeve Huse daar worden geplaatst, laat staan dat het een verbetering gaat worden voor de mensen an sich. Want vergis je niet dat de prikkels die ...

De voorzitter: U moet echt gaan afronden nu, mijnheer Van der Kolk.

De heer Van der Kolk: Laatste punt dan nog, op het punt van de mensen die daar zelf komen te wonen.

De voorzitter: Heel kort.

De heer Van der Kolk: Hou er rekening mee dat ze ... Heel kort, ja. Hou er rekening mee dat de prikkels vanuit de begraafplaatsen, de crematoria die daar zo zijn, maar ook de spelletjes die daar worden gespeeld op de sportvelden, dat dat diverse prikkels kan gaan veroorzaken en ik sta niet in voor de gevolgen wat daar gaat gebeuren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de commissie, die heeft misschien nog een vraag. Ik zie in ieder geval een vraag al van de heer Wiedemeijer van de PvdA. De heer Wiedemeijer, gaat uw gang.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik ken de heer Duppen als een zeer betrokken inwoner bij de Indische Buurt-Noord en ik ben dan ook benieuwd waarom hij voorstelt, of dat het zijn voorkeur geniet, om locaties te onderzoeken die dicht bij de Indische Buurt-Noord ligt ten aanzien van een locatie niet dicht bij de Indische Buurt-Noord ligt. Kunt u aangeven wat volgens u de gevolgen daarvan zijn voor de Indische Buurt, die u volgens mij een warm hart toedraagt.

De heer Duppen: Dat kan ik zeker, mijnheer Wiedemeijer. We kennen elkaar natuurlijk goed en iedereen kent mijn goed, want ik ben natuurlijk al vanaf 2008 eigenlijk een betrokken burger binnen de gemeente Haarlem. Ik spreek jullie ook aan op je verantwoordelijkheid. Maar de locatie Vergierdeweg is totaal voor mij niet meer in beeld, maar als we dan naar Schoteroog gaan kijken, mijnheer Fukken heeft het onder andere ook helemaal uitgebreid onderzocht. Dat is een deskundige op dit gebied, oud-ambtenaar van de gemeente, hij is altijd bezig. Die locaties die hij daar heeft aangegeven, dat is veilig, dat is ver van de Indische Buurt-Noord af, dus wij zullen daar veel minder overlast van ondervinden, want ze moeten daar eerst over de brug heen, ze moeten over het Spaarne heen, voordat ze pas bij ons komen. En de Velsbroek zit dicht bij de Vergierdeweg, dus daar is het totaal niet de juiste locatie. Maar ook in de Zuidpolder is het totaal niet de juiste locatie, want wat net allemaal geroepen is, wat mijnheer Van der Kolk net al aangeeft, dat gaat al jaren allemaal heel hard. Veiligheid is voor mij de issue waar ik jarenlang al mee bezig ben en ik probeer het jullie ook binnen de commissie, ik kan niet meer inspreken live, omdat het probleem is op dit moment met corona, maar anders spreek ik jullie ook altijd aan op je verantwoordelijkheden tijdens vergaderingen en dat soort dingen allemaal. Ik ben zeer betrokken daarin, maar ik vind dat nog een betere optie bij het Schoteroog, dan dat we naar de Vergierdeweg, of dat we naar de Nieuweweg toe gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel. Ook weer dank aan alle sprekers. Ik heb een vraag voor mijnheer Van der Kolk. U heeft het over een toename in ieder geval de laatste paar jaar van criminaliteit, overlast, verpaupering. En u heeft het er zelfs over dat het winkelcentrum het domein is geworden van hangjeugd. Mijn vraag aan u is: heeft u dit ooit eerder gemeld bij politie, gemeente, handhaving?

De voorzitter: Ik ook. U moet de microfoon even aanzetten, de heer Van der Kolk.

De heer Van der Kolk: Dat is een goede vraag. Alles heeft natuurlijk te maken met cijfertjes en met statistieken. Ik word zelf niet iedere keer geconfronteerd, want ik ben natuurlijk werkzaam en ik ben niet iedere keer aanwezig bij de incidenten. Ik ben me wel erg bewust van het feit dat op het moment dat het niet gemeld wordt, dat het dus ook niet op de radar is. Maar je merkt het heel duidelijk dat er een soort van gelatenheid is binnen de bewoners: het is zo. De praktijk is echter dat niet iedereen een melding doet. Ja, als er dingen aan de hand zijn in mijn wijk, dan meld ik dat. Kijk maar terug in de statistieken, als er dingen niet goed zijn, dan meld ik dat. En dat geldt ook voor dingen zoals Marsmanplein en ook de diefstallen die zijn geweest in mijn voortuin, om maar een voorbeeld te noemen. Maar ik merk wel dat niet iedereen daartoe

bereid is. Er is een gelatenheid: ze doen toch niks. Ik denk dat daar zo ook het grote probleem ligt, de werkelijke omvang van het probleem is niet zichtbaar.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan, vervolgvraag?

De heer Aynan: Hartstikke goed dat u het in ieder geval wel gemeld heeft. Wat is uw ervaring dan, wordt er echt geluisterd en iets mee gedaan, of voelt u ook zelf die gelatenheid?

De heer Van der Kolk: Ik voel zelf ook een stukje gelatenheid. Ik weet echter dat dat niet op die manier de oplossing is. Wat wordt ermee gedaan? Ja, meldingen worden er wel degelijk opgepakt, maar ik weet zelf ook wel dat meldingen niet altijd ... Ik noem maar wat, ik doe een melding over het feit dat er hangjeugd is. Dan betekent dat dat er daar zo een team van boa's op wordt afgestuurd. Die hebben maar een beperkte hoeveelheid aan mogelijkheden. Ik zie dat men dat wel doet, dat is prima. Maar ik weet ook dat het aantal mogelijkheden die de boa's hebben, dat die beperkt zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, twee vragen. Eentje aan de heer Wiegel, die had het over GroenRechts. Nou, dat lijkt me niet verstandig. Maar u vroeg: waarom is er geen rekening gehouden met de wandelroutes? Nou, er is wel degelijk door ons een motie ingediend om rekening te houden met die wandelroutes, maar die is door niemand ondersteund. Dus wat vindt u daar nu van?

De voorzitter: Dat is ook weer een politieke vraag, de heer Van den Raadt. Stel even een andere vraag.

De heer Van den Raadt: Ja, deze ben ik wel met u eens, voorzitter. Maar dan is het wel tenminste bekend dat er wel een partij is geweest die het met de wandelroutes probeerde rekening te houden, maar dat het voor de rest niemand interesseert. Dan aan de heer Van der Kolk had ik wel een vraag, want u heeft een terecht punt natuurlijk met die veiligheid. Marsmanplein, dat is natuurlijk al jaren bekend, net zo goed als dat Reinaldapark ook al jaren bekend is. Dus u heeft gelijk dat melden weinig zin heeft, want het bestaat al jaren. Maar kunt u er dan mee leven dat als die locatie daar komt, dat het bijvoorbeeld elk jaar geëvalueerd wordt en dat dan bewoners de doorslag geven of het nog een jaar gecontinueerd kan worden?

De heer Van der Kolk: Ik zie daar geen heil in. Laat het duidelijk zijn dat de problemen zodanig zijn dat we nu eerst op een nulpunt moeten komen waar we zeggen: oké, waar staan we nu, en hoe gaan we dit structureel oplossen? Daar heb ik niet een oplossing voor, ik ben daar geen deskundige voor. Ik heb daar ideeën over, maar dat is even niet relevant in deze. Maar ik denk niet dat een locatie weer toevoegen aan het scala aan problemen die er al is, dat dat dan door middel van een jaarlijkse evaluatie beter gaat worden. Ook dit soort inspraken, hoe beknopt ze ook zijn, ik denk niet dat daar een oplossing ligt. Ik denk namelijk dat de oplossing was geweest in het traject hiervoor, dat de mensen veel eerder waren betrokken geweest bij het hele proces, zodat alle stakeholders waren meegenomen in dit verhaal en uiteindelijk daarin een gezamenlijke beslissing hebben genomen. Dan is er veel meer draagvlak en dat mis ik hier.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er andere commissieleden met een vraag? U mag nog, de heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ik vind uw laatste inbreng interessant, mijnheer Van der Kolk, want u zegt: als we eerder waren meegenomen, dan was er misschien sprake van meer draagvlak. Hoe ziet u dat concreet, dat eerder meenemen, dat nulpunt? Want dat vind ik zelf hartstikke interessant.

De heer Van der Kolk: Met betrekking tot het nulpunt, daarmee bedoel ik dat we op een punt nu zijn in de wijk dat ik vind dat er niet nog iets bij moet komen waar we mogelijke overlast mee gaan krijgen. Dus dat bedoel ik met het nulpunt. Laten we eerst gaan kijken hoe we het nu gaan aanpakken. Met betrekking tot het traject hiervoor, de jaren die hier al mee gemoeid zijn, alle commissies die hiermee bezig zijn geweest en uiteindelijk tot een beslissing zijn gekomen. Ik denk dat, als ik dit nu teruglees, dan had ik veel fijner gevonden dat er een situatie was geweest waarin wijkraden eerder waren betrokken in het geheel, waarin experts waren gehoord, waarin winkeliersverenigingen die er ook bij betrokken zijn, waar hier ook zeker een impact op is, dat die ook mee betrokken waren geweest in het hele traject van: waar gaan we heen een wat wordt uiteindelijk de keuze? Nu heb ik het gevoel dat ik achteraf mijn vingertje opsteek en zeg: ja, maar wacht even, ik ben het hier niet mee eens. Ik heb het idee dat ik iedere keer 1-0 achtersta en dat ik maar in de verdedigingsbank moet zitten, om uiteindelijk mijn standpunt te kunnen verdedigen. Ik had liever gezien dat dat andersom was geweest.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie nog één aanvullende vraag van de heer Wiedemeijer van de PvdA, dat is ook de laatste voor deze ronde. Gaat uw gang, de heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Een aanvullende vraag aan de heer Van der Kolk. Bent u ermee bekend dat er een jaar lang naar locaties is gezocht en dat op juli 2019 ook naar al die wijkraden ook een uitnodiging is gestuurd om daarin mee te denken? Eigenlijk wat u net aangaf, dat u graag had gewild dat er zou gebeuren.

De heer Van der Kolk: Nu ben ik daarvan op de hoogte. Ik geef toe dat ik niet alle stukken van de gemeente iedere week doorneem om te kijken van wat er gaande is in de gemeente Haarlem, daar ontbreekt mij de tijd. Wat dat betreft ben ik ook maar een amateur, ik ben een bezorgde burger en ik lees zoveel mogelijk wat ik kan. Dat de wijkraad daar dan niet misschien adequaat op heeft gereageerd, dat is mij niet bekend. Ik weet wel dat de wijkraad beperkt is in zijn leden en dat die naarstig op zoek is naar mensen. Alleen, mij ontbreekt persoonlijk dan even de tijd om daar zo in te participeren, maar ik denk wel dat, nogmaals, de route ernaartoe, dat mensen worden betrokken erbij, dat dat een betere route had kunnen wezen dan dat dat nu is. En dat onze wijkraad daar dan niet in is meegegaan, dat was mij niet bekend en dat vind ik jammer.

De voorzitter: Dank u wel. We zijn aan het einde gekomen van deze ronde, dus ik wil u weer verzoeken deze Teams-sessie te verlaten en dan kunt u natuurlijk de vergadering verder weer online verder bekijken. Ik dank u wel, en we gaan de volgende groep weer klaarzetten.

Schorsing

De voorzitter: Welkom, we hebben even een voorzitterswissel gedaan. We gaan beginnen aan ronde zes van de sprekers. Twee afmeldingen zijn er geweest, dat is mevrouw Bokhorst en mevrouw Schaap. Haar bijdrage zit aan de agenda gekoppeld. Ik wil even heel kort de spelregels van vanavond, of die al zijn uitgelegd. Er zijn veel sprekers, 36 sprekers die zich gemeld hebben en in verband met de coronamaatregelen doen we dit in groepen. Alle sprekers hebben twee minuten de tijd per persoon, daarna is er voor tien minuten de tijd om vragen te stellen vanuit de commissie. De voorzitter bepaalt wie het woord krijgt en daarna wil ik u

vriendelijk verzoeken de zaal te verlaten en de plek weer schoon achter te laten. Dan geef ik als eerste het woord aan mevrouw Hovenier. U mag de knop indrukken en dan heeft u twee minuten. Gaat uw gang.

Mevrouw Hovenier: Kijk eens. Ik heb het gevoel als bewoner van Vondelkwartier dat er niet naar omwonenden geluisterd is en wordt. Een idee dat de gemeente al een besluit heeft genomen over de locatie, een hele tijd geleden eigenlijk al, dat gevoel krijg ik tenminste. Er is gevaar voor de jeugd, school, sport, wonen. Een doorgangsroute, het monument moet helemaal opgeknapt worden, dat kost ontzettend veel geld. Het bestemmingsplan moet gewijzigd worden, terwijl wij hadden aangeboden dat in de Waarderpolder misschien te laten plaatsvinden, waar dan ook een bestemmingsplan gewijzigd zou moeten worden, maar dat kan dan ineens weer niet. Er zou serieus ook gekeken worden, maar waar is dat serieuze idee gebleven? Dat is gewoon van tafel geveegd en er is gewoon gekozen voor deze twee locaties. Wij zijn bang voor drugsoverlast, drankoverlast, deze mensen moeten toch voorzien worden van drugs en drank. En ja, dat moet dan via een illegale manier bezorgd worden in onze wijk, en ja, daar zien we allemaal heel erg tegenop. Het gevaar voor de jeugd die daarlangs fietsen, lopen, naar school moeten. En over het verkeerde voorbeeld gesproken, daar worden dus mensen ingezet die overlast bezorgen, echt ernstige overlast bezorgen. Nou, dat die überhaupt beloond worden voor hun gedrag, ik snap daar helemaal niets van. Het is gloednieuw en heel duur, en van ons geld ook nog, terwijl mijn dochter acht jaar op een woning heeft moeten wachten, vind ik heel onterecht. Dat was mijn betoog.

De voorzitter: Dank u wel voor uw verhaal. Dan is het woord aan mevrouw De Roos. Mevrouw Roos, moet ik zeggen, gaat uw gang.

Mevrouw De Roos: De Roos, alstublieft. Dank u wel, voorzitter. Leden van de commissie Ontwikkeling en Samenleving, allereerst mijn dank voor de onlangs gevoerde gesprekken met velen van u. Vandaag wordt uw instemming gevraagd voor een Domus Plus-voorziening op de Nieuweweg en zes Skaeve Huse op de Vergierdeweg. Een lastige keuze en dat komt omdat bewoners, instellingen en bedrijven niet vooraf, maar pas achteraf hun mening konden geven. De wijkraad Vondelkwartier heeft vanaf het begin vraagtekens gezet bij de gehanteerde selectiecriteria. De locatie Vergierdeweg is bovendien absoluut geen prikkelarme omgeving. De Skaeve Huse komen tegenover de sportvelden en de doorgaande weg met aan- en affietsende jeugd. De ontsluitingsroute naar de Skaeve Huse ligt naast uitvaartcentrum Sterrenheuvel en tegenover begraafplaats Akendam. Deze huizen komen relatief dichtbij de woonbebouwing te staan langs de stadsrand en de bestaande dak- en thuislozenopvang Velserspoort ligt op loopafstand. Ook deskundigen zien dat als een mogelijk nadeel en ik verwijs naar het participatieverslag op pagina 9. Als de planning wordt gehaald, pagina 21, kunnen de woningen in het tweede kwartaal van 2024 worden betrokken. Bijna acht jaar later wordt dan eindelijk gerealiseerd wat in 2016 al een dringende behoefte aan juiste opvang en zorg werd genoemd. Daarom roep ik u op om af te zien van deze locaties en de afslag te nemen naar de door de wijkraden voorgestelde locaties op Schoterog. Dat levert voor de realisering van Domus Plus en Skaeve Huse kortere termijnen op en voorkomt mogelijk juridische procedures. De doelgroep krijgt sneller dan nu gepland de juiste opvang en zorg op een prikkelarme locatie. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Vink, gaat uw gang.

Mevrouw Vink: Goedenavond. Mijn naam is Annemieke Vink en mijn ouders en broer hebben een veehouderij aan de Vergierdeweg en een pensionstalling aan de Vergierdeweg in Haarlem-Noord. Wij zijn bijzonder ongerust over de komst van de Skaeve Huse. Onze koeien en paarden lopen elke zomer op de weilanden rondom de boerderij Akendam, en niet alleen onze dieren, maar ook die van pensionklanten. Onze pensionstalling ligt op ongeveer 150 meter vanaf de plek waar de Skaeve Huse komen en onze veehouderij ligt

iets verder weg, maar wel binnen 400 meter. Via een werknemer van het Leger des Heils hebben wij vernomen dat hier mensen komen met zowel verslavings- als psychische problemen. Mensen die er alles aan doen om aan geld te komen om in hun verslaving te voorzien en dat zou betekenen dat niks in de buurt meer veilig is. Dan doel ik in dit geval op materialen die bij ons op het erf liggen en staan, zoals ijzer, machines, hout en spullen van pensionklanten die hun paard bij ons hebben staan, waaronder zadels, hoofdstellen, andere dure spullen. Verder zijn we ook bang dat zij over de weilanden zullen gaan dwalen en daar gaan gebruiken of gezellig gaan zitten en dan hun rotzooi achterlaten, of dat ze de dieren gaan benaderen, wat wij absoluut niet willen. Als het allemaal door zou gaan, zullen er kosten gemaakt moeten worden, waaronder alarm, camerasystemen en dergelijke, hekwerk waarschijnlijk om de weilanden heen om te zorgen dat ze daar niet bij kunnen komen. De stallen kunnen namelijk niet op slot in verband met brandgevaar, dus op slot doen is geen optie, dat gaat gewoon niet. En ik neem aan dat, als het daar gaat komen, dat de gemeente deze kosten op zich gaat dragen, want ik neem aan dat wij dat niet zelf zouden moeten gaan bekostigen. Dan nog verder het feit dat wij het heel raar vinden dat wij verder niet benaderd zijn, op geen enkele manier. De eerste brief die daar ooit uit is gegaan hebben wij nooit ontvangen. Pas nadat wij daar zeg maar een melding over gemaakt hebben, hebben wij hem alsnog in de brievenbus gekregen. En ook het gesprek met onder andere de wijkraden en de eigenaar van Sterrenheuvel en de sportclubs zijn wij niet bij aanwezig geweest, omdat wij daar nooit een melding over gehad hebben. Dus dat vinden wij op zich wel een kwalijke zaak. Verder vinden wij de plek ook niet logisch, omdat het aan een doorgaande weg is, er fietsen kinderen, er sporten kinderen, er wandelen mensen, er zijn mensen die afscheid nemen van hun dierbaren, mensen die wandelen, het ligt aan de rand van een weidegebied waar vogels rustig zouden moeten broeden en de natuur zijn gang moet gaan. En ja, ik snap dus niet waarom deze mensen dus aan de rand van de woonwijk en bij de weilanden geplaatst gaan worden en ik vraag u dan ook ...

De voorzitter: Kunt u tot een afronding komen?

Mevrouw Vink: Ja hoor, ik ben klaar. En daarom zou ik u willen vragen om nog eens goed na te denken over waarom deze plek. Dat was het.

De voorzitter: Hartelijk dank voor uw bijdrage. Zijn er vragen vanuit de commissie? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Dank u wel voor uw komst. Ik heb een vraag voor mevrouw Vink en mevrouw De Roos. Mevrouw Vink, u zegt: het kwam voor ons als een verrassing, we zijn niet eens gekend door de gemeente. Nou, dat vind ik eerlijk gezegd kwalijk voor iemand die daar al jaren zit. Maar u heeft eigenlijk hele concrete vragen: stel dat het er komt, wat gebeurt er dan met investeringen die we dan zouden moeten doen? Heeft u die vraag niet ergens kunnen stellen?

Mevrouw Vink: Nou, nee, eigenlijk niet. Het zijn gewoon vragen die nu in ons opkomen en die hadden wij eventueel kunnen stellen, bijvoorbeeld bij het overleg met de wijkraad en dergelijke. Maar daar zijn wij niet van op de hoogte geweest, dus wij hebben die vragen ook niet eerder kunnen stellen.

De heer Aynan: Nou, bij deze dan voor de wethouder. Mevrouw De Roos, u zegt: Schoteroog leidt tot kortere procedure. Kunt u dat uitleggen en onderbouwen?

Mevrouw De Roos: Als ik het vergelijk met de procedures die nu doorlopen moeten worden voor zowel de Nieuweweg als voor de Vergierdeweg, dan schat ik zo in – het is een inschatting, ik heb daar geen wetenschappelijk bewijs voor, maar dat weet u natuurlijk wel – dan schat ik in dat het korter gaat duren. Als we nu zien dat er instanties, bedrijven, instellingen zijn die zeggen: we willen als het doorgaat een juridische

procedure aanspannen. Dan denk ik: o jee, dat gaat nog veel langer duren. En als ik de planning zie in de participatienota, ja, dan is het gepland in 2024 en bij de Nieuweweg in 2025. Dat zijn natuurlijk nog wel drie, vier kostbare jaren waarin die mensen die in 2016 al werden geprognostiseerd als dringend noodzakelijk voor opvang, dan denk ik dat deze situatie niet veel op gaat leveren qua tijd.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Mevrouw De Roos, dank u wel voor uw antwoord. Maar denkt u dan dat die procedures bij Schoteroog niet gevoerd gaan worden?

Mevrouw De Roos: Ik kan dat niet overzien. Ten eerste heeft u dat besluit niet genomen en ten tweede weet ik ook niet hoe het zich gaat ontwikkelen, maar ik vind het in ieder geval de moeite waard. Ook zou ik dat zeer de moeite waard vinden als de gemeenteraad dat ging onderzoeken, om in ieder geval die vergelijking te kunnen maken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ik heb twee vragen, één voor mevrouw Hovenier en één voor mevrouw De Roos. Even, mevrouw Hovenier, u heeft het over beloning, dat ze huizen krijgen omdat het een beloning is. Kunt u dat uitleggen hoe u dat precies bedoelt?

Mevrouw Hovenier: Nou, is in mijn ogen een beloning, hè? Dat is het eigenlijk.

De heer Van den Doel: Ja, maar u bent niet de enige die de mensen, dat we ze een beloning geven om te gaan huisvesten en dat lijkt me de omgekeerde wereld. Die mensen hebben al heel lang niks en die leven op straat en die verdienen toch ook een woning? Maar goed, ik had een andere vraag die ik wel belangrijker vind aan u. U zei: van tafel geveegd. Kunt u daar iets meer over zeggen? Want dat vind ik wel heel interessant om te horen.

Mevrouw Hovenier: Van de Waarderpolder had u het over? Dat idee hadden wij aangedragen om, nou, als dat een geschikte locatie zou kunnen zijn, maar dat werd eigenlijk van tafel geveegd door te zeggen: dat bestemmingsplan is daar niet voor. Daar werd mee begonnen, maar dat is er eigenlijk aan de Vergierdeweg ook niet. Dus er is niets mee gedaan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik daar ... O, mijnheer Van den Doel nog.

De heer Van den Doel: Ja, ik wil verder niet antwoorden, want dan gaan we in debat, dat lijkt me overdreven. Mevrouw De Roos, Schoteroog, dat is waar veel op ingezet wordt, maar voor uw buurt betekent dat toch ook dezelfde overlast als voor alle andere buurten, omdat de looplijnen van de mensen toch uiteindelijk dwars door de buurt gaan? Uiteindelijk willen de bewoners van de Skaeve Huse of de Domus Plus, die willen toch ook de stad in? Dus dan komen ze in eerste instantie bij u naar binnen. Maar het lijkt wel of iedereen dat heel erg mee vindt vallen.

Mevrouw De Roos: Nou ja, kijk, ik denk als je aan Schoteroog denkt, denk ik aan een prikkelarme omgeving. Dat is eigenlijk mijn uitgangspunt ook bij de beoordeling van de locatie aan de Vergierdeweg. Daar gebeurt veel te veel, ook met jeugd, met sportverenigingen en huizen in de buurt. Dat lijkt mij niet een prikkelarme omgeving. Ik heb daar geen kant-en-klare definitie van, maar Schoteroog is dat wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, tot slot. U bent ook bekend dat ook bij Schoteroog heel veel recreatie plaatsvindt en dat er ook jongeren daar op de boten zich vermaken en dat de jachthaven er is en dat er bedrijvigheid is. Dus ik weet niet of dat helemaal zo zou zijn. Maar goed, dan gaan we weer in discussie en dat willen we niet vandaag. Maar dank u wel voor uw inspreken overigens, ik stel dat zeer op prijs.

Mevrouw Özogul-Özen: Een vraag aan mevrouw De Roos. Heeft u uw optie Schoteroog aan B en W voorgesteld, en wat was de reactie? En ik heb zo direct nog een vraag.

Mevrouw De Roos: Wij hebben als drie wijkraden op 18 februari een gesprek gehad met de wethouders Roduner en Meijs en daar hebben wij geprobeerd om deze locaties aan de orde te stellen. De wethouders hebben, en ik kan daar best begrip voor hebben, gezegd: wij zijn gehouden aan de uitspraken van de gemeenteraad en die heeft tegen ons gezegd: ga die vier locaties onderzoeken. Maar het had wat ons betreft, als wijkraden gezien, ook een meerwaarde gehad als werd gezegd: we willen die locatie ook betrekken. Maar dat is dus niet gebeurd.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb een vraag aan mevrouw Hovenier. U had het net over dat uw kind acht jaar moet wachten. Ik snap uw zorg met betrekking tot de wachttijden voor een sociale woning, maar wat vindt u ervan, hebben deze mensen niet een plek nodig, een dak boven hun hoofd?

Mevrouw Hovenier: Absoluut hebben zij een dak boven hun hoofd nodig en daar ga ik ook niet over in discussie. Maar het is gewoon de plek, waarom moet het zo dicht op een woonwijk, en zo dicht bij school, en zo dicht bij sport? Dat is eigenlijk het enige en daarom dachten wij: Waarderpolder is misschien een geschiktere oplossing, met inderdaad minder prikkels en alles iets verder bij elkaar vandaan.

De voorzitter: Dank u wel. Ik doe het even zonder microfoon, want mijn microfoon doet het even ... Au, jeetje, straks ga ik zingen. Nee, het is niet '...'. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? Nee, zijn er geen vragen meer? Voor deze groep mensen. Nou, mijnheer Aynan, er is nog een beetje tijd.

De heer Aynan: Mevrouw De Roos, want inderdaad, Schoteroog wordt echt zo vaak genoemd. Stel nou dat we zeggen: joh, oké, we nemen Schoteroog mee, volgens al die criteria die ook voor de andere locaties gelden, en daaruit komt voort dat die locatie dan ongeschikt is. Heeft u er dan, omdat u dan meegenomen bent en de locatie onderzocht is, heeft u er dan vrede mee als die alsnog afvalt?

Mevrouw De Roos: Kijk, we zijn bezig met een democratisch proces. De gemeenteraad is een democratisch gekozen orgaan, u neemt het besluit. Wat wij proberen is om te zorgen dat in de besluitvorming alle belangen worden meegewogen en daarom zit ik hier namens onze wijkraad om u te wijzen op de belangen van Vondelkwartier ten aanzien van de Vergierdeweg. Dat is dus onze rol en uw rol is om een besluit te nemen, alles afwegende.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, maar wacht even, juist omdat we hier ook een democratisch orkaan zijn, proberen we ook naar u te luisteren. U doet een suggestie: joh, kijk eventjes naar Schoteroog. Er zijn andere insprekers die zeggen: nou, er zijn meerdere locaties mogelijk. En ik vraag aan u: heeft u er dan vrede mee als we de locaties

weer gaan onderzoeken, inclusief Schoteroog, met alle transparante voorwaarden, dat u dan daar vrede mee heeft en zegt: oké, dan is het akkoord, want wij zijn echt gekend en gehoord in dit proces.

Mevrouw De Roos: Dat is precies de kern. Als wij gehoord worden in dit proces en u heeft een goede afweging gemaakt met de voor en de tegens, dan is het het besluit van de gemeenteraad en ik respecteer besluiten van de gemeenteraad.

De voorzitter: Dat roept een vraag op bij mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Jazeker. Mevrouw De Roos, ook een verhelderende vraag. Nou, u geeft duidelijk weer hoe u daar tegenaan kijkt. Ja, ik moet even tussen de schermen door kijken. Vindt u überhaupt dat een dergelijke voorziening in Haarlem moeten plaatsvinden, als er hier geen geschikte locatie voorhanden is?

Mevrouw De Roos: Ja, dat is mijn mening. U heeft in 2016 als gemeenteraad dat ook besloten en ik vind dat een stad als Haarlem zeker verplicht is om een dergelijke voorziening in de eigen stad te realiseren, wetende dat dat dus nogal een hele klus is om daar begrip en medewerking voor te krijgen. Maar dat is juist denk ik de kracht ook van deze discussie, om te kijken: waar kunnen we in onze stad deze voorziening realiseren? Dat is aan u om daar een besluit over te nemen.

De voorzitter: Dank u wel. Nog een vraag bij mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Ook aan mevrouw De Roos. Wij zijn samen bij Schoteroog gaan kijken. Mijn complimenten, u bent bijzonder welbespraakt, ik kan daar af en toe nog wel wat leren. Een van de risico's bij een Schoteroog – want we horen die naam inderdaad vallen – is dat op het moment dat we de stap nemen om weer een locatie hierbij te betrekken, op welke wijze dan ook, dat de beer los is, hè? Als deze het dan niet is, dan moeten we misschien nog wel naar vijf andere locaties kijken. Hoe ziet u dat?

Mevrouw De Roos: Ik weet niet wat u verstaat onder de beer is los, maar laat ik het voor mijn eigen even formuleren. Dan is in ieder geval een extra mogelijkheid aan de orde die u gaat onderzoeken op zijn voor en tegens en ik denk dat dat de moeite waard is. Daarom doe ik ook een beroep op u om te zeggen: kijk nou iets verder dan die vier locaties die op 22 oktober gekozen zijn, kijk ook naar andere locaties die heel goed misschien zouden passen bij die doelgroep. Houdt u ten goede, die doelgroep moet geholpen worden en Haarlem heeft die verplichting op zich genomen en ik vind dat ook heel positief dat we deze discussie kunnen voeren in alle openheid, om te kijken of er meer opties zijn dan de vier die op 22 oktober zijn vastgesteld.

De voorzitter: Mijnheer Klaver ... O.

De heer De Groot: En dan toch een korte ... Mag ik een korte ...

De voorzitter: Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Mag ik een korte vervolgvraag? Want u zegt inderdaad: dan zouden we meerdere locaties daarbij moeten betrekken. Ik heb tot nu toe eigenlijk als enig alternatief dat Schoteroog naar voren horen komen. Heeft u naast het Schoteroog nog andere alternatieven voor ogen die onderzocht zouden moeten worden?

Mevrouw De Roos: Nou, ik ben hier niet de stedenbouwkundige, ik wil dat ook niet op een verkeerde manier invullen. Maar ik denk dat het mogelijk is dat binnen de gemeente en ook binnen het ambtelijk apparaat er

voldoende kennis in huis is om locaties nog eens extra tegen het licht te houden en nieuwe locaties te benoemen.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer De Groot: Nogmaals, mijn complimenten voor uw woordkeuze.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Mijn vraag is: zijn de gesprekken van de wijkraad met de gemeente al zo ver gegaan dat er gesproken is over locatie Vergierdeweg, over de invulling van een veiligheidsplan om vestiging mogelijk te maken? Of is het zover niet gekomen?

Mevrouw De Roos: Nee, zover is het niet gekomen. We hebben uiteraard begrepen dat de wethouders de vraag aan ons hebben voorgelegd: wat is er nodig om die locatie mogelijk te maken? Maar dat is een vraag die werd gesteld nadat het besluit door de gemeenteraad was genomen. Het waren beter geweest als voordat het besluit was genomen door de gemeenteraad aan ons was gevraagd, aan wijkraden, bewoners, bedrijven, instellingen: wij gaan die locatie kiezen, kunt u ons helpen met eventuele pro en contra's om die locatie te benoemen? Ik vind dus dat het verkeerd gegaan is. In het begin moet je mensen betrekken en vervolgens een besluit nemen, niet een besluit nemen en dan de mensen erbij betrekken.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, een vervolgvraag. Als u gevraagd zou zijn: wat vindt u belangrijk in het veiligheidsplan voor de Vergierdeweg, wat zou u dan hebben ingebracht?

Mevrouw De Roos: Dat is een moeilijke vraag, omdat ik die locatie niet geschikt vind. Dus iets wat je niet geschikt vindt, kun je niet geschikt maken. Althans, ik ben die tovenaer niet, dus ik denk dat mijn argumenten om niet voor de Vergierdeweg te kiezen hopelijk bij u ook goed zijn gehoord. Het kan dus niet daar, want die sportverenigingen zitten daar, die huizen zitten daar. Het is heel, heel lastig en hier zitten nog twee bewoners uit mijn wijk die ook hun aparte zorg hebben geuit. Mijn advies zou zijn: doe het niet en kijk alstublieft naar Schoterog.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Dank u wel, voorzitter. Mooie ontwikkeling nu in deze commissie om te zien dat mevrouw De Roos nu de locatiedeskundige is. Dus ik hoop dat u zich beschikbaar stelt als wethouder, ik ga op u stemmen in ieder geval. Maar vindt u dan ook dat als wij de locaties opnieuw zouden onderzoeken met Schoterog erbij – lijkt ons van Trots Haarlem een prima plan – dat we dan ook het argument looproutes erbij betrekken? U mag gewoon ja zeggen.

Mevrouw De Roos: Ja, uiteraard. Wie ben ik om te zeggen dat u dat niet mag doen?

De voorzitter: Oké, dan mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. Ik heb een vraag voor mevrouw Hovenier en mevrouw Vink. U woont beiden in de buurt van de Vergierdeweg, één iemand op de Vergierdeweg, één iemand in het Vondelkwartier. Dat is vlakbij de Velserspoort. Hoeveel mensen van de Velserspoort dwalen door uw buurt, mevrouw Hovenier,

en vallen de kinderen lastig, zodat ze niet meer buiten kunnen spelen? En hoeveel van die bewoners van de Velservoort hebben bij u de spullen gestolen, zodat u grote hekken om uw bedrijf heen moet zetten?

Mevrouw Hovenier: Het is er nog niet, dus nu hebben we ...

Mevrouw Eckhard: Maar er wonen heel veel mensen in de Velservoort nu.

Mevrouw Hovenier: Ja.

Mevrouw Eckhard: En daar heeft u geen last van?

Mevrouw Hovenier: Nou, nee, minder. Ja.

De voorzitter: Helder, dank u wel. De laatste vraag voor deze ronde. O, ...

Mevrouw Vink: Wij hebben ook tot op heden daar nog geen last van gehad. Ja, dat is mijn antwoord.

Mevrouw Eckhard: Toch verbaast het me dan dat u zeker weet en hier beweert dat uw spullen gestolen zullen worden, want dat zijn eigenlijk dezelfde groep mensen.

Mevrouw Vink: Ik weet niet of dat dezelfde soort mensen zijn, maar als ik het hoor uit bronnen van mensen die met dit soort mensen werken, en ik begrijp dat het ook over het algemeen ook mensen zijn met verslaving of dat soort problemen, en dat zij echt in staat zijn om van alles te stelen om maar aan hun dingen, om aan geld te komen om dat allemaal te kunnen bekostigen. Daar zijn wij gewoon heel bang voor.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard, ik wil door, er is nog één vraag in deze ronde voor mijnheer Wiedemeijer, PvdA. Die is digitaal aanwezig.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik wil mevrouw De Roos bedanken voor haar constructieve houding. Ik had even een informatieve vraag. Bij het uitgebreide locatieonderzoek zitten twee locaties aan de rand van Schoterog, namelijk nummer 38 en 51. Dat onderzoek is openbaar, ook met de beoordeling daarvan. Ik wilde even voor de zekerheid weten of u bekend bent met die analyse.

Mevrouw De Roos: Ja.

De heer Wiedemeijer: Mag ik dan vragen wat u dan precies bedoelt met dat die locaties moeten worden onderzocht? Want dat is dan toch ook al gebeurd?

Mevrouw De Roos: Het gaat om de gehanteerde criteria en we hebben moeite met die criteria die worden gehanteerd. We moeten eens kijken naar die diverse locaties, hoe die worden beoordeeld. Er staat bijvoorbeeld op een bepaald ogenblik goed/neutraal. Dan denk ik: oké, het is goed, of het is neutraal. Maar het is niet goed/neutraal. Ik begrijp dat dus niet. Ik vind dus dat onderzoek in zijn algemeenheid, ja, dat zou wat kritischer hebben moeten worden bekeken, misschien door een derde partij, om eens te bezien of dat wel in alle eerlijkheid, in alle oprechtheid goed is uitgevoerd. Of dat men uiteindelijk uit een zestigtal locaties dan uiteindelijk maar vier heeft gekozen, waarvan ik denk: ja, maar bij die vier zitten ook allerlei mitsen en maren. Dus als het onderzoek niet voldoende is geweest, dan kan je ook geen voldragen besluit nemen, naar mijn mening.

De voorzitter: Dank u wel. Dan, we hebben iets meer tijd genomen voor de beantwoording van vragen, omdat we wat voorliepen op het schema. Dat voordeel heeft u gehad. Dan wil ik u nu namens de commissie hartelijk danken voor uw komst vanavond en uw bijdrage, en u verzoeken het tafeltje even schoon te maken en de zaal te verlaten. Dan hebben we even een korte break, pauze, voor de nieuwe groep die fysiek aanschuift.

Schorsing

De voorzitter: Ja, dat mag. We zijn inmiddels aangekomen bij groep zeven. Groep zeven bestaat uit één '...' en dit is mevrouw '...'. Dit is dan ook de laatste inspreker over Noord en dan hebben we nog '...'. Nou, gaat die vanzelf uit. U heeft straks twee minuten en daarna is het tijd voor vragen vanuit de commissie en dan gee' '...' ... Mevrouw Groenink, gaat uw gang. ... bij u wel aan blijft staan.

Mevrouw Ikking-Groenink: Ja, ik denk het wel. Nou, ik had het wel netjes bij twee minuten gehouden, dus. Haarlem moet voor al zijn inwoners een veilige en plezierige plek zijn om te wonen. Nou, in het geval van de bewoners van de Skaeve Huse wordt er goed opgekomen voor hun belangen. Om er zorg voor te dragen dat deze woonvoorziening niet de andere inwoners van Haarlem tekortdoet, zijn er voorwaarden aan de locatie gesteld. Als locatievoorwaarden zijn gesteld dat de Skaeve Huse zich buiten een woonwijk moet bevinden en aan de rand van de stad. Deze voorwaarden zijn logisch, omdat je namelijk verwacht dat zich daar beduidend minder kwetsbare mensen zullen geven. Echter, bij de locatie aan de Vergierdeweg is het tegenovergestelde sprake. Je vindt hier juist een verdichting van kwetsbare inwoners, omdat de sportclubs, begraafplaats en crematorium ervoor zorgen dat er juist zeer veel kinderen en ouderen zich hier begeven. De Vergierdeweg is voor voetgangers en fietsers een belangrijke weg. Het verbindt de dorpen Schoten, Velsbroek en Spaarndam en is de toegangsweg voor gezinnen die zich begeven naar de Westbroekplas of Spaarnwoude met boerderij Zorgvrij. Er is zonder extreem omlopen of omfietsen geen alternatief voor deze weg. Wanneer de Skaeve Huse gerealiseerd gaat worden aan de Vergierdeweg zullen kinderen en ouderen in grote mate gaan inleveren op hun gevoel van veiligheid en zelfstandigheid. Naar mijn idee zou dit juist voorkomen moeten worden en is dit ook de opzet geweest toen als locatievoorwaarden aan de rand van de stad en buiten een woonwijk werden geformuleerd. Mijn advies aan u is dus: keur de locatie Vergierdeweg niet goed als locatie voor Skaeve Huse, want het voldoet niet aan de eerdergenoemde voorwaarden. Op de kaart lijkt de locatie aan de rand van de stad, maar in werkelijkheid is het aan een hoofdslagader tussen drie dorpen. Kinderen hebben vriendjes en clubjes in de verschillende dorpen en reizen van de een naar de ander, ouderen komen uit de verschillende dorpen naar de begraafplaats. De Vergierdeweg is dus geen plek om een woonvoorziening te bouwen voor mensen die elders in de gemeente al hebben laten blijken dat ze moeite hebben met rekening houden met anderen, laat staan met kwetsbare anderen. Niet te vergeten het bezoek dat deze bewoners mogelijk ontvangen, zoals hun dealers. Ik stel voor dat u nogmaals de Waarderpolder overweegt, omdat het niet willen wijzigen van het bestemmingsplan voor de Waarderpolder een zwak argument is, aangezien ook voor de Vergierdeweg het bestemmingsplan gewijzigd zou moeten worden. Dus waarom is deze locatie wel een optie en de Waarderpolder niet?

De voorzitter: Dank u wel. Heel goed.

Mevrouw Ikking-Groenink: Twee minuten?

De voorzitter: Een heel klein beetje meer, maar dat geeft niet. Wie mag ik het woord geven, wie heeft er vragen vanuit de commissie? Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, mevrouw Groenink. U bent in uw eentje een hele groep, dus dat lijkt me heel bijzonder. Waar bent u nou eigenlijk precies bang voor?

Mevrouw Ikking-Groenink: Ik ben bang dat juist kwetsbare kinderen niet zelf van A naar B kunnen fietsen, dat ze niet vanuit huis, Haarlem-Noord, naar hun sportclub aan de Vergierdeweg, of naar de Westbroekplas kunnen fietsen, zonder dat daar opmerkingen worden gemaakt, of daar mensen zich ophouden, of ... Ja, als ouders maak je je dan zorgen, dus ga je meefietsen misschien. Iets wat je niet wil voor je kinderen, die moeten zelfstandig zich kunnen begeven. Hetzelfde is voor ouderen, die moeten naar het graf van hun geliefde kunnen, zonder dat ze een angst hebben dat er mogelijk iets of iemand is waar ze zich bang voor hoeven voelen. En dat is helaas wel het geval als daar mensen komen te wonen die zich niet gesocialiseerd hebben bewezen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Er is een hele bijeenkomst gehouden via YouTube, heeft u die bijgewoond en heeft u deze zorgen kenbaar gemaakt, wat was de reactie daar dan op?

Mevrouw Ikking-Groenink: Ja. Ja, dat was dat deze mensen zich al in de stad bevonden, dus dat die overlast er al was. Maar daar is geen sprake van, die overlast is nu natuurlijk veel meer gecentreerd in het centrum van de stad, terwijl Schoten, Haarlem-Noord is een dorp. We wonen daar voornamelijk met gezinnen, eigenlijk in hele burgerlijke huisjes, en daar is natuurlijk wel problematiek, maar niet zoals die zich nu gaat concentreren op één locatie. En eigenlijk, de problematiek die in Haarlem-Noord gekomen is, is vanuit de dak- en thuislozenopvang, is vanuit de tijdelijke woonvoorziening waar toch een aantrekkingskracht op is op ook mensen die minder kansrijk zijn, die je ziet hangen rond de locaties. Dus dat komt niet uit de wijk zelf voort, maar is echt ontstaan nadat er, nou ja, voorzieningen in de wijk of bij de wijk zijn gekomen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog vragen vanuit de commissie? Ik zie daar achterin een hand, ik kan niet zien wie het is. Gaat uw gang. Ah, mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Mevrouw, u spreekt ook over het heen en weer reizen tussen de verschillende plaatsen, dorpen, Spaarndam onder andere. U weet misschien dat wij hier in de commissie eerder ook hebben gesproken over Spaarndam als een van de locaties die op die lijst van zestig, meen ik, stond. Die hebben wij laten afvallen, omdat we het te dicht op het dorp vonden. Kunt u, met wat u vertelt, die locatie een betere locatie hebben gevonden?

Mevrouw Ikking-Groenink: Nou, ik denk, je zit nu ... Je kan natuurlijk in meters meten, maar je kan ook in het verkeer van mensen meten. Ik wandel daar met vriendinnen, ik gebruik met mijn gezin die weg heel veel, naar mijn werk gebruik ik die weg. Dan is dat niet te meten in aantal voetstappen, maar ik zou echt willen aanraden: kijk naar hoeveel verkeer, en zeker naar de kwetsbaarheid van het verkeer. Ik vind het namelijk anders als mensen in hun auto een weg gebruiken om naar hun werk te gaan, dan wanneer kinderen daar zelfstandig naar een sportclub, of vriendjes of vriendinnetjes gaan. Dat vind ik echt een dusdanig verschil.

De voorzitter: Dan is er digitaal een vraag van mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Ikking-Groenink: O, via het scherm. O, sorry. Waar, waar staat het?

Mevrouw ...: (buiten microfoon).

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, daar ben ik. Ik hoorde u net zeggen: wij zijn eigenlijk een hele burgerlijke wijk en dat is heel anders dan het centrum. Waar baseert u dat op, zijn dat feiten, of is dat uw gevoel?

Mevrouw Ikking-Groenink: Ik denk dat je het alleen al aan de bevolkingsdichtheid kan meten.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw Ikking-Groenink: Duidelijk, ja, dankjewel. Er wonen natuurlijk veel meer volwassenen in het centrum, waardoor ook bewoners die een zorgvraag hebben daar makkelijker tussen voegen. Als je kijkt naar Haarlem-Noord zijn er gewoon minder huishoudens per vierkante meter en zijn het aantal volwassenen per vierkante meter ook nog eens veel lager. Dus er zijn veel meer gezinnen met kinderen en daardoor kan je zeggen, ja, het klinkt lullig, maar als iemand hier nu dronken op straat loopt in het centrum, ja, dan kan ik het enigszins begrijpen. Er is een andere sociale controle dan wanneer je in een rustig dorp loopt en je bijna 's avonds niemand op straat ziet.

De heer ...: Ja, dat komt door de avondklok.

Mevrouw Ikking-Groenink: Ook zonder avondklok.

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Dank voor uw antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Mogen uw kinderen dan wel zien dat die meneer dronken is als ze in de binnenstad lopen?

Mevrouw Ikking-Groenink: Mijn kinderen zal ik niet in hun eentje – ik heb kleine kinderen – door de binnenstad laten lopen, terwijl ik ze wel degelijk zelfstandig laat buitenspelen in de wijk. En als ik iemand dronken in het centrum zie, zal ik dat uitleggen, ja. Ik ga ook met mijn kinderen naar Amsterdam toe, met alle problematiek van dien, maar dan ben ik er wel bij. Daarmee bedoel ik dat de zelfstandigheid van kwetsbare inwoners, kinderen en ouderen, wordt beperkt, want zij moeten bijna begeleid worden, ben ik bang.

Mevrouw Eckhard: Mag ik nog even reageren?

De voorzitter: Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Ik zou denken, u kunt uw kinderen dat ook leren, maar dat moet u zelf weten.

Mevrouw Ikking-Groenink: Nou, ik ga mijn ...

Mevrouw Eckhard: Maar u schrijft in uw bijdrage dat ze zich niet geïntimideerd hoeven te voelen door mensen die zich mogelijk gek, onvoorspelbaar, intimiderend gedragen, of raar uit hun ogen kijken. Ik denk toch dat uw kinderen moeten leren om daarmee om te gaan.

De voorzitter: Wat is uw vraag aan mevrouw?

Mevrouw Eckhard: Waarom ... Ja, waar bent u bang voor? Want u kent die mensen helemaal niet.

Mevrouw Ikking-Groenink: Nee, dat snap ik. Maar ik ben wel bekend met mensen met een hulpvraag en ik weet dat mensen met een hulpvraag ook gewoon mensen zijn, dus allemaal een plek in de samenleving verdienen. Maar je helpt deze mensen er niet bij door ze op een plek te huisvesten waar ze juist heel veel moeten rekening houden met kwetsbare mensen, namelijk ouderen en kinderen, die daar voortdurend zijn. Juist die overlast maakt het voor hen zo lastig om te zijn wie ze zijn. Geef ze een plek waar die overlast een stuk minder is, zodat zij niet de hele tijd te horen krijgen dat ze niet voldoen aan de eisen van de maatschappij. Terwijl hier krijgen ze eigenlijk, denk ik, nog vaker te horen dat ze niet voldoen aan de eisen van de maatschappij, want iedereen zal opkomen voor zijn kinderen. En als u mij net probeert duidelijk te maken: u moet uw kinderen leren om om te gaan met iemand die mogelijk een verslavingsproblematiek heeft en daardoor agressief, onvoorspelbaar kan zijn, en daar als klein kind maar zelfstandig mee om moeten gaan als ze met vriendinnetjes op het schoolplein speelt, dat vind ik niet realistisch en ik denk dat u dat van geen enkele ouder moet verwachten.

Mevrouw Eckhard: Dat heb ik ook niet gezegd, bij jonge kinderen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Ikking-Groenink: Nee, maar u zegt: mijn kinderen. Dat zijn jonge kinderen en die spelen wel zelfstandig buiten in een dorp als Schoten.

Mevrouw Eckhard: Ja, dat is hartstikke mooi. Maar als ze naar het Marsmanplein gaan om daar snoepjes te kopen, dan denk ik dat ze ook iets anders moeten kunnen.

Mevrouw Ikking-Groenink: Nee, hoor. Nee, een kind ...

De voorzitter: Nee, maar we gaan hier geen discussie voeren over de opvoeding van uw kinderen. Er is een vraag van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: De Vergierdeweg is ook een belangrijke weg naar Velsbroek. Heeft u het idee dat daar de mensen op de hoogte zijn van de komst van Skaeve Huse, kunt u daar wat over zeggen?

Mevrouw Ikking-Groenink: Ik heb zelf mijn best gedaan door met de werkgroep de flyers voor het tekenen van de petitie ook daar te verspreiden in de directe omgeving. De reacties van de bewoners die ik toevallig sprak daarbij, die waren heel blij dat ze het via die weg te weten kregen en waren ook niet blij met de komst van de Skaeve Huse, want de bezorgdheid die de heer die ik op dat moment sprak was vooral over de Westbroekplas en de parkeerplaatsen. Dat hij zei: dat is een perfecte plek om enigszins uit het zicht onttrokken, niet makkelijk voor handhaving om te komen, het is een soort doodlopende weg voor auto's daar. Dus die sprak daarover zijn zorgen uit dat de overlast dus niet alleen Haarlem in gaat, maar ook richting de Westbroekplas en Velsbroek.

De voorzitter: Laatste vraag deze ronde. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Wat een eer. Nou, ik hoor meer gegadigden. Heel kort, voorzitter, dank u wel. We hebben van andere sprekers ook gehoord dat er nu ook al sprake is van overlast en wat andere dingen. Hoe staat u daar zelf in?

Mevrouw Ikking-Groenink: Ja, dat klopt. Nou ja, een voorbeeld van de tijdelijke huisvesting, laatst fietste ik met mijn kinderen ook langs en dan wordt daar gehangen, word je toegeroepen, je kinderen zelf. Dan leg ik mijn kinderen dus ook uit dat dat niet zo hoort en dat je dat dan op zo'n moment van je af moet laten glijden. Dak- en thuislozenopvang, daar merk ik veel van, dat soms mensen op straat nu hun alcohol aan het nuttigen zijn, soms zelfs op het schoolplein. Ja, daar ondervinden we dus wel degelijk overlast van en dat zijn niet overlastgevers uit echt de wijk zelf, dat is echt voor mij duidelijk dat dat komt uit de voorzieningen. En dat is niet erg, maar nog meer erbij is echt wel veel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u heeft een vraag die u deze ronde wil stellen? Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Het antwoord is ja. En aan deze mevrouw ook, dus dat komt goed uit. Want u heeft het – terecht hoor, namens ons van Trots Haarlem – over de veiligheid. Niet voor niks worden natuurlijk deze locaties zo ver mogelijk – ja, zo ver mogelijk, maar misschien niet ver genoeg – buiten de stad geplaatst. Er is toch iets aan de hand. Maar wat vindt u dan van het feit dat, we hebben het hier vanavond ook over gehad, er zijn verschillende hotspots die al jarenlang hotspots zijn. Maar dan komt er straks wel natuurlijk de belofte van een veiligheidsplan en dat alles goed komt. Maar op die locaties is nooit bewezen dat het goed gekomen is. Wat vindt u van de uitspraak van de burgemeester op de directe vraag van bewoners of de veiligheid gegarandeerd kon worden, dat de burgemeester heeft gezegd: de veiligheid kan niet gegarandeerd worden. Want misschien heeft u dus wel terechte opmerkingen.

Mevrouw Ikking-Groenink: Nou ja, dat vind ik dus ook heel zorgelijk dat die veiligheid niet gegarandeerd kan worden, mede omdat ik ook las dat de begeleiding bij de Skaeve Huse zoveel mogelijk wordt afgebouwd wanneer dat kan. Ik vind dat zorgelijk. Je hebt mensen die eigenlijk al bewezen hebben dat zij niet goed kunnen functioneren binnen een samenleving, dat ze geen rekening houden met anderen, laat staan kwetsbare anderen, dat ze juist daarin onvoorspelbaar zijn, dat menig organisatie zich daar geen raad mee weet. En dan zeg je eigenlijk nu tegen een wijk, een dorp, een gemeenschap met heel veel kinderen – want dat is Schoten, Haarlem-Noord, en ook Velsbroek en ook Spaarndam: jongens, we leveren jullie deze mensen, succes ermee en blij vooral melden als er overlast is. Jongens, dat kan je toch niet menen?

De voorzitter: Ja, helder. Dank u wel voor uw bijdrage en dank u wel voor uw komst vanavond. Ik wil u verzoeken om het een beetje schoon te maken en dan langs de andere kant de zaal te verlaten. Dan hebben we weer een korte pauze en dan volgt de laatste groep van vijf insprekers vanavond.

Schorsing

De voorzitter: Welkom allemaal, dit is de laatste en de achtste groep van vanavond met vijf insprekers over alle locaties. U heeft allemaal per persoon twee minuten de tijd om straks uw verhaal met de commissie te delen, daarna kan de commissie vragen stellen en ik bepaal dan wie het woord krijgt. Bent u allemaal gereed? Dan geef ik als eerste het woord aan mijnheer Scherer. U mag de microfoon indrukken, dan gaat het lampje branden. Gaat uw gang.

De heer Scherer: Oké. Goedenavond. Amper een jaar geleden rolde een folder in de bus met informatie over de voorgenomen opvanglocaties. Op 9 november jongstleden een digitale bijeenkomst waarop zo vele zorgelijke vragen en reacties volgden van bewoners en wijkraden wat betreft mogelijke overlast voor bewoners. Ik heb vragen gesteld aan de procesmanager over veiligheid en risico's, en kreeg als antwoord dat de toekomstige bewoners geen behoefte zullen hebben, na thuis te hebben gebruikt, de straat op te gaan en voor overlast te zorgen. Een nogal gemakkelijke uitspraak, naar mijn idee, omdat een gericht locatieonderzoek

hier niet heeft plaatsgevonden en de betreffende bewoners niet zijn gehoord. Uit het gespreksverslag van 18 februari jongstleden van de wethouders Meijs en Roduner met een delegatie uit negen wijkraden werd mij duidelijk dat de gemeente niet van plan is over alternatieve locaties te willen praten, terwijl dat juist de agenda en doel van het gesprek was. U kunt zich wellicht voorstellen dat deze procedure veel verzet en weerstand oproept. Bewoners maken zich grote zorgen. De belangrijkste stap wat mij betreft, namelijk om te komen tot draagvlak en vertrouwen, ontbreken en daar wordt ook niet aan gewerkt. Ik ben hier erg van geschrokken. Mijn eigen werkervaring bij de Rijksoverheid is dat juist aan de voorkant van een ingrijpend project voor diverse varianten een risico- en een belangenonderzoek werd uitgevoerd in verband met het vereiste draagvlak. Omdat vooronderzoek in beide buurten voor de voorliggende keuzen geheel ontbreekt, is mijns inziens de regel van het zorgvuldigheidsbeginsel uit de Algemene wet bestuursrecht aan de orde, omdat de gemeente bij deze ingrijpende maatregel niet de lokaal vereiste kennis en belangen heeft meegewogen. Mogelijk speelt ook het evenredigheidsbeginsel een rol in verband met het effect van het te nemen locatiebesluit op burgers. Daar is heel veel over terug te vinden. Tevens het beginsel van fair play, omdat de gemeente niet bereid is nader met de buurt te overleggen en bij vragen vooral met standaardantwoorden komt – dat heb ik zelf mogen ervaren. Dit neigt naar mijn idee naar onbehoorlijk bestuur. In de context van de huidige vertrouwensdiscussie hebben u, als gekozen vertegenwoordigers, volksvertegenwoordigers, juist de politieke taak om vertrouwen en draagvlak op te bouwen bij gevoelige ingrepen de woon- en leefomgeving. In dit geval dient mijns inziens draagvlak doorslaggevend te zijn bij acceptatie voor opvang van uitbehandelde alcohol- en drugsverslaafden. Tot slot roep ik de gemeente dan ook nadrukkelijk op zijn verantwoordelijkheid te nemen door als betrouwbare overheid te willen optreden en alsnog te gaan praten met de direct betrokken buurtbewoners en wijkraden om te komen tot gedragen alternatieve oplossingen, maar wel voordat er definitieve besluiten worden genomen. Voor de huidige voorliggende locaties ontbreekt in ieder geval elk draagvlak. Dat is wat dit realiseert. Dank u wel.

De voorzitter: Kunt u tot een ... Ah kijk, helemaal goed. Dank u wel. Dan geef ik het woord aan de heer Stavenuiter.

De heer Stavenuiter: Goedenavond. Ook ik kreeg zo'n folder in de bus, waarin de wijkraad een anderen zich afzetten tegen de plaatsing van Skaeve Huse en Domus Plus in onze wijk. Ook ik was bij de online bijeenkomst die de gemeente organiseerde en heb op de chat de aanhoudende stroom berichten gezien die varieerde van kritisch tot volslagen ongenueanceerd. Ik snap dat verzet wel. In mijn jeugd jaren, toen ik in Heemskerk woonde, heb ik eenzelfde protest gezien tegen de komst van een asielzoekerscentrum. En in mijn werk bij MIND Ypsilon zie ik een soortgelijk verzet tegen woonvoorzieningen voor psychiatrische patiënten. Ik herken de angst, de onrust, maar ik deel hem niet. Keer op keer blijkt het vooral angst voor het onbekende en blijken alle verhalen over verkrachtende en moordende mensen in de wijk, die de wijk zullen overnemen, nergens op gebaseerd. Zodra je elkaar kent, blijkt het te gaan om mensen als ieder ander, die de pech hadden dat hun leven iets anders verliep dan bij de meesten. Mensen die een naam hebben, mensen met een gezicht. Mensen die familieleden hebben die zich zorgen maken, en vooral, mensen die tot rust komen als ze een plek hebben waar ze niet worden opgejaagd. Ik geloof dat wijkraden in eerste plaats een taak hebben om mensen te verbinden. In de folder wordt gesproken over de Boerhaavewijk als een kwetsbare wijk. Maar het is niet een wijk die kwetsbaar is, het zijn mensen in een wijk die kwetsbaar zijn. Ik wil me er graag hard voor maken dat we samen een mooie wijk vormen, waarin het lukt om met elkaar samen te leven, juist omdat we zo goed weten hoe het is om kwetsbaar te zijn. Ik gun elke Haarlemmer zo'n wijk en een stadsbestuur dat dat faciliteert. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan mijnheer Blom, gaat uw gang.

De heer Blom: Goedenavond. Mijn naam is Roberto, ik ben 24 jaar en ik woon ruim al mijn hele leven in de Zuiderpolder. Momenteel een zeer rustige wijk en een prettige plek om te wonen. Totdat er een tijdje geleden gesproken werd over een plaatsing van een complex met de naam Domus Plus of Skaeve Huse. De een is een beschermde woonvorm, de andere zijn eenvoudige woningen, hoe je het ook wil bekijken. De redenen die er momenteel gegeven worden door de gemeente is dat er overlast wordt gegeven door de mensen die komen te wonen in deze complexen, of het feit dat deze mensen momenteel op straat verblijven. Om GroenLinks even te citeren, "heeft iedereen recht op een plek in Haarlem". Nog geen drie zinnen verder wordt er beschreven dat deze mensen ook onaanpasbaar gedrag kunnen vertonen. Mijn vraag aan de gemeente hiervoor is dan ook hoe jullie het verzinnen om zulke complexen in de buurt van woonwijken te plaatsen waar kinderen wonen, spelen, in het park, noem maar op. Tevens wordt er gesproken op de website van de gemeente dat er voorbeelden zijn in het land waar deze projecten niet goed verlopen, maar er zijn ook positieve ervaringen met betrekking tot deze complexen. Mijn vraag is dan ook hoe jullie dit experiment, om het zo maar even te noemen, kunnen houden in een buurt van, nogmaals, een woonwijk waar kinderen opgroeien en spelen op straat. Waarom kan er niet gekozen worden voor een afgesloten terrein? Deze mensen hebben volgens jullie namelijk met name behoefte aan rust. Even kijken. Nogmaals, om de partij GroenLinks te citeren, is dat "de woonvorm van Skaeve Huse is bedoeld voor mensen die door hun gedrag ernstig overlast veroorzaken in reguliere woonwijken". Momenteel is er geen overlast in de wijk Zuiderpolder en tevens in Haarlem-Noord, dit wordt momenteel alleen maar gecreëerd door de gemeente. En als laatste punt heb ik een opmerking over de communicatie met betrekking tot dit onderwerp van de gemeente naar de betreffende omwonenden. Zoals gesteld zijn jullie daar erg transparant over geweest, terwijl alle vragen die ik heb gesteld aan mijn buurtbewoners, mensen in mijn straat, geen idee hebben hoe zij hier aanspraak op hebben kunnen maken om überhaupt hier te kunnen zijn of hun woord te kunnen doen.

De voorzitter: Kunt u tot een afronding komen?

De heer Blom: Ja. Ik roep u hierbij ook ten eerste op uw beslissing om de locaties aan te passen naar een afgelegen locatie, ver uit de buurt van woonwijken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Nelemaat. Mevrouw Nelemaat, wilt u de microfoon ... Ja, dank u wel.

Mevrouw Nelemaat: ... als Haarlemse burger en ik ga het niet hebben over de plaatsen waar Domus Plus of de Skaeve Huse moeten komen. Ik wil het hebben over de mensen die er komen wonen en de manier hoe daarnaar gekeken en over geschreven wordt. Daarmee doel ik niet op de spreker hier of elders, maar dan heb ik het over de opvattingen en de kennis bij de professionals en het college. Want in de beleidsstukken, maar ook in de discussies wordt vrijwel alleen maar gesproken over beveiliging, beveiligingsplannen en inzet van politie en dergelijke. Ik wil het graag met u hebben over de doelgroep en om mijn kennis op te frissen ben ik naar Amsterdam geweest en ik heb daar twee Domus Plus-projecten bezocht. Eén bij Kikkenstein, dat ligt tussen een grote Bijlmerflat met allemaal bewoners en het winkelcentrum, druk en levendig. Het andere ligt achter het AMC, verscholen tussen bomen en omringd met veel groen, stil en rustig. In beide opvangcentra worden mensen opgevangen. Mensen die psychiatrisch kunnen zijn, licht verstandelijk beperkt, in combinatie met een verslaving aan alcohol en vaak ook aan cocaïne. Maar het zijn ook mensen die uw neefje, uw broertje of uw oom zouden kunnen zijn. Het zijn meest mannen en soms ook enkele vrouwen. Maar mensen die door omstandigheden geen netwerk meer hebben en daardoor letterlijk en figuurlijk ontheemd zijn. Mensen die de druk niet aankunnen van de grotere opvangcentra, die daar door alle lawaai en hectiek zich snel overprikkeld tonen en dus een omgeving verdienen zonder dat. Mensen die daar niet als uitbehandeld worden

gekwalficeerd, maar die daar goed zijn ondergebracht in kleine zit-/slaapkamers met eigen sanitair en 7 x 24 uur worden begeleid, niet door beveiligers, maar door professionals die dat met veel kennis, geduld en liefde doen. Die ervoor zorgen dat iedereen een vorm van dagbesteding heeft en dat die dagbesteding ook gewaardeerd wordt, in complimenten en soms ook financieel. Waar mensen een enkele keer zelfs uitstromen naar begeleid wonen en niet als perspectiefloos worden neergezet.

De voorzitter: Kunt u ook tot een afronding komen?

Mevrouw Nelemaat: Ja. Mijn tijd is te kort, maar ik zou u veel meer willen en kunnen vertellen over dit bezoek waar ik helemaal blij van werd. En wat ik u aanbied is dat de bestuurder van Rochdale, de voorzitter van de raad van bestuur van de woningcorporatie, eigenaar van de twee Domus Plus-projecten in Amsterdam Zuidoost, de medewerkers van het Leger des Heils, maar ook een bewoner van Domus Plus bereid zijn te vertellen over hun ervaringen, zodat het besef hier ...

De voorzitter: Kunt u afronden?

Mevrouw Nelemaat: Ja, dat ga ik zo doen. Zodat het besef hier doorkomt dat we het wel over mensen hebben, en niet over verslaafde, onhandelbare monsters die niet voor rede vatbaar zijn en wij dus wegzetten als uitbehandeld en waarvoor we heel veel geld aan beveiliging voor uittrekken, in plaats van aan begeleiding. Want geen mens is uitbehandeld, tenzij we doodgaan. Goede opvang is een kwestie van beschaving, dames en heren.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan mijnheer Weerdenburg.

De heer Weerdenburg: Goedenavond, geachte leden van de commissie. Op het moment dat de gemeente op zoek ging naar geschikte locaties, had ik vertrouwen dat zij met een zorgvuldige aanpak tot een weloverwogen locatiekeuze zou komen. Het collegebesluit van 26 maart 2019 luidt namelijk als volgt: "De betrokkenen in de stad worden gevraagd te participeren, zodat integraal en met het oog voor alle belangen een keuze gemaakt kan worden voor de meest geschikte locaties." Na het lezen van de rapportage van de locatiestudie heb ik echter sterk de indruk dat er toegewerkt is naar een voor de gemeente gewenste uitkomst. De antwoorden die we van de gemeente hebben ontvangen op onze vragen hebben deze indruk alleen maar bevestigd. Ik beperk me tot twee voorbeelden. Het eerste voorbeeld: het criterium actuele hotspot overlastlocatie is niet uitgewerkt en vervolgens als niet-eenduidig beoordeeld. Door deze aanpak te hanteren kan een locatie, die bekendstaat als actuele bekende overlastlocatie waarbij illegale handel in drugs plaatsvindt, toch tot de laatste twee horen. Echter, een van de gestelde eisen was: de voorziening ligt in een omgeving waar in ieder geval drugsdealers en gebruikers op afstand zijn. Dit is in tegenspraak met elkaar. Tweede voorbeeld: Haarlemmers hebben de mogelijkheid gehad om mee te denken door locaties aan te dragen. Echter, de gemeente lijkt daar niet haar eigen verantwoordelijkheid te nemen om zelf ook actief mee te denken. Voorbeeld: een aangedragen locatie bij Schoteroog zat net honderd meter op de verkeerde plek en daarom viel deze locatie meteen af. Als we de gemeente vragen of bij het Schoteroog iets verderop wel een interessante locatie is, krijgen we als antwoord: er is voldoende breed gekeken en we hebben al een aantal mogelijke geschikte locaties. Ik leid hieruit af dat de gemeente zelf geen verantwoordelijkheid neemt en dat de burger niet serieus genomen wordt. Op basis van bovenstaande kan ik ook niet anders concluderen dat het raadsbesluit tot aanwijzing van de vier locaties onjuiste gronden genomen is, waarmee dus ook dit voorstel niet juist is. Bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Mooi binnen de tijd. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik had een vraag aan Humberto, als ik het goed heb gehoord?

De heer Blom: Roberto.

De heer Wiedemeijer: O, sorry, excuus.

De heer Blom: Geen probleem.

De heer Wiedemeijer: Ik dacht dat u zei: er is momenteel geen overlast in de Zuiderpolder. Heb ik dat goed verstaan? Want ik heb nu vier uur lang eigenlijk exact het tegenovergestelde gehoord, dus ik wilde zeker weten of u dat van mening bent.

De heer Blom: Nou, ja, dat ben ik zeker van mening.

De heer Wiedemeijer: Helder, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag hier ergens een hand. Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: Ik heb twee vragen voor mijnheer Stavenuiter. Uw verhaal, heeft u hier ook contact over gehad met de wijkraad, en wat was hun reactie?

De heer Stavenuiter: De strekking van dit stuk heb ik vooraf naar de wijkraad gestuurd, direct na de online bijeenkomst en ik heb een reactie gehad: dank voor uw mail.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Ik had nog een tweede vraag, mag ik die ook stellen? Dank u, voorzitter. U zei dat u soortgelijke ervaringen eerder bent tegengekomen. Kunt u een voorbeeld geven van hoe buurtbewoners van mening veranderden?

De heer Stavenuiter: Ja, ik zei dat ik werkte voor Ypsilon. Ypsilon vertegenwoordigt pak hem beet 4000, 5000 familieleden van mensen met psychoses. Vaak mensen die aanlopen tegen het feit dat er voor hun kinderen, partners, wat het ook wezen mag, vaak onvoldoende geschikte huisvesting is en die dan zelf het initiatief nemen om te kijken of het anders kan. Een mooi voorbeeld daarvan vind ik Zeeuwse Gronden in Zeeland, is inmiddels op aan het stomen naar noordelijker. Daar is een klein groepje ouders dat een initiatief neemt en zegt: we gaan kijken of er een huisvesting kan komen voor een groepje patiënten. De eerste keer dat dat gebeurde, liep iedereen te hoop: dit kon nooit goed gaan, alle overlast, denk aan onze kinderen enzovoorts. Inmiddels hebben ze het zevende initiatief geopend en nu staat er een initiatief in het midden van de stad en is er geen enkel probleem, geen enkel verzet geweest, omdat de bewoners zijn gaan kijken bij eerdere initiatieven, zoals mevrouw daar ook heeft gedaan, en hebben gezien dat het kan.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag een vraag bij mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag voor de heer Scherer. Ja, heeft u een idee ...

De voorzitter: Ik kan u niet goed verstaan.

Mevrouw Zoon: O. Heeft u het idee dat u serieus genomen bent in het hele proces?

De heer Scherer: Nou, uit mijn verhaal lijkt dat niet echt, nee.

Mevrouw Zoon: Nee, fijn. Ik bedoel, fijn dat u dat ...

De heer Scherer: Ik heb gewoon echt vragen gesteld, ik heb regelmatig met de wijkraad in ons ... Ik woon ook in de Zuiderpolder met die meneer, ik ben het ook helemaal niet met die meneer eens, maar dat doet er even niet toe. Dus er is heel veel al ... Er zijn vragen, ik heb allerlei brieven gelezen, ik heb ook het verslag van de bijeenkomst gelezen en er zijn allerlei vragen gesteld om tot overleg te komen om te kijken: waar zijn we eigenlijk mee bezig, zijn de bewoners goed geïnformeerd? Ik heb alleen een folder gehad en nogmaals ingesproken en er is met mijn opmerkingen niets gedaan, en ook een heleboel andere mensen, ook mensen uit de wijkraad duidelijk gemaakt: er is gewoon helemaal niks gedaan met alle op- en aanmerkingen. Dus dan denk ik: hoe kan de gemeente nou zo doordenderen, vooral in een tijd, wat ik ook noemde, dat er een soort vertrouwenscrisis bestaat tussen de burger en de overheid. Hoe kan een overheid nou ... Eigenlijk heb ik maar één kernpunt hier: er is een hele belangrijke stap overgeslagen, namelijk te zorgen voor draagvlak en voor vertrouwen voor een hele gevoelige groep. Iedereen snapt dat er een probleem is in Haarlem en dat dat opgelost moet worden, maar dat kan toch niet zo gaan zoals de gemeente dit heeft gedaan? Het is nog maar een jaar aan de hand, één jaar geleden wist ik van niks en ik heb nu al via de mail – en ik heb natuurlijk ook contact met mensen uit de straat – dat jullie vanavond al een besluit gaan nemen. Nou, hoe ver moet het gaan, hè? Ik verlies echt mijn vertrouwen en ik ben hier behoorlijk over teleurgesteld, ja, als burger.

Mevrouw Zoon: Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik heb ook een vraag aan de heer Scherer, dank u wel overigens voor het inspreken.

De heer Scherer: Ik kan u niet goed verstaan.

Mevrouw Çimen: O, excuus. Hoort u mij zo beter? Dank u wel in ieder geval voor het inspreken. U gaf aan: er is geen risico- en belangenonderzoek gedaan, waarmee dus ook niet is voldaan aan dat zorgvuldigheidsbeginsel. U heeft een hoop opmerkingen gemaakt eigenlijk over het proces. Bent u van mening dat als er wel een goed proces was doorlopen, dat er dan wel te leven was met de voorgestelde locaties? Of zegt u: per definitie zijn de locaties niet op orde? Ik probeer uw betoog even te doorgronden: zijn we op de verkeerde locaties aan het zoeken volgens u? Of zegt u: het proces is niet goed doorlopen, maar het is nog wel bespreekbaar.

De heer Scherer: Nou, ik heb geen problemen met het proces, want ik heb, nogmaals, bij de overheid gewerkt, ik ken die processen. Ik heb heel veel met dit soort zaken te maken gehad, met inpassingen van infrastructurele werken. Maar wij hebben dus nooit een project uitgewerkt en vervolgens dat gedropt ... Ja, vroeger gebeurde dat, hè, Rijkswaterstaat wist wel wat goed voor u was. Maar die tijd is voorbij, er is een heel leger van communicatiemensen en omgevingsmanagers, dan was ik er zelfs één van. Dus we gingen heel erg op zoek naar die burger, naar die stakeholders, om draagvlak voor een aantal alternatieve oplossingen. En op grond van dat draagvlak en alles wat daarbij kwam kijken, kon er een alternatief gekozen worden waar dan, ... Natuurlijk is het nooit iedereen naar de zin, dat is onmogelijk, maar iedereen is gehoord en iedereen, dat weten we allemaal, als er naar je geluisterd wordt, dan zeg je: nou, oké, we zijn het niet met elkaar eens, maar

u heeft naar mij geluisterd. En dat mis ik in dit verhaal in totaal. Iedereen die ik spreek is gewoon zwaar gefrustreerd. Nou, dat is toch geen goede zaak, zou ik zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de heer Stavenuiter. Allereerst dank u wel voor uw woorden van compassie en medemenselijkheid, dat is wat ik een beetje gemist heb bij deze insprekers. Begrijpelijkerwijs, maar wel jammer. Mijnheer Stavenuiter, u heeft deze processen eerder doorgemaakt. Ik neem aan dat u ook op de hoogte bent van de manier waarop de communicatie voorafgaande aan waar we nu zitten, hoe dat ongeveer is verlopen. Hoe verhoudt zich dat tot de processen waar u ook getuige van bent geweest bij de huizen waar u net over sprak, is dat vergelijkbaar?

De heer Stavenuiter: Ja, ik denk dat het grotendeels vergelijkbaar is. Natuurlijk is het zo dat in de ene stad, of in het andere dorp de procedure net iets zorgvuldiger is, of net iets minder zorgvuldig. Ik denk uiteindelijk dat het niet afdoet aan de weerstand die er is bij mensen voor iets wat ze niet kennen. Dat krijg je met een procedure, al is die nog zo goed, krijg je dat niet weg. We zullen in de praktijk moeten zien dat het wel kan en ik ben ervan overtuigd dat dat gaat gebeuren, maar nogmaals, ik snap wel, ik snap de angst. Ik vind hem niet terecht, maar ik snap wel dat die er is en dat kan niet anders dan leiden tot weerstand tegen elke beslissing, elke procedure enzovoorts.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik heb een vraag aan mevrouw Nelemaat. U bent op bezoek geweest in Amsterdam bij de Domus Plus, dus u hebt de onaangepaste mensen gezien. Maar hoe zou u dat omschrijven, zou u ook zeggen: nou, die mensen zijn onaangepast?

Mevrouw Nelemaat: Nou, daar heb ik net een heel pleidooi over gehouden dat ze dus niet onaangepast zijn. En ik deel met mijn buurman de mening dat onbekend maakt onbemind, om het maar even kort samen te vatten. Ik wil nog wel wijzen op een ander project in Zuidoost waar ik zelf ervaring mee heb, ik ben ooit 25 jaar geleden een woongroep voor drugsverslaafden gestart in Gein 3, ook eigendom van wat nu Rochdale is. Dat gaf heel veel commotie inderdaad daar, ik zal jullie de toestanden besparen. Maar uiteindelijk zit die woongroep daar nog, steeds weer ook met uitstroom en andere mensen, en dat is echt onderdeel van een woongebouw, van een vierhoog woongebouw. En ja, de directeur van Rochdale die ik laatst sprak, die beoordeelde dat als het knuffelproject van de buurt, omdat de groep dus ook heel veel voor de buurt doet en, nou ja, niet voor overlast zorgt. En waarom is er minder overlast van mensen die goed onder dak zijn? Dat komt doodeenvoudig omdat ze binnen kunnen gebruiken, en niet buiten. Want mensen die buiten zijn en geen onderdak hebben, die zorgen voor overlast. En dat is heel logisch, want je moet de hele dag om je heen kijken, hosselen, je gebruikt ook meer dan dat je binnen gebruikt, dat zijn gewoon wetenschappelijke feiten. En als mensen binnen op hun eigen kamer in alle rust kunnen gebruiken, wordt er minder gebruikt, zijn ze meer aanspreekbaar. En in het project waar ik ben geweest, ja, stromen zelfs mensen uit naar begeleid wonen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie een vraag bij mijnheer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Dank u, voorzitter. Ik had twee vragen, één aan de heer Stavenuiter, ik dacht eerst, u gaat iets heel anders zeggen als wat we de hele avond gehoord hebben hè, het tegenovergestelde. Maar eigenlijk zegt u misschien wel iets wat helemaal in lijn ligt, want u zegt, het zijn gewoon mensen, je moet er

niet bang voor zijn, waarom maken we deze mensen apart? En u vertelt over een project wat in de stad zelfs ergens plaatsvindt en heel succesvol werkt. Dus dan bent u eigenlijk, als we het doortrekken, dan zegt u eigenlijk, die Domus Plus en Skaeve Huse in die buitenwijken zijn eigenlijk helemaal niet nodig.

De heer Stavenuiter: Ik vind hem creatief. Ik zou willen dat het zo werkt. Ik denk dat mensen gebaat zijn bij mensen om zich heen. Dat geldt voor u, dat geldt voor mij en dat geldt ook voor de inwoners van Skaeve Huse of Domus Plus. Dus als je contact houdt met de mensen in je buurt, daar word je beter van, daar wordt iedereen beter van. Dus als het midden in de stad zou zijn, zou ik er geen problemen mee hebben. Als het in mijn achtertuin is, zou ik er geen problemen mee hebben. Ik zou op elke andere plek er geen problemen mee hebben, omdat ik weet dat er een groep is, ook in Haarlem, die de problemen heeft die ze hebben. En je kan niet doen alsof het niet bestaat, dus je zal daar samen wel een plek voor moeten vinden.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van den Raadt: Ja, nee, dank u wel. En dan de tweede vraag was aan de heer Weerdenburg, u had het over, ja, dat u dacht dat het misschien niet helemaal eerlijk verlopen was met die locaties, want u had het ook over criterium, criteria, bijvoorbeeld dat er dan geen rekening wordt gehouden met hotspots. Als u nou denkt dat bijvoorbeeld bij die criteria, dus er niet gefocust wordt op dat er bepaalde locaties worden en dan had u gezegd, laten we nou ook hotspots gebruiken en looproutes, of die wel of niet langs scholen, bejaardenhuizen, peuterspeelzalen gaan, dan denkt u dus dat er gewoon heel iets anders uit de bus was komen rollen?

De heer Weerdenburg: Het wordt een beetje technisch verhaal, bedankt voor uw vraag. Het gaat erom zeg maar, als je een selectieprocedure opstelt, om tot geschikte locaties te komen, dan is het opvallend dat in deze procedure een belangrijk criterium wat draagvlak creëert, niet meegewogen is. En dat is pas aan het eind, is dat verder uitgewerkt, wat ook net aangegeven is, en op deze manier van de selectiecriteria hanteren richt je het eindresultaat. En dat is mijn punt wat hier zeg maar ten grondslag ligt dat uiteindelijk besluit tot de vier locaties. Het punt waar zeg maar draagvlak op kantelt in Haarlem is, wat betekent het voor de omgeving? Dat punt is tot het laatst niet uitgewerkt. Pas bij de laatste vier is het verder uitgewerkt. Dus als je selectiecriteria hebt, dan moet je ze ook hanteren. En niet beoordelen als neutraal, dat zien we later wel. Terwijl specifiek aangegeven is in zeg maar in het onderzoek, hier moet advies worden aangevraagd, om hier iets over te kunnen zeggen. En als je het pas aan het eind doet, ja, dan heb je geen draagvlak gecreëerd in de gemeente Haarlem.

De voorzitter: Goed, ik wil had deze ronde gaan afsluiten. Zijn echt nog prangende vragen? Mijnheer Aynan, laatste vraag.

De heer Aynan: Ja, ja. U allemaal bedankt. Ik vond zeg maar de tegenstelling tussen de heer Scherer en Stavenuiter, vond ik heel interessant want u zegt, nou, weet je, angst voor het onbekende, het maakt eigenlijk helemaal niet uit wat je doet. En u zegt, jawel, het maakt wel degelijk uit hoe je het doet, als je het proces maar goed vormgeeft, dan hebben we vertrouwen en draagvlak. En daarvoor, zegt u, is het vereist dat je lokale kennis en belangen, ja, dat je daar rekening mee houdt. En ik wil u eigenlijk vragen om daarop te reageren van, joh, het maakt helemaal niet uit want we zijn een beetje tegen, of sowieso tegen. Of bent u nou ook bereid om mee te denken, en te komen tot inderdaad dat vereiste vertrouwen en draagvlak?

De heer Scherer: Dat moge duidelijk zijn.

De heer Aynan: En hoe dan?

De heer Scherer: Nou, als ik word uitgenodigd om mee te denken, ik woon vlakbij de Robertus Nurksweg, die is nou heb ik begrepen niet verkozen, dat is denk ik 200 meter bij mijn huis vandaan. En daar voel ik me als bewoner van de Zuiderpolder nogal betrokken, daar zijn hotspots, er is een station, er is een parkeergarage, dus van allerlei, er zijn, het ligt nauwelijks pal aan de wijk. En als mij wordt gevraagd om mee te denken over zo'n situatie voordat de gemeente dat aanwijst, dan ben je ook in staat om je belangen in te brengen, ben je in staat om je wensen aan te geven. Dan kun je met elkaar kijken van, wat zijn eigenlijk hier de gevaarlijk situaties? Al die huizen hebben allemaal gangen, waar mensen allemaal doorlopen 's nachts, allemaal dat soort ... Dat geeft onzekerheid, angst, vragen gesteld. Er is niemand van de gemeente die mij daar antwoord op gegeven heeft, en ik ben daar vrij actief geweest om die antwoorden te verkrijgen. Dus als de gemeente mij de kans had geboden om daar met elkaar over na te denken en met elkaar over te zoeken van, wat kunnen we ... Want ik, het gaat er mij helemaal niet om, ik ben ook niet iemand die zegt, die mensen die horen hier niet in Haarlem. Het gaat erom dat je met elkaar jullie als vertegenwoordigers van deze gemeente, wij als burgers, dat je met elkaar een draagvlak vindt. En dat je daarmee ook vrede kunt hebben en kunt zeggen, nou, oké, het is niet allemaal zoals we willen, maar we gaan ervoor. Dan heb je ook de kans dat je elkaar vast kan houden en bij bepaalde ontwikkeling elkaar dan kan steunen. Maar dat hele proces, dat is aan mijn neus, ik ben toch niet helemaal op mijn achterhoofd gevallen, dat is gewoon totaal aan mij voorbijgegaan. En niet alleen maar mij, maar ook gerespecteerde mensen uit de wijkraad, ik ga geen namen noemen. En ook de overbuurman waar ik contact mee heb, die verbaast zich volledig over, ik voel het eigenlijk als een soort overval. Van een jaar geleden wisten we nog niks, en nogmaals, ik heb begrepen dat jullie vanavond al een besluit gaan nemen. En nogmaals, het gaat me niet om de mensen, het gaat om de procedure die naar mijn idee volkomen onzorgvuldig is gedaan. En als je nogmaals de Algemene wet bestuursrecht erop naleest, dan hebben jullie echt een probleem. Want als de bestuursrechter hiernaar gaat kijken, ja, dan vraag ik me dus af je hiermee wekomt?

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik daarmee deze ronde gaan afsluiten. Wil ik jullie allemaal namens de commissie hartelijk danken voor uw komst vanavond en uw bijdrage. Als u de tafel en dergelijke even wilt schoonmaken, dan mag u langs de andere kant de zaal verlaten. Dan gaan wij kort pauzeren en dan gaan wij beginnen met het eerste gedeelte van het bespreken van de locatiekeuze. Om kwart over acht starten we de vergadering.

Ter advisering aan de raad

4. Besluit locatiekeuze Domus Plus en Skaeve Huse (FR/MTM)

De voorzitter: Goedenavond, ik heropen de vergadering van de commissie, de samengestelde vergadering van de commissie Samenleving en de commissie Ontwikkeling. Wij gaan vanavond spreken over het besluit, de locatiekeuze Domus Plus en Skaeve Huse. De raad wordt gevraagd een besluit te nemen over de locatie voor Domus Plus en ook locatie voor Skaeve Huse. Door mensen in beide een vaste woonplek buiten de woonwijk te bieden wordt mogelijk gemaakt dat ervoor gezorgd wordt dat zij de zorg krijgen die zij nodig hebben, en dat er tegelijk voldoende toezicht op de cliënten en hun omgeving is. Zo wordt voorkomen dat de cliënten nog meer problemen krijgen en dat zij overlast veroorzaken voor hun omgeving. De keuze voor de locaties impliceert ook dat wordt gestart met de ruimtelijke inpassing, het verder uitwerken van een beheerplan en het aanpakken van de bestaande problematiek in de buurt van de locaties. Het college stelt aan de raad voor het project te starten om maximaal zes Skaeve Huse te realiseren aan de Vergierdeweg 452 en 454. Twee, een project te starten om Domus Plus te realiseren aan de Nieuweweg 2. Drie, een beheerplan uit te werken voor beide locaties, naar een voorbeeld van 'Convenant beheersmaatregelen 24-uursopvang Wilhelminastraat'.

Vier, als onderdeel van het beheerplan in de eerste periode zorg te dragen voor 24 uur per dag, zeven dagen in de week aanwezigheid en bereikbaarheid van een beveiliging die toezicht houdt op de locatie en in de omgeving van Skaeve Huse. Vijf, als onderdeel van het beheerplan permanent zorg te dragen voor 24 uur per dag, zeven dagen in de week, aanwezigheid en bereikbaarheid van een beveiliging die toezicht houdt op de locatie en in de omgeving van Domus Plus. Zes, een wijkscouw uit te voeren en een plan van aanpak te maken voor een veiligere inrichting van de openbare buitenruimte. Zeven, de locaties Vergierdeweg en Nieuweweg frequent mee te nemen in de surveillance voor de handhavers van de gemeente en hierover afspraken te maken met de politie. Acht, voor eventuele extra incidentele kosten voor de maatregelen rondom beveiliging alvast een half miljoen euro te reserveren binnen beleidsveld 2.3. Als de raad niet kiest voor de Vergierdeweg en de Nieuweweg, dan is het voorstel Boerhaavelaan voor Domus Plus en Robertus Nurksweg voor Skaeve Huse aan te wijzen. De consequentie van een keuze voor de Robertus Nurksweg is dat de ontwikkelmogelijkheden voor de Oostpoort aanzienlijk beperkt, en bij keuze voor de Boerhaavelaan moet rekening worden gehouden met een langer tijdpad. Nadat de definitieve keuze met dit raadstuk is vastgesteld worden beide processen gestart. Beide ontwikkelingen lopen hun eigen planning en volgen de fases van het Haarlems Ruimtelijk Planproces, wij bevinden ons nu in de pre-initiatieffase. De commissies Ontwikkeling en Samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad. Gezien het tijdstip van de behandeling, het is nu tien voor half negen, wij willen vanavond uiterlijk kwart voor tien sluit ik de vergadering af, omdat we allemaal op tijd thuis zouden willen zijn, vermoed ik dat wij niet, of ik weet eigenlijk wel zeker dat wij niet toekomen aan een volledige behandeling vanavond. De griffie zal daarom zoeken naar een extra datum om de vergadering af te maken, en die is volgens mij op 15 april voorgesteld, nog niet. Nou, daar moet nog naar gezocht worden. Dat ... En dan gaan we vanavond beginnen, ik hoop in ieder geval dat wij de eerste termijn van de commissie en het college met elkaar kunnen afmaken vanavond. Wie mag ik dan als eerste het woord geven? Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. D66 vindt het belangrijk dat deze voorzieningen gerealiseerd worden in Haarlem, en duidelijk is dat de ideale locatie niet bestaat. Eigenlijk is er nu weinig meer te kiezen, de Nurksweg en de waterzuiveringslocatie vallen af, en we houden eigenlijk maar twee locaties over. Bij de participatie is er een alternatieve locatie aangedragen, we hebben hem vanavond ook een aantal keren gehoord, namelijk bij het Schoteroog. Wij hebben technische vragen gesteld over deze plek, en mocht u dat over het hoofd gezien hebben, die staan in de Raadzaam van 23 maart. Het ligt niet in de Waarderpolder, en het is niet volledig deel van het Natuurnetwerk. Dus, college, kunt u deze plek objectief onder de loep nemen en ons via een informatiebrief meenemen in de voor en tegens? Inclusief politieadvies en de ruimteclaims? Wij nemen dit namelijk graag mee in de afweging richting de raad. Afsluitend, waar de keuze uiteindelijk ook op valt, wij houden oog voor het beperken van overlast. En wij hebben er alle vertrouwen in dat we in staat zijn om deze voorzieningen succesvol op te nemen in onze prachtige stad. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, Trots, termijn of interruptie?

De heer Van den Raadt: Interruptie, voorzitter. Want volgens mij staat er in het stuk dat als het dus niet Vergierdeweg en Nieuweweg wordt, dat het dan automatisch Boerhaavelaan wordt en de Nurksweg. Is D66 het daar dan mee eens? Want ik begrijp uit uw woorden dat u het daar eigenlijk niet mee eens bent?

De heer De Groot: Mijnheer Van den Raadt, wat ik zeg is dat de Nurksweg in het geval van de complicaties met de Oostpoort, en de waterzuiveringsinstallatielocatie omdat die eigenlijk op de korte termijn niet beschikbaar is, geen echt goede locaties zijn. Dus de alternatieven zoals die geschetst worden in het raadstuk zijn in mijn optiek geen volwaardige alternatieven.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken, mijnheer Wiedemeijer, PvdA, interruptie of termijn?

De heer Wiedemeijer: Termijn, dus als andere interrupties hebben moeten ze even eerder.

De voorzitter: Interruptie? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Nou, goed om te horen dat D66 de locatie Schoteroog mee wil nemen. Maar heeft die ook de reacties op die andere locaties gehoord? Er is op geen enkele manier sprake van draagvlak, wat vindt u daarvan?

De heer De Groot: Die andere locaties, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Ja, die vier andere.

De heer De Groot: Als in de vier die nu in het raadstuk staan? Ja. Ja, die zijn besproken en meegenomen maar ik ben met u eens, dat draagvlak ver te zoeken is.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie ...

De heer Aynan: Maar was dat niet een voorwaarde van u?

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer De Groot: Ik denk dat het gecompliceerd wordt om een locatie als deze succesvol te maken als er draagvlak in de directe omgeving volledig ontbreekt.

De voorzitter: Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja, ik ben een beetje verrast door het standpunt van D66 want op 22 oktober is een amendement ingediend om juist deze locatie te onderzoeken. Dat had dus nu gewoon onderzocht kunnen zijn, de locatie Waarderpolder. Maar dat amendement wat de ChristenUnie heeft ingediend, en gesteund is door de Actiepartij, is door u toen niet gesteund. Van waar dus uw gewijzigde standpunt?

De heer De Groot: Nou ja, laat ik dan vooral hand in zijn eigen boezem steken, ik ben benaderd door de wijkraden en een aantal van die bewoners zijn vanavond ook in komen spreken. Ik ben op locatie geweest en eerlijk gezegd heb ik de locatie 38 niet van tevoren al uit die locaties gepikt als een mogelijke kansrijke locatie. Dus ik ben later pas geïnformeerd over de haalbaarheid van deze locatie.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn dat handen voor interrupties? Ja? Mijnheer Visser, had u nog een interruptie? Ik zag uw hand.

De heer Visser: Nou ja, voorzitter, ik ben op zich blij met dit nieuwe inzicht maar volgens mij is er toen echt uitgebreid over gediscussieerd over deze locatie, en er is uitgebreid aan bod gekomen dat het wel degelijk een alternatief was. Dus ja, ik ben blij dat D66 nu wijzigt van mening. Alleen, wat betekent dit dan voor de hele planning? Want we willen wel met zijn allen zo snel mogelijk die opvang hebben voor deze mensen.

De heer De Groot: Nou, dat ben ik met u eens, en daarom zou het ook niet de bedoeling zijn moeten dat dit vertraagt, dat is ook precies de reden waarom ik mijn vraag op deze manier formuleer aan het college. Ik wil

namelijk van het college niets meer en niets minder dan een informatiebrief waarin deze locatie nogmaals objectief bekeken wordt.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel. Ja, mijnheer De Groot, u bent er op locatie geweest, Schoteroog, ik hoop dat u uw wandelschoenen aan had want het is een prachtig recreatiegebied waar veel Haarlemmers gebruik van maken. Ook een van de weinige plekken in de stad waar mensen ook daadwerkelijk kunnen recreëren. En dan zal u ongetwijfeld zeggen, ja, aan de ene kant van de Mooie Nel. Nee, op het gehele puntje recreëren Haarlemmers. Wat vindt u daarvan als daar opeens een locatie komt van 2000 vierkante meter en het recreatiegebied wordt beknibbeld?

De heer De Groot: Nou, het risico van een locatie noemen, en het op deze manier bij het college neerleggen, is natuurlijk dat u dan mij meegeeft dat wij dat de ideale oplossing vinden. Dat weet ik oprecht niet. Alleen ik heb op dit moment onvoldoende informatie om die locatie definitief af te schrijven, en dat is precies de reden waarom ik die informatie graag van het college wil hebben.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik ben nou wel nieuwsgierig hoe stevig u hier staat met dit voorstel? Ik hoor u al iets over, ja, het mag natuurlijk eigenlijk geen vertraging oplopen, dit project, want we wachten er al zo lang om. Dan is dat een breekpunt voor u want ik vind het ... Nou, ik ben heel benieuwd of er een meerderheid voor is? Ik ga u van harte steunen natuurlijk. Maar dan wil ik wel even weten hoe, of u dit dan gaat volhouden of dat u bij als de wethouder begint, dan gaat het gewoon allemaal wel heel erg lang duren, of u dan gelijk uw keutel intrekt?

De heer De Groot: Nou, laat ik duidelijk zijn dat ik heel blij ben met uw steun, mevrouw Van Zetten, dat is altijd geruststellend als ik u aan mijn zijde vindt. Ik heb de verwachting dat het college mij gaat antwoorden dat ze prima in staat zijn om in de komende paar weken een brief, zoals ik die omschreven heb, op te leveren. En het zou mij heel erg verbazen als dat niet het geval is.

De voorzitter: Dank u wel. Dan, is dat nog een interruptie? Ja, gaat uw gang. Ik kan het niet goed zien.

De heer Hulster: Goedenavond, voorzitter. Ja, Gertjan Hulster, Actiepartij. Ja, mijnheer De Groot, we zien dat wel vaker, dan komt een oppositiepartij, een kleine oppositiepartij zoals de ChristenUnie met een motie of een amendement, en dan zegt de coalitie, nee, nee, dat vinden we niet interessant. En dan een tijdje later gaan ze dan zelf met de eer proberen te strijken. Is dit hier nu een voorbeeld van?

De heer De Groot: Laat ik dan, want dit vind ik ingewikkeld worden, maar laat ik het zo zeggen, ik waardeer de Actiepartij en de ChristenUnie altijd en beoordeel hun moties en amendementen altijd door daar goed naar te kijken. En ik heb net al toegegeven dat ik in dit geval later pas geïnformeerd ben over de mogelijkheden van deze plek. En ik moet zeggen dat het mij persoonlijk heel erg geholpen heeft om daar met eigen ogen rond te kijken over wat de mogelijkheden zijn.

De voorzitter: Goed, dan gaat het woord naar mijnheer Wiedemeijer, PvdA. Eerste termijn.

De heer Wiedemeijer: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is duidelijk dat de locatiekeuze in dit project veel emoties en zorgen los brengt, daarom wilde ik eerst even reflecteren op het belang hiervan en op de rol als volksvertegenwoordiger. Wat mij betreft bepalen we in deze gemeenschap de waarde van de mensen aan de hand van hoe we omgaan niet met de meest kansrijke, maar aan de hand met de meest kwetsbare. Daarom vindt de PvdA het ook erg belangrijk dat deze kwetsbaren de groep krijgt die ze verdienen. Wat vraagt dat als volksvertegenwoordiger? Ook het besef dat het oplossen hiervan nooit op applaus zal leiden. Niemand staat te applaudiseren als we dit regelen. Dat betekent ook dat we met zijn allen moeten durven om hier de schouders onder te zetten, en proberen het op te lossen. Ook om dat we reëel zijn, dat het nooit met applaus zal worden ontvangen. Dan ga ik verder waar we nu staan en de locaties. Het is evident dat vanuit de Oost en Schalkwijk er veel zorgen zijn, het zijn buurten met een kwetsbare achtergrond waar ook de afgelopen jaren veel in is geïnvesteerd door de gemeente en ook de komende jaren zal moeten blijven gebeuren. In dat licht is het begrijpelijk dat die bewoners opstaan en zeggen, wat moet hier gebeuren? Ik zie wel serieus in de stukken terug dat er een handreiking wordt gedaan om die overlast aan te pakken. Ik denk wel dat het van belang is, bij besluitpunt 6 staat nu dat er wordt vooral gericht op de openbare ruimte. Ik denk dat een aanpak, met name in Oost, moet wel verder gaan dan de openbare ruimte alleen. Dus ik denk even dat we goed moeten kijken hoe we dat gaan formuleren, maar ik denk dat de zorgen wel verder gaan dan de openbare ruimte alleen. Ik denk dat de 24/7 handhaving, dat dat een serieuze manier is om die zorgen te adresseren. De beheerplannen die zeer groot ... Er is een interruptie, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja, mijnheer Wiedemeijer, u heeft het over 24/7 beveiliging. Heeft u enig idee hoeveel dat kost? En volgens mij is dat in het stuk alleen over die eerste zes maanden, maar dit gaat natuurlijk over locaties die er minimaal vijftien jaar staan en waarschijnlijk voor eeuwig.

De heer Wiedemeijer: Ja, voorzitter, de kosten, kijk, het is evident, en dat snap ik ook niet zo goed vaak in de opmerking van mijn collega's, als u nu niks doet, deze mensen verblijven tegen hele hoge kosten in hotels met hoge beveiliging, verzorgen op dit moment ook overlast. Dus ik denk dat u beter op het moment dat u dit nu niet wilt oplossen, kunt u beter de vraag aan zichzelf stellen hoe u die rekening gaat betalen? Dus ook als u het bekijkt vanuit, anderen hebben het hier graag over de hardwerkende Haarlemmer, ik denk dat die niet willen betalen voor het niets doen. En dus ik denk dat de kosten van wel wat doen per definitie lager zijn van op uw handen gaan zitten. Ik hoop dat ik daarmee uw vraag heb beantwoord. Dan ga ik verder ...

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Wiedemeijer: Met de beheerplannen. Ik denk dat het van belang is, dat op dit moment staan in het proces de beheerplannen uitwerken gepland na het ruimtelijke proces, namelijk het vaststellen van de bestemmingsplannen. En ik denk juist dat op het moment dat we willen dat de bestemmingsplannen worden vastgesteld, dat de beheerplannen in een vroegtijdige fase worden uitgewerkt. Dus op het moment dat we beslissen om bij twee locatie daar een project op te starten, want dat is de facto wat de besluitpunten zijn, zou ik aan het college willen vragen of dat mogelijk is om als onderdeel van het opstarten van die projecten, ook op te starten met het uitwerken van die beheerplannen. Wij denken dat dat een manier is om zowel tijd te winnen, maar nog belangrijker, draagvlak te winnen. En dat is eigenlijk hetgeen wat het belangrijkste is waar we nu mee bezig zijn. Dan wilde ik nog even reflecteren op ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. U noemt nu een belangrijk woord, draagvlak. In 2018 heeft u met uw amendement beoogd inderdaad om ervoor te zorgen dat er meer draagvlak komt. Waar staan we nu? Is daar sprake van of niet?

De heer Wiedemeijer: Ja, voorzitter, ik denk dat ik al begon met de analyse dat per definitie dit vragen zijn waar je als volksvertegenwoordiger die het algemeen belang dient, ook eerlijk moet zijn dat per definitie mensen hier met grote zorg zullen reageren op welke locatie je ook kiest. Ik deel absoluut dat er veel zorgen en veel emoties naar voren zijn gekomen. Ik denk dat een volksvertegenwoordiger die het algemeen belang dient, die loopt niet weg voor die zorg maar probeert ze op te lossen. En ik reik ook u om uit te gaan van die samenwerking, om dat op te lossen en niet om te kijken hoe we dat niet kunnen doen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dat is de vraag niet. U heeft toen ...

De heer Wiedemeijer: Dat is wel het antwoord.

De heer Aynan: Op een verkeerde vraag, in ieder geval niet de mijne. U vroeg in uw amendement om meer draagvlak. En mijn vraag aan u, we hebben nu het resultaat, vindt u dat er sprake is van meer draagvlak?

De heer Wiedemeijer: Ja, mijn antwoord was dat het absoluut nodig is om nog allerlei zaken uit te werken. Ik heb daarnet ook een aantal punten genoemd, we moeten heldere beheerplannen noemen. Er zijn veel zorgen naar voren gebracht dus daar zal nog steeds aan gewerkt moeten worden. U maakt het heel erg absoluut, dus u maakt ervan, er is wel of geen draagvlak. Ja, die analyse moet u maar in uw eigen termijn maken. Ik ...

De heer Aynan: Dat maakt u zelf met het amendement.

De heer Wiedemeijer: Nou ja ...

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer, gaat u verder met uw betoog.

De heer Wiedemeijer: Ik denk dat dit dossier te complex is, ik denk dat u dat trouwens zelf ook prima weet om dat te reduceren tot zo'n, ja, tamelijk populistische kreet. Maar dat, die analyse moet u maar zelf maken, ik ga niet over uw betoog. Ik wilde graag verder gaan op het Schoteroog.

De voorzitter: Dan zie ik een interruptie van mijnheer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Dank u wel. Ja, u heeft het over beheerplannen. Kent u een beheerplan in Haarlem die echt heel succesvol is geweest? Kunt u daar een voorbeeld van geven?

De heer Wiedemeijer: Ja, volgens mij is het beheerplan bij Wilhelmina redelijk succesvol.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Wiedemeijer: Nou, goed, daar valt u van stil dus dat is op zich wel interessant. Ja, ik wilde graag reageren op het Schoteroog. Ja, ik wilde weerspreken dat dat niet is onderzocht, dat is wel onderzocht. Ik denk wel dat het van belang is, en in die zin wil ik me ook wel aansluiten bij de heer De Groot, is er zijn heel veel insprekers geweest die dat naar voren hebben gebracht. Dat noopt ons om daar de komende tijd over na

te denken. Sluiten we ons ook bij aan dat wij het wel deze maand willen beslissen. Ik zie wel een hoop nadelen, ook als het gaat over een mogelijke windturbine met een veiligheidsgebied. Het vestigen van deze locatie in een NNN-gebied, waar toestemming van de provincie benodigd is, dat kan zomaar jaren duren. Dus ik denk dat dat complex kan worden maar ik hoor daar graag een reflectie op. En ik wil u ook toezeggen dat mijn fractie, gezien de enorme hoeveelheid dat dat naar voren is gekomen, daarover wil nadenken. Maar ik zie een hoop bezwaren. En dan sluit ik even af met nog dertig seconden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil iedereen er wel op wijzen dat de spreektijd ook voor de beperkte behandelingsduur van vanavond is, dus dat is minder dan u misschien wel denkt. Dus let daar goed op. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Zou de PvdA kunnen aangeven of Schoteroog als alternatief wordt gezien voor Skaeve Huse of als alternatief voor Domus Plus?

De heer Wiedemeijer: Nou, ik denk dat in principe afhankelijk van hoeveel ruimte je ergens beschikbaar hebt, ik denk dat 2000 vierkante meter in drijvende pontons bijvoorbeeld niet heel erg realistisch is.

De voorzitter: Dank u wel. U was klaar? Zijn dat handen voor interrupties? Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, ik hoor de heer Wiedemeijer en de heer De Groot overigens zeggen van, nou, we doen even een onderzoekje naar Schoteroog, dat moet binnen drie weken klaar zijn want dan hebben we de raadsvergadering. En dan hebben we geen termijn meer om het te bespreken in de commissie. Acht u dat zorgvuldig om dan een locatie te kiezen?

De heer Wiedemeijer: Ja, dat is een beetje een procedurele vraag maar volgens mij gaan we er nog een keer extra over vergaderen, ook nog in de raad. Dus volgens mij kunnen we daar prima op reflecteren. Ik vind het ook wat gek dat u dit vraagt. Ik wil dit dossier niet al te veel polariseren maar u staat voor geen enkele locatie open dus misschien kunt u daar zelf even op reflecteren?

De voorzitter: Er is een interruptie van mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, mijnheer Wiedemeijer, kijk, we nemen hier besluiten als raad. En als er een amendement voorgesteld wordt en het wordt weggestemd, dan is dat toch eigenlijk een besluit van de gemeenteraad? Is het niet een beetje gek dat u nu zegt van, nou, weet je wat, we gaan het toch maar wel onderzoeken?

De heer Wiedemeijer: Nou ja, we hebben natuurlijk gezien dat dat veel naar voren is gekomen maar ik zie de keus die ik destijds heb gemaakt, en mijn fractie, grotendeels dus wel of de bezwaren overeind staan. Dus vandaar dat ik denk dat op een vrij korte periode daar genoeg naar kunnen kijken.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we verder met mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Voorzitter, dank u wel. Conform de wet zijn wij verplicht om ook in Haarlem dak- en thuislozen op te vangen. Natuurlijk niet alleen conform de wet, maar ook vanuit humaan oogpunt. Deze humane overweging wordt breed gedragen. Toch zien bewoners de voorzieningen zoals Domus Plus en Skaeve Huse niet graag in de eigen omgeving. De realisatie van Domus Plus en Skaeve Huse in Haarlem kent inmiddels een lange aanloop. De eerste stappen werden in 2016 gezet. In 2019 zijn zestig mogelijke locaties geïnventariseerd, met inbreng vanuit de stad. Deze locaties zijn getoetst aan de hand van de criteria die door

de raad zijn vastgesteld. Zes locaties bleven over, waarvan de gemeenteraad vier heeft uitgekozen voor nader onderzoek. Ook het CDA zag in deze vier locaties voldoende aanknopingspunten om de haalbaarheid nader te onderzoeken. Het participatieverslag geeft goed aan wat de gemeente vervolgens heeft ondernomen en waartoe dat heeft geleid. De gesprekken die volgden hadden tot doel om te horen wat er speelt in de omgeving van de vier locaties, en waar de gemeente rekening mee zou moeten houden. De rode draad is dat de omwonenden van de vier locaties zich ernstig zorgen maken over toenemende onveiligheid bij een vestiging van de Domus Plus of een Skaeve Huse in een wijk. Die zorg is natuurlijk te begrijpen. Wel moet opgemerkt worden dat er in de Domus Plus en in de Skaeve Huse geen gevaarlijke mensen komen, geen criminelen die in de gevangenis thuishoren, en geen zedendelinquenten. Alles overwegende kan het CDA zich erin vinden om het project Skaeve Huse te starten op de locatie Vergierdeweg. In afwijking van het voorstel van het college kiest het CDA voor locatie Robertus Nurksweg en niet voor de Nieuweweg. Als wij voor de Nieuweweg kiezen, wordt eventuele overlast door twee kwetsbare wijken ervaren, namelijk Boerhaavewijk en Parkwijk. De nadelen van de Robertus Nurksweg, verkeerslawaaï en inpassing in de ontwikkeling Oostpoort, achten wij overkomelijk. U stelt dat een keuze voor de Robertus Nurksweg de ontwikkelmogelijkheden voor Oostpoort aanzienlijk beperkt. Wij vinden dit niet overtuigend. Robertus Nurksweg behoort tenslotte tot een van de vier kansrijke locaties. Voor het CDA zijn Domus Plus en de Skaeve Huse dicht bij elkaar geen optie. Het college laat in het voorstel goed het belang van veiligheid zien, en wil voor beide locaties tot een beheerplan komen. Zeker zo belangrijk vindt het CDA dat nu al, ruim voor de vestiging van de Domus Plus en een Skaeve Huse op beide locaties wordt gewerkt aan een veilige omgeving en het verminderen van de overlast die op dit moment al wordt ervaren. Het CDA wil dat dit plan van aanpak, dit veiligheidsplan, af is voordat we als raad een besluit nemen over de startnotitie voor beide voorzieningen. Het CDA hecht hierbij groot belang aan samenwerking met alle betrokkenen, omwonenden en de wijkraden. Wij vragen het college om zich in te spannen deze samenwerking vorm te geven en wij doen een beroep op de wijkraden om mee te denken over het plan van aanpak voor een veilige omgeving van beide locaties. Wij ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, hoeveel geld wil het CDA uittrekken voor dat veiligheidsplan? Want die locatie die staat er natuurlijk voor vijftien jaar hè, zoals het nu in het stuk is, minimaal.

De heer Klaver: Voldoende voor een veilige omgeving, wat voor een veilige beheersbare omgeving.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ik hoor het CDA pleiten voor de Robertus Nurksweg, maar welke conclusie trekt u daaruit? Dus wat vraagt u voor die locatie voor van het college?

De heer Klaver: Daar kom ik op. Een veel gehoorde vraag is, waarom niet in de Waarderpolder? Laat helder zijn, voor het CDA is vestiging van de Domus Plus of een Skaeve Huse in de Waarderpolder geen optie. Niet voor de bedrijven en de werkgelegenheid in de Waarderpolder, maar ook niet voor het welzijn van de bewoners van Domus Plus en Skaeve Huse. We gaan deze mensen niet wegstoppen met alle ellende voor henzelf en voor de omgeving tot gevolg. Kortom, college, wij vragen u de locatie Robertus Nurksweg verder uit te werken met een positieve insteek. Wij verwachten een uitkomst die aanleiding geeft om het collegevoorstel aan te passen. Wij snappen dat dit tot vertraging leidt maar de keuze die we nu maken is cruciaal voor het vervolg. Dus laten we de tijd nemen die nodig is. We hebben met elkaar nog een lange weg te gaan voordat de Domus Plus en Skaeve Huse zijn gerealiseerd, veiligheidsplannen, startnotities, bestemmingsplannen, plannen van aanpak voor de veiligheid, beheerplannen, financiën. Het moet allemaal nog worden uitgewerkt.

Desalniettemin zetten we als gemeenteraad een belangrijke stap met het opstarten van beide projecten waarmee wij samen onze verantwoordelijkheid nemen voor de opvang van dak- en thuislozen met oog voor de belangen en gevoelens van alle betrokkenen, in het bijzonder de omwonenden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Doel, GroenLinks. O, een interruptie, mijnheer De Groot?

De heer De Groot: Ja, heel kort, voorzitter. Ik, nou even voor de zekerheid want ik had begrepen uit de stukken dat de Robertus Nurksweg een alternatief zou zijn voor de Vergierdeweg. En daarmee wellicht niet groot genoeg zou zijn om die Domus Plus te huisvesten. Dus volgens mij wilt u de Domus Plus graag op de Robertus Nurksweg hebben, maar past die daar überhaupt? Want het was volgens mij niet de koppeling die gemaakt was in het stuk. Heb ik dat goed of zit ik ernaast?

De heer Klaver: Ja, dat klopt. En ik heb uit de stukken begrepen dat dat wel mogelijk is dus ik hoor dat, zie dat t dan graag nader onderzocht.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Voor ons ligt het collegebesluit over de vestigingsplaats van Domus Plus en Skaeve Huse. GroenLinks kiest voor een realisatie van de twee soorten opvang, omdat de mensen nu grotendeels op straat leven, vaak onder erbarmelijke omstandigheden, en elke keer weer een plek moeten vinden en ook onrust veroorzaken bij de opvang. Dus dat betekent dat niet alleen de mensen zelf waar het over gaat, we een oplossing voor geven, maar ook voor de opvang die de andere mensen moet opvangen. Een goede plek in een opvang als Domus Plus en Skaeve Huse zorgt voor meer regelmaat, rust en een veilige plek. En daarmee wordt de huidige overlast een stuk minder. Er zijn immers minder prikkels en in de meest basale voorzieningen en noden wordt voorzien. Men heeft dan weer een kans op een menswaardig bestaan, en daar gaat het ons om. GroenLinks heeft dit dossier uitputtend binnen de fractie besproken maar vooral ook met veel stakeholders gesproken. En eerlijk gezegd zijn we er nog niet uit. Het is een ingewikkelde puzzel waarbij vele vaak tegengestelde belangen in elkaar gepast moeten worden. Dat lukt nooit tot volle tevredenheid voor veel mensen en levert waarschijnlijk ook teleurstellingen op, daar zijn we van getuigen van geweest vanavond. Daar zijn we ons zeer van bewust. Het enige waarover bijna alle partijen en zo ook de meeste bewoners van Haarlem het met elkaar eens zijn, is dat de opvang voor deze groep mensen er moet komen. Voor GroenLinks is het daarom in de eerste plaats van belang dat er op basis van de keuze die nu voorligt, een goed beheer- en veiligheidsplan komt. Een plan dat in samenspraak met de omwonenden wordt vormgegeven en waar mogelijk aan de bezwaren en de verontrusting die er overal leeft, tegemoet gekomen kan worden. We vragen om een besluit en wij zeggen, eerst willen wij een beheer- en veiligheidsplan goed hebben, wat met de omwonenden besproken is, en dan kunnen wij een definitieve keuze maken. Kunt u dat doen, is mijn vraag aan het college?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voor hoelang wilt u dat veiligheidsplan en hoeveel mag dat kosten?

De heer Van den Doel: Het ... Ja, als ... Wij denken dat als het samen met de omwonenden wordt opgesteld, dat het een goed beheerplan en veiligheidsplan is en dat het dan daarom ook betaalbaar moet zijn. Want zonder dat de bewoners zich enigszins veilig kunnen voelen, is dit een heilloze weg.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie, mijnheer Aynan, die heel erg op zijn tijd gaat letten.

De heer Aynan: Met welke omwonenden wilt u dat beheerplan gaan uitdiepen?

De heer Van den Doel: Er liggen twee keuzes voor, daar hebben we eigenlijk met zijn allen om gevraagd. We hebben eerst vier keuzes en daarna twee keuzes, dan kunnen we daarmee werken en dat gaat om de omwonenden van de Nieuweweg en van de Vergierdeweg.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nog even een vervolgvraag want u heeft het nou ook over die veiligheidsplannen, maar de burgemeester zegt gewoon keihard, de veiligheid kan niet gegarandeerd worden. Wat wilt u dan precies met die plannen? Of zit de burgemeester iets te verzinnen?

De heer Van den Doel: U heeft geen idee hoe blij ik ben dat u dit vraagt. Want volgens mij was dat antwoord op een vraag, kunt u garanderen dat er nooit wat zal gebeuren? En daarop heeft de burgemeester gezegd, nee. En terecht, want dat kan hij niet beloven. Dat betekent nog niet dat we niet een goed plan kunnen maken, waarbij we zoveel mogelijk kunnen uitsluiten dat er overlast en dat de veiligheid bij de mensen, veiligheid is ook een gevoel, dat daartoe aan tegemoetgekomen gaat worden. Maar absolute veiligheid is in geen enkele straat, geen enkele wijk, geen enkel dorp en geen enkele stad en geen enkel land te garanderen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, denkt u niet dat die veiligheid beter gewaarborgd kan worden en ook veel goedkoper als die mensen dus verder van een woonwijk af zitten?

De heer Van den Doel: Ik ... Nee, ik denk dat de beide locaties zijn een resultaat van een lange zoektocht, waarbij gekeken is naar alle voors en tegens. Wij kunnen ons daarin vinden. En wij zeggen, maak eerst een goed veiligheids- en beheerplan, en als dat goed is dan kunnen we voor die locaties kiezen, en niet andersom.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, let u ook op uw tijd.

De heer Van den Raadt: Ja. Ja, u zegt dat dat een goede zoektocht is geweest maar u hoorde ook van een inspreker dat bijvoorbeeld het argument, er zijn hotspots in de buurt, of de wandelroute vanaf de locatie naar de eerste dichtstbijzijnde supermarkt, die zijn helemaal niet meegenomen. Dus vindt u echt dat dit een hele goede zoektocht is geweest?

De heer Van den Doel: Ja, over de wandelroute, alle locaties denkbaar hebben een wandelroute die naar supermarkten gaan, naar centra gaan, en dus komen ze door buurten heen. Zo zit een stad nou eenmaal in elkaar. Dus dat zal bij elke locatie, waar dan ook, zal ... De Schoteroog, als u dat zou willen nemen, dan zouden de mensen nog steeds de wijken ingaan. Er werd een beetje door de insprekers omheen gepraat, maar in principe gaan ze dwars door die wijk heen, dus die overlast is net zo groot.

De voorzitter: Dank u wel. Zag ik handen, mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, mijnheer Van den Doel, u zegt, ik kan nog niet kiezen want ik wil eerst het verder uitgewerkt veiligheidsplan. Maar vervolgens maakt u wel een keuze, u zegt, laten we een veiligheidsplan voor deze locatie '...'. Wat is nou, kiest u wel of kiest u niet?

De heer Van den Doel: Daar zeggen we eigenlijk mee dat wij het veiligheidsplan en het beheerplan voorwaardelijk vinden om de keuze te maken die nu voorligt.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ik hoor dat GroenLinks in feite het besluit uit wil stellen, maar hoe denkt u over het voorstel van D66, uw coalitiegenoot, en voor het Schoteroog? En dat wordt toch ook een beetje gesteund door de Partij van de Arbeid. En het CDA heeft het weer over de Robertus Nurksweg. Dat is tamelijk verdeeld deze coalitie, hoe denkt u daarover als leider van deze coalitie?

De heer Van den Doel: Democratie ten top, mevrouw van Zetten, laat ik u dat zeggen. We snoeren niemand de mond, zelfs niet als GroenLinks met negen zetels. Nee, maar om serieus op uw vraag in te gaan, Schoteroog, locatie 38 lag toch op een ander punt dan dat nu beoogd wordt. En op zich zien we daar, over de bezwaren van locatie 38, die zien we ook geprojecteerd op de beoogde locatie zoals die is voorgesteld door de bewoners. Maar het kan geen kwaad dat het college zich nog eens een keer uitsprekt waarom deze locatie niet geschikt is. Dus op zich ben ik niet tegen het voorstel van D66, we staan er ook niet om te springen. Maar ik vind het prima om nog eens keer bevestigd te krijgen waarom het Schoteroog niet een beoogde locatie is voor Domus Plus of Skaeve Huse.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Oké, dus we kunnen de conclusie trekken dat u dat voorstel steunt, en dat u ook het college nog wat extra tijd gunt om dit uit te zoeken. Klopt dat?

De heer Van den Doel: Dus ik zeg ja daarop, uiteindelijk. Ik bedoel het maakt ons niet heel veel uit maar omdat er zoveel ... Kijk, we moeten ook luisteren naar de insprekers. En ik denk dat we aan de insprekers, noblesse oblige, dat nog een keer moeten bekijken omdat daar zoveel vraag naar is geweest. We kunnen de mensen niet ... Dus, en omdat er zo veelstemmigheid en zoveel stemmen waren voor deze locatie. En hoeft dat tijd te kosten?

De voorzitter: Nog een interruptie, heeft u.

De heer Van den Doel: Volgens mij hoeft dat ... Hoeft dat ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Van den Doel: Nou, ik ben nog middenin.

De voorzitter: Oké, uw hand ging omhoog. Nou, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Nu ben ik gelijk mijn draad van mijn verhaal kwijt. Maar hoe dan ook, nee, ik denk niet dat het extra tijd hoeft te kosten, dat denk ik niet. Dus wat mij betreft kan dat prima binnen de grenzen die nu gesteld zijn.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog.

De heer Van den Doel: Ik ben er nu wel doorheen hoor.

De voorzitter: U bent er doorheen. Nou, dan toch mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Uw fractievoorzitter zei dat het gesprek met de omwonenden cruciaal is, dat is een heel belangrijk woord. Maar stel, en u kiest nu voor die twee locaties, stel dat daar nou uit voortkomt van, joh, het gaat hem niet worden. Wat doet GroenLinks dan?

De heer Van den Doel: Nou, dat is een terechte vraag die u stelt, en daar heb ik ook gewoon een antwoord op. En als ik heb gezegd dat het voorwaardelijk is betekent dat als het veiligheids- en beheerplan niet rondkomt, of buitengewoon onvoldoende is, dan kunnen wij niet voor die locatie kiezen waar het betrekking op heeft.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Allereerst over de procedure, om van zestig naar zes naar vier naar twee locaties te komen, dat klinkt als zorgvuldig en doorwrocht. Jammer dat er zoveel wantrouwen bij is gekomen om eerst dan een boerderij te hebben aangekocht en de kick-out criteria die genoemd zijn, niet allemaal te doorlopen. Maar goed, we zitten hier en de vorige commissie hebben we afgesloten met voor mij een belangrijk opmerking van de SP, er is haast geboden met de keuze want de doelgroep wacht al zo lang. En daar zijn wij het helemaal mee eens. Daarom zijn we blij met het stuk dat er ligt. Dat stuk geeft heel veel inzicht op de vragen en opdrachten die de gemeente heeft om een stap verder te komen ten aanzien van beheer en veiligheid. Nou ja, wat betreft het beheer, afschalen naar zes maanden vinden we niet zo'n slim plan. Wat betreft de beveiliging, we missen de aanwezigheid van een cliëntenraad in het beheer, dat vinden we belangrijk. Je moet met elkaar die locatie beheren, dus ook met de cliënten. De afstand, nou nee, dat is het volgende punt. Nou, Schoteroog hebben we het over gehad, ja, dat hadden we natuurlijk vier, vijf maanden geleden onderzocht willen hebben. Daar hebben we ook nog steeds vragen bij want we zien ook die looproutes en we zien ook het gebrek aan voorzieningen in de buurt. Dus of dat nou een toevoeging is, weet ik niet. We hebben hem vanavond weer veel gehoord maar goed, oktober hebben we het dus ook al besproken. Dan eventjes wat betreft de inspraak vanavond, we hebben hier 34 mensen gehad, 35 mensen gehad waarvan er 32 angsten, zorgen hebben geuit over wat er op ze afkomt. We hebben niemand gezien uit de doelgroepen zelf, dat betekent ook, dat zegt ons iets. Dat zegt ons namelijk dat wij te maken hebben met een doelgroep die zich niet zo zichtbaar uit en voor haar eigen belangen kan opkomen. Daar is ook een gemeente voor om dat te doen, dus we willen graag aan beide voorzieningen meewerken. En voor wat betreft de gevaren, ik wil in herinnering brengen dat deze stad in 2015, 350 zwaar getraumatiseerde vluchtelingen heeft opgenomen die de taal niet spraken. En daar heeft deze stad ontzettend veel goede dingen voor kunnen doen. Dus wij hebben er eigenlijk alle vertrouwen in dat we 6 mensen in een scheef huisje, of 20, 25 mensen met allerlei problematiek goed begeleid hier in Haarlem kunnen huisvesten. Dus tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, vindt u het nog een interessante vraag om te vragen of de wethouder ook de doelgroep zelf heeft geïnformeerd over de mogelijkheid van inspreken?

De heer Van Leeuwen: Dat vind ik zeker interessant om te weten.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, Domus Plus, Skaeve Huse, twee locaties liggen er voor. Twee locaties die toevalligerwijs meerdere malen zijn afgewezen voor andere initiatieven. Heel opmerkelijk vinden

we dat. Maar goed, er is nu een beoogde locatie, een beoogde voorziening daar. Ja, de heer Van den Doel begon erover, de beheerplannen, we willen eerst beheer- en veiligheidsplannen zien voor die locaties. Laten we dat nou net gezegd hebben in de vorige behandelingen van, kom met een veiligheidsplan, kom met een beheerplan, een goed beheerplan zodat we een gedegen afweging kunnen maken. En wat zit er hierbij, we gaan een schouw houden met de bewoners, we gaan naar ze luisteren en we gaan een schouw houden. Dat is niet echt een beheerplan. En daar, ook de andere overige opmerkingen verwijzen daar niet naar. Dus er wordt verwezen naar een voorbeeld van de Wilhelminastraat. Dat hebben we even doorgenomen, een van de laatste gesprekken die hier plaats hebben gevonden, de reacties in het centrum. Nou ja, de supermarktmanager wordt wekelijks bedreigd, de medewerkers worden wekelijks bedreigd, klanten ondervinden er hinder van, handhaving treedt niet op, politie geeft niet thuis. Oftewel, hoe beheersbaar is dit eigenlijk? En dan komt de vraag ook op van, gaan we de overlast, gaan we die verplaatsen in de stad? Oftewel, wordt de overlast hier in het centrum weggehaald en wordt die naar andere locaties verplaatst? Of wordt het alleen maar verspreid? Hebben we straks op vier locaties, Transvaal Noord, Wilhelminastraat en de andere twee locaties, hebben we daar straks overlast? Dus wethouder, over hoeveel mensen hebben we het eigenlijk? Want in de stukken hebben we het over vier, en nog een paar uit de regio. Oké, hoeveel zijn die paar dan? Vult dat die 24 en die 6, of hebben we het over minder? En worden ze verplaatst of wordt de vlek, of de vlek, ja, als je het op een kaart zou zien, wordt dat alleen maar groter en wordt die overlast groter? Dus daar graag uw antwoorden op. Het gevoel van onveiligheid is al groot en u laat zien dat u dat niet op gaat lossen. Oftewel, ...

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een interruptie van mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, voorzitter, even een vraag. De heer Blokpoel stelt een vraag wat het betekent ten aanzien van de overlast en of dat wel echt opgelost gaat worden? Maar u beantwoordt die vraag niet. Dus hoe ziet u dat nou zelf? Denkt u dan zeg maar, als we op onze handen gaan ...

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer?

De heer Wiedemeijer: Ja, ik ben bijna klaar.

De voorzitter: Heel kort.

De heer Wiedemeijer: Als we gaan zitten op onze handen, denkt u dan dat Haarlem er veiliger van wordt of onveiliger? Hoe ziet de VVD dat?

De heer Blokpoel: Nou, dat had ik graag in deze stukken gezien, mijnheer Wiedemeijer. En dat hadden we ook om gevraagd alleen het staat er niet. Dus nogmaals, de vraag aan het college ...

De heer Wiedemeijer: U heeft daar zelf geen enkele opvatting over?

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer, u heeft geen spreektijd meer.

De heer Wiedemeijer: Ik vind dit echt schokkend.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel?

De heer Wiedemeijer: U heeft daar echt geen enkele opvatting over? Is dit echt serieus?

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer? Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, ik vind het echt schokkend wat de heer Wiedemeijer doet, want ik vraag gewoon iets aan het college en daar verwacht ik een normaal antwoord op. Dan komen we terug op de participatie. Ja, het komt er eigenlijk op neer dat de bewoners helemaal niet goed gehoord zijn. Er heeft een sessie in het Patronaat plaatsgevonden, digitaal. Het werd vanavond ook aangehaald, vijfhonderd mensen die de chat deden overstromen, maar waar de essentie ontbrak, waar de essentie van de antwoorden ontbrak. En waar mensen nog steeds het gevoel hebben, we zijn niet gehoord, er is geen participatie geweest. Althans, wij hebben elkaar ons niet goed uit kunnen spreken. Laten we nou net morgen een besluit nemen in de commissie, of heel even een gesprek daarover te hebben over een participatie waar een ontwikkelaar weliswaar wel één op één met mensen gaat zitten om te participeren. Waarom heeft u dat niet gedaan? Waarom heeft u bij zo'n groot besluit niet die stap gezet? Om de bewoners mee te nemen, om dat draagvlak te creëren en om te zorgen dat dat vertrouwen over een dergelijke voorziening er zou komen. Dit schaadt het vertrouwen in de politiek, dit schaadt het vertrouwen in de besluitvorming die we hier nemen, omdat de participatie niet goed op orde is. Schoterhoog wordt vaak benoemd, ja, het is een locatie die zou kunnen. Maar wat de VVD betreft staat werkgelegenheid toch wel degelijk voorop. En de inspraak, ja, we hebben het er net al over gehad, en we horen graag uw opmerkingen daarover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar een digitale ... Was dat een interruptie, mijnheer Klaver? Gaat uw gang.

De heer Klaver: Ja, het betoog van de VVD hoor ik eigenlijk dat, ik vraag me af, ik vraag me af, acht u een plek voorstelbaar in Haarlem waar het wel kan? En ik zou wel benieuwd zijn naar uw reactie wat u vond van de bijdrages van de heer Stavenuiter en mevrouw Nelemaat?

De heer Blokpoel: Nou, volgens mij zijn dat twee vragen in één vraag verpakt, want zij gaven aan dat ze de locatie heel voorspelbaar vinden in Haarlem. Nou, dat is voor ons nog geen zekerheid, nee, want we hebben nog geen goede beheerplannen gezien, we hebben nog geen goede veiligheidsplannen gezien voor locaties waar ook draagvlak voor is en waar de veiligheid en het draagvlak op orde zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie van mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Mag ik nog een vervolgvraag stellen?

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Van Leeuwen: Zou het u ... Zou het mogelijk zijn dat u in Haarlem geen locaties ziet die geschikt is voor deze voorzieningen? En vindt u dat juist dat we ons daarmee onttrekken aan een verantwoordelijkheid voor deze groep mensen?

De heer Blokpoel: Dat is dezelfde vraag maar dan andersom. Ja, dat acht ik mogelijk, als daar na alle locatieonderzoeken geen gedegen locatie uit voortkomt.

De voorzitter: Mijnheer De ... Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Ik kan mij niet herinneren dat we de vorige keer met het college hebben afgesproken dat we voor vier locaties, vier beheerplannen zouden krijgen. Er zou gewoon doorgewerkt worden aan een locatiekeuze. Volgens mij hoor ik u hetzelfde zeggen als de heer Van den Doel met heel veel woorden, die had er heel veel woorden voor nodig, bijna net zoveel als ik, om te zeggen van, nou, pas als er

een beheerplan is, dan kunnen we de keuze maken. Maar het is toch evident dat welke locatie we ook kiezen, dat daar een beheerplan op te maken moet zijn? En als dat niet kan, dat we dan zeggen, ja dan kan de locatie niet doorgaan. Dus dat is het toch? Je kan toch nu niet een beheerplan al vragen?

De heer Blokpoel: Nou, voor deze locatie kan je zeker een beheerplan vragen en er kan ook zeker uitgewerkt worden wat meer comfort zou geven over de veiligheid van de omwonenden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ja, kort, ik snap de antwoorden van de heer Blokpoel wel hoor. Maar mijnheer Blokpoel, wil de VVD in Haarlem een vestiging van Skaeve Huse en Domus Plus mogelijk maken? Ja of nee?

De heer Blokpoel: Ja, u heeft goed naar de heer Klaver geluisterd, u wilt hetzelfde antwoord horen. Dat achten me nu nog niet mogelijk, gezien de locaties nog niet juist onderzocht zijn, de veiligheid en het draagvlak er niet is. Dus we kunnen hier simpelweg nu op dit moment, wilt u een antwoord, dat gaan we u nu niet geven.

De voorzitter: En dan is ...

De heer De Groot: Maar dan begrijp ik ...

De voorzitter: Nee.

De heer De Groot: Dan noteer ik nu een nee, dat is hetgeen wat ik hier nu uithaal. De VVD is tegen de vestiging van een Domus Plus of een Skaeve Huse in Haarlem. Dat is wat u nu zegt.

De heer Blokpoel: Ja, u mag noteren wat u wilt noteren, maar als er een perfecte locatie voorbijkomt waar de veiligheid is gegarandeerd en het draagvlak op orde is, dan kunnen we altijd nog ja zeggen.

De voorzitter: Uw spreektijd is op, dat betekent ook dat u geen interrupties meer kunt beantwoorden. Ja, jammer, mijnheer Van den Doel. Dan gaan we nu naar een digitale bijdrage van mevrouw Kok, OPH. Gaat uw gang.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. OPHaarlem heeft als standpunt om achter de wijkraden te staan, dat doen wij ook bij het vragenstuk wat nu voorligt. En wat hebben de wijkraden en de bewoners zich ingespannen, complimenten voor alle inspraakbijdrages, mails, brieven, participatie, bijeenkomsten, wijkschouwingen, et cetera, et cetera. We beginnen bij het begin, 35 insprekers, en met nogal pittige taal en veel vragen. Maar vooral, totaal gebrek aan draagvlak en vertrouwen. College, u kunt dit niet negeren. Onze eerste vraag is een reactie op deze insprekers. Dan het stuk wat voorligt, de Vergierdeweg, wij vinden dit een ongeschikte locatie met functies op een steenworp afstand van een begraafplaats en crematorium, voor OPHaarlem onacceptabel om de voorzieningen zo dicht hierbij te bouwen. Ook de nadelen van de Nieuweweg zijn uitvoerig toegelicht door de insprekers, vinden wij ook ongeschikt. Dan, in het raadsstuk staat een merkwaardig iets want als de raad niet kiest voor de Vergierdeweg, dan komt de Robertus Nurksweg in aanmerking. Wij vinden dit een beetje een vreemd dreigement, en wethouder, moeten wij geloven dat u de ontwikkeling van de Oostpoort serieus gaat beperken voor Skaeve Huse? Dat ontlokt bij ons twee vragen, waarom heeft u de optie Robertus Nurksweg ingebracht als u al wist dat het de ontwikkelingsmogelijkheden voor de Oostpoort aanzienlijk beperkt? En vraag twee, er is voor de ontwikkeling Oostpoort een

impulsaanvraag gedaan bij het Rijk. Wordt deze aanvraag aangepast als hier Skaeve Huse komen? Dat kunnen wij ons moeilijk voorstellen. OPHaarlem blijft achter de wijkraden staan, en hun argument om deze groep mensen met vaak ernstige sociale en maatschappelijke beperkingen te huisvesten op afstand van woonwijken. Een ander punt in het raadsstuk gaat over de suggesties dat de locaties Vergierdeweg en Nieuweweg frequent mee te nemen in de surveillance door de handhavers van de gemeente en hierover ook afspraken te maken met de politie. Dat wekt geen vertrouwen in de wijken, want nu al is er geen capaciteit bij handhaving en politie om de onveilige situatie op de Robertus Nurksweg en in en om het terrein Novapark aan te pakken. Kortom, OPHaarlem is tegen de vier voorgestelde locaties. Maar OPHaarlem vindt het wel belangrijk dat de bewoners een goede en een fijne woonplek krijgen, zoals inderdaad ook door twee sprekers aangegeven. En onzes inziens is de Waarderpolder een goede plek voor deze ... Voor de in onze zeer versteende stad en de beste plek voor de beoogde huisvestingsvormen. Wij zien voor de vestiging daar geen beperkingen, wij zijn het niet eens met de argumenten die genoemd worden in het raadstuk. Bovendien staat er ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van ...

Mevrouw Kok: Op pagina ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dank u, voorzitter. Ja, u vindt de Waarderpolder een goede oplossing, ondanks alle bedrijvigheid die er is en de prikkels die daarmee gemoeid gaan en noem maar op. Maar de mensen moeten toch de stad in, want ze kunnen niet buiten de stad blijven. En dan lijkt me dat ze daar ook door de stad lopen en dan vervolgens wat overlast veroorzaken, want dat vindt u nu een belangrijk punt. Dus ik begrijp niet helemaal hoe u dat oplost?

De voorzitter: Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: U bedoelt dat dit te ver van de voorzieningen zou zijn?

De heer Van den Doel: Sowieso te ver maar ook dat om bij de voorzieningen te komen, er looplijnen zijn, waar net ook al aan gerefereerd werd, en die looplijnen gaan, of het nou in de Waarderpolder is of ergens anders, dwars door de stad. En hoe lost u dat op?

Mevrouw Kok: Ja, dat geldt voor iedere locatie die we kiezen, dat er looproutes zijn. Dus dat geldt niet alleen voor de Waarderpolder. En bovendien, er wordt in het raadsstuk al geschreven op pagina 11, dat is een mooi zinnetje, dagbesteding is wel mogelijk in de Waarderpolder. Dus wij denken, als er dagbesteding mogelijk is, dan is blijven slapen daar ook wel mogelijk. Een tweede mogelijkheid die wij zien, is de hernieuwde dialoog met onze randgemeenten. Want die gaan vaak met summiere argumentatie hun verantwoordelijkheid uit de weg. Hebben zij ook zo'n locatiestudie gedaan zoals wij in de gemeente Haarlem gedaan hebben? Dus een vraag misschien aan wethouder Meijs, mogen wij inzicht krijgen in de resultaten van de locatiestudie van onze randgemeenten? En vraag twee hierbij, kunt u toezeggen de dialoog opnieuw aan te gaan met onze randgemeenten? OPHaarlem wil duidelijke antwoorden op de gestelde vragen en blijft bij de constatering dat de Waarderpolder de meest aanvaardbare plek is voor Skaeve Huse en Domus Plus, en dat er goed en zorgvuldig gekeken gaat worden in de randgemeenten van Haarlem. Er is hier geen sprake van een ontsnapingsclausule, zoals in het Woonakkoord.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van ...

Mevrouw Kok: Wij '...' ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Mevrouw Kok, u heeft een hard oordeel over de daklozen. Heeft u enig idee wie deze daklozen zijn en waardoor deze onrust op dit moment komt?

Mevrouw Kok: Nou, ik heb in mijn betoog helemaal geen oordeel over de daklozen gezegd. En want ik ga straks, wil daar straks ook nog graag iets over zeggen.

De voorzitter: U heeft geen tijd meer, uw tijd is op. Dus, ja.

Mevrouw Kok: O, ik kan wel even zeggen dat wij vinden het belangrijk dat de bewoners een prettige plek krijgen om te wonen.

De voorzitter: Ja, dank u.

Mevrouw Kok: En dat er tientallen jaren prettig gewoond is in de Waarderpolder.

De voorzitter: Heel goed.

Mevrouw Kok: Dus vandaar dat we ook deze locatie voorstellen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dan ga ik naar de volgende digitale bijdrage en die is van mevrouw Otten van Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Dank u wel, voorzitter. Het proces is niet erg transparant verlopen, dat is duidelijk. Veel insprekers voelen zich niet serieus genomen of gehoord, en er wordt veel gesproken over angst. Wethouder, u bent blijkbaar niet in staat geweest om tot een betere uitleg te komen. En voor Liberaal Haarlem is dat een heel serieus signaal, tenslotte zit ik hier om de Haarlemmers te vertegenwoordigen. Neem het pand aan de Nieuweweg, aangekocht door de gemeente, gesuggereerd door de wethouder dat dit geen bestemming zou zijn voor Domus Plus, en dan komt het toch terug via een zijweg. En dat doet wat met het vertrouwen van de Haarlemmers. Hoe gaat u verder hiermee om in de volgende periode? En hoe gaat u laten zien dat u de insprekers serieus neemt? Liberaal Haarlem vindt ook dat er bij elke locatie een zeer gedegen beheerplan moet komen. Een plan waarbij ook de omwonenden betrokken moeten worden en serieus moeten worden genomen. En waarbij afspraken gemaakt worden met de organisaties, en daarnaast ook afspraken worden gemaakt over sancties bij het niet nakomen van de afspraken. De beide locaties die nu worden voorgesteld door het college, zijn wat Liberaal Haarlem absoluut ongeschikt. Boeiend is de vraag van D66 om Schoteroog nogmaals te bekijken en '...' ...

De voorzitter: Dank u wel, uw tijd is op.

Mevrouw Otten: ... komen. Ik ga afronden. Mogelijk ligt daar een oplossing. Ik ben ook erg benieuwd naar de reactie op de vragen gesteld zojuist door OPHaarlem, en dat we een verantwoordelijkheid hebben om deze groep mensen ook een goed onderdak te hebben, dat onderschrijf ik sowieso.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Otten: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. We zijn deze discussie hier begonnen met een valse start in 2018.

De heer Van den Raadt: Mond houden.

De voorzitter: Die drie seconden die krijgt u van mij hoor.

De heer Van den Raadt: Het is nu al bekend, het had dan geheim moeten blijven dat die overstapte maar ...

De voorzitter: Ja. Mijnheer Aynan, gaat u verder.

De heer Aynan: Ik ben dus zelf ook begonnen met een valse start. Nou, voorzitter, deze discussie zijn we dus begonnen met een valse start, door de geniepige aankoop van de Nieuweweg. En toen was de koppeling Nieuweweg, Domus Plus, was gewoon één op één gemaakt. Gelukkig heeft de coalitie toen ingegrepen met dit amendement, die hebben het losgekoppeld. Die hebben gezegd van, joh, nee, het is niet per se bestemd voor Domus Plus, laten we er eerst naar kijken. Dat is gebeurd, meerdere locaties zijn in beeld gebracht. En u heeft hier het onderzoek gepresenteerd, meer dan zestig locaties, u bent toen naar zes gegaan en u heeft ons gevraagd mee te denken. En dat hebben we in alle eerlijkheid ook gedaan. En met die vier locaties hebben we u ook gevraagd om de stad in te gaan, te participeren. En helaas heeft corona roet in het eten gegooid. Het was echt absoluut niet ideaal om op die manier te participeren en mensen voelen zich, heel logisch, niet gehoord. En eigenlijk, geacht college, had u toen in moeten grijpen. U had toen gewoon op de rem moeten trappen, u had toen de participatie anders moeten regelen, het moeten uitstellen of wat dan ook. Want, ik heb ook de participatienota erop nageslagen, participatie betekent dat er absolute voorwaarde is dat er ruimte moet zijn voor invloed door participanten, en die is er eigenlijk niet. Dat hebben bewoners niet, er is geen draagvlak, er is geen vertrouwen. Zelfs de ombudsman heeft er deze week aandacht aan besteed, de overheid moet echt werken aan het terugwinnen van vertrouwen. En juist, juist bij zo'n gevoelig onderwerp moet het proces gewoon echt helemaal goed op orde zijn, die informatieverstrekking. Nou, ja, ik heb die raadsnota zien, dat zijn halve monsters die daar beschreven worden. YouTube, ja het werkt niet op deze manier. En tot overmaat van ramp, voorzitter, krijgen wij op de dag dat we bezig zijn met zijn allen met de verkiezingen, ik ben letterlijk stemmen aan het tellen, komt, piep piep, een persbericht binnen. Ja, het college heeft twee locaties kozen. Dat was de afspraak niet. U zou terugkomen met een onderzoek, vier locaties onderzocht, participatie, dit is wat de bewoners ervan vinden, en dan was het aan ons. Nee hoor, u heeft die keuze al gemaakt en eigenlijk heeft u ons hier buitenspel gezet. Dat was de afspraak niet, voorzitter. En ik voel me eerlijk gezegd daar een beetje door genaaid. Het goede, voorzitter ...

De heer Wiedemeijer: Dit kiezen we nu toch, wat is dit?

De voorzitter: U heeft geen spreektijd meer.

De heer Aynan: Het goede ...

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Aynan: Het goede, echter, voorzitter, want we hebben hier heel veel weerstand gehoord, en ik kan het begrijpen ook als ik lees hoe de doelgroep beschreven is. Ik heb daar alle begrip voor. Maar het goede aan

de andere kant, voorzitter, is dat iedere inspreker heeft gezegd, we begrijpen dat die voorziening hier in onze stad moet komen. En laten we dat alstublieft als basis nemen. Laten we wat dat betreft schouder aan schouder gaan staan. En we zijn begonnen met een valse start, maar laten we alstublieft niet eindigen met een vals einde. Want u kent het spel, ganzenbord, we zijn net voor het einde op vak 58 beland, en dan moet je terug naar de start. Jouw Haarlem zegt, ga terug, ga serieus participeren, fysiek, zoals dat hoort want dan voelen de mensen zich echt serieus genomen. Met degelijke informatie, want u heeft ook in die participatierondes met YouTube, heeft u geen volledige informatie kunnen verschaffen. U heeft niet kunnen antwoorden ...

De voorzitter: Dank u wel, uw tijd, u bent ruim door uw tijd heen.

De heer Aynan: Hoe de mensen aan hun drugs komen, aan het geld ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Terwijl die informatie gewoon keurig voorhanden was.

De voorzitter: Ja, punt.

De heer Aynan: En u had op die manier de mensen mee kunnen nemen ...

De voorzitter: Mijnheer ... Ja.

De heer Aynan: En u heeft ze nu alleen maar afgestoten ...

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Aynan: En dat is dood en doodzonde.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, dank u wel, u heeft uw secondes ruimschoots erbij geschreven. Mijnheer Klaver, mijnheer Aynan heeft geen tijd meer voor interrupties. Ja. U heeft ... Wie mag ik het woord geven.

De heer Wiedemeijer: Ja, voorzitter, punt van orde hoor. U laat iemand een betoog vertellen maar niemand kan erop interrumperen, dat is toch niet een manier om ideeën hier uit te wisselen?

De voorzitter: Ik ben deze vergadering, ik zal even in herinnering brengen, ik ben deze vergadering begonnen met te zeggen dat het kort de tijd is, dat er gezocht zal worden naar een datum om de vergadering af te maken. Dus dan kunt u in uw tweede termijn daarop terugkomen. U heeft ook geen tijd meer, we moeten namelijk ... Er komt gewoon een extra datum, we gaan vanavond de ronde afmaken. Iedereen krijgt de kans het woord te voeren. Het woord is aan mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel, voorzitter. Iedereen in Haarlem heeft recht op een dak boven zijn of haar hoofd, ook de daklozen die nu in de maatschappelijke opvang in het centrum van Haarlem zitten. Ze zitten daar soms wel vier tot vijf jaar en worden steeds geschorst omdat de opvang niet de nodige zorg kan verlenen. Voorbeelden hiervan hebben wij afgelopen jaren meerdere keren gezien, sommige leven zelfs op straat doordat ze geschorst zijn. Tot de coronamaatregelen landelijk ingevoerd werden, was er niet genoeg plaats waar ze bij schorsingen opgevangen werden. Gevolg was dat ze op straat in garages of bij het station sliepen en daar schoonveegacties door de gemeente werden gehouden, terwijl de gemeente ze juist hoort te

helpen en een zorgplicht heeft. Helaas wordt dat wel eens vergeten. De SP wil dan ook dat er zo snel als mogelijk een Domus Plus of een Skaeve Huse wordt gerealiseerd. Liever gisteren dan morgen, want we praten er nu te lang over. Vanavond heb ik wel de angst en verhalen van Haarlemmers gehoord, en ik ben er eerlijk gezegd heel emotioneel van geworden. We hebben het over kwetsbare Haarlemmers, we mogen ze niet wegzetten als asociaal of criminele verslaafden. Ook zij hebben behoefte aan aandacht, net als ieder van ons. Ze willen ook als mens behandeld worden en hebben een plek nodig waar ze de rust krijgen wat in de reguliere opvang niet is. Tegelijkertijd snap ik de angst en onrust van de bewoners, ook ik heb de live uitzending Domus Plus gevolgd. Haarlemmers hadden terecht veel vragen, waar geen antwoord op werd gegeven. Er was bezorgdheid want er was nu al overlast, waar de gemeente tot dan toe weinig mee had gedaan. Er werden nu al daklozen in de opvang geschorst, en zwierven op straat. Hoe gaat dat straks en is er nu ... Er is nu geen capaciteit voor de problemen in de kwetsbare wijken zoals Parkwijk en Boerhaavewijk. Daarnaast waren er afgelopen jaren ook veel problemen in de opvang geweest, zie ons zwartboek. Veel daklozen klaagden over slechte bejegening, de slechte hulpverlening en de schorsingen. De wethouder vindt dat er niks aan de hand is maar gelukkig zijn ook een aantal zaken desondanks verbeterd. We zijn er helaas nog niet. Bewoners bleven met veel vragen, zoals, hoe te handelen bij overlast, is er 24/7 toezicht, wat gebeurt er bij schorsingen, is er een time-out plek geregeld, hoe is de hulpverlening, is er dagbesteding, hoe is de hulpverlening, gaan we de harde schorsingsregime van HVO hanteren of gaan we maatwerk leveren? Wat de SP betreft, had hier dus tijdens die bijeenkomsten antwoord op moeten komen, en dat hebben we gemist. Ook de bewoners, waardoor nu dus alle onrust. Door alle onduidelijkheid is wat ons betreft het college verantwoordelijk voor alle onrust. Wat de SP betreft moet er zo snel mogelijk een veiligheids- en een beheerplan komen, samen met de buurt, zodat er zo snel mogelijk beide trajecten, dus beide daklozenopvang gerealiseerd kan worden. We hebben wel vragen aan de wethouder. Eén, waarom duurt het tot 2024, 2025 tot de beide voorzieningen gerealiseerd worden? Twee, wat gaat u doen met de dakloze Haarlemmers, nu in de opvang, en die dat eigenlijk daar niet redden? Kan er een tussenoplossing gerealiseerd worden? Want steeds schorsen en van de ene opvang naar de andere opvang sturen is kostbaar en ten nadele van de dakloze. Vier, blijven de time-out bedden eventueel ook na de lockdownperiode beschikbaar? En vijf, wilt u de eventuele locatie van de wijkraden ook meenemen in een vervolg hiervan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ja, voorzitter, het is natuurlijk wel een bijzonder proces, met een uitkomst die eigenlijk wel voorspelbaar was toen wij als gemeente de boerderij op de Nieuweweg hebben gekocht. Wat betreft het proces, ik heb toch weinig meegemaakt dat er zoveel insprekers waren, zo vlak voor de besluitvorming moest plaatsvinden. En dan wrekt het zich ook dat wij in oktober in een geheime vergadering deze locaties hebben moeten bespreken. Wat betreft de locaties, daar wil ik wel even iets over zeggen. Die Nieuweweg, waar we toch een heel nieuw pand gaan neerzetten in de groene zoom, waarvan de kosten toch eventjes worden berekend tot toch wel 3,5 miljoen als ik het zo even bekijk, daar zijn heel veel PM-posten. Het vreemde is natuurlijk wel dat we dan wel lezen in deze nota, welk telefoonnummer we moeten gaan bellen als er overlast zou zijn. Maar de financiële onderbouwing, dat is gewoon vrij onduidelijk, dus graag helderheid op dat punt van het college? Wat betreft het voorstel van de Robertus Nurksweg, hebben wij ook wel naar gekeken omdat daar natuurlijk een bepaalde ontwikkeling plaats gaat vinden. En in die nieuwe ontwikkeling zou je zoiets mee kunnen nemen. En wij vonden het ook wel bijzonder, net als OPHaarlem, dat het college zelf al zegt, nou die locatie is niet zo geschikt terwijl u er zelf mee bent aangekomen, ik heb dat niet bedacht. Dus dat vind ik heel, ja, toch merkwaardig. Ook daarop graag een reactie. Wat betreft de Vergierdeweg, ja, daar is heel veel weerstand, daar hebben we natuurlijk ook al het hele gedoe gehad met die boerderij, die wij toch wel gerestaureerd willen zien. Ja, wij zijn ook niet heel erg gelukkig met deze locatie, ook omdat dat draagvlak ten

enenmale ontbreekt. En zeer goed onderbouwd ook door mevrouw van de wijkraad, Thea de Roos, waar ik ook bewondering voor heb. En het voorstel Schoteroog, ja, ik heb al gezegd, D66 heeft daar een voorstel voor gedaan, Hart voor Haarlem gaat dat van harte ondersteunen. Wij hadden eerlijk gezegd in die vorige vergadering die dan geheim was, eerlijk gezegd het voorstel ook al geopperd dus wat dat betreft past het wel in een redelijk duidelijke lijn van Hart voor Haarlem. Verder, ja, wacht ik maar even uw antwoord af want ik ben toch eigenlijk wel nieuwsgierig naar het college. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, over tweeënhalf uur, nou twee uur en veertig minuten, word ik 50 jaar. En mensen vroegen, wat wil je hebben? Toen zei ik eerst, een tandenborstel, maar vanavond heb ik eigenlijk het mooiste cadeau gekregen want er zijn 36 mensen komen inspreken, en dat is gewoon een supergroot feest voor de democratie. Dus iedereen bedankt daarvoor, dit is het mooiste cadeau wat ik heb kunnen krijgen. We hebben ook van de sprekers gehoord, bijvoorbeeld van de spreker Angenent, die vroeg, dat vond ik een heel goeie vraag, hij vroeg het aan ons allemaal, bent u van de partij die bewoners op de laatste plek zet? Nou nee, want ik ben van Trots Haarlem en wij hebben altijd de leus, wij geven de bewoners het laatste woord, dus de bewoners van Haarlem en Spaarndam. Dus wij zeggen nee tegen de vier voorgestelde locaties, dat hebben we al eerder als enige partij tegen gestemd. En wij zeggen ja tegen de Schoteroog locatie. Er was ook een spreker en die vroeg, is GroenLinks eigenlijk GroenRechts geworden? Nou, was het maar zo. Leek GroenLinks maar een beetje meer op Trots, dan hadden ze ook tegen gestemd. Dus ja, jammer dat het niet is gebeurd. Schoteroog, we hoorden het ook van een spreker, en daar kon Trots Haarlem zich ook wel in vinden, dat gaat waarschijnlijk inderdaad veel sneller. Dus als willen we echt wat goed voor die mensen in de Domus Plus en de Skaeve Huse, dan lijkt ons Schoteroog ook een goede oplossing want daar is in ieder geval al niet die dreiging dat mensen met gestrekte benen en eindeloze rechtszaken ertegenaan gaan. Dus gaat u dat eens onderzoeken. Dan een paar dingen die ons opvielen, nou, er wordt altijd gezegd, het moet goed bereikbaar zijn, de locaties voor de hulpverlening. Maar op pagina 3 lees je dan, vaak willen deze mensen niks met hulpverlening te maken hebben. De Waarderpolder kan niet.

De voorzitter: Interruptie van mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, een beetje verlate interruptie want ik hoor uw betoog aan en ik zat zo een beetje ernaar te luisteren. Toen dacht ik opeens van, hé, als mensen een rechtszaak beginnen dan moeten we het vooral niet doen, want dat is wat u uiteindelijk zegt. Want daar moeten we niet voor kiezen want daar komen rechtszaken van. Dat lijkt me toch niet echt juist.

De heer Van den Raadt: Het gaat sneller als je het doet waar geen rechtszaken komen. De Waarderpolder kan niet, want het bestemmingsplan moet aangepast worden of gewijzigd, maar bij de Vergierdeweg kan het wel. En op bladzijde 5 staat dan bij risico's met betrekking tot het doorlopen planologische procedures, voor alle vier locaties moet afgeweken worden van het geldende bestemmingsplan. Nou, heel interessant. Dus wij zeggen, de vier locaties niet, Schoteroog, ja. De politie heeft geen bijzondere voorkeur voor of bezwaar tegen de vier locaties, hoe objectief is dit gevraagd? Ik kan me best voorstellen dat als de burgemeester aan een agent vraagt van, heb jij bezwaar tegen de locatie? Dan zou ik zeggen, nee, nee, ik niet. Dus ik hoop dat dat anoniem is gebeurd. Dan hebben we het over die beheerplannen. Nou, we kunnen nog niet eens drie betogers in een vak houden bij een abortuskliniek zonder daar een handhaver op te zetten, maar we gaan hier wel 24/7 voor vijftien jaar een beheerplan uit de hoed toveren zonder geld. Dus wij zeggen, de vier locaties, nee en Schoteroog, ja. De gemeente wil, en dat zeggen ze, sinds 2016 een goede opvang ...

De voorzitter: Nog een interruptie van mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van den Raadt: Daar hebben we geen tijd meer voor.

De heer Van Leeuwen: Heeft u geen beheerplan nodig op Schoteroog dan?

De heer Van den Raadt: De gemeente wil goede opvang voor deze mensen sinds 2016, dat zeggen ze. Maar dan heb je een goede locatie Schoteroog, dus dan hoop ik niet dat ze daar een windmolen gaan neerzetten maar deze mensen een plek geven. En we hebben ook een plan nodig voor Schoteroog, maar er wonen veel minder mensen dus dan is dat makkelijker. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, keurig binnen de tijd. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. De ChristenUnie is een voorstander van het vinden van een locatie voor Domus Plus en Skaeve Huse. Deze opvang is beter voor de doelgroep en beperkt de overlast die deze groep nu geeft. Wij begrijpen wel de zorg van de omwonenden als je ineens hoort dat er zo'n voorziening mogelijk bij jou in de buurt komt. Ik ben zelf ook omwonende in concreet van de Vergierdeweg, en toch steun ik het voorstel van het college. Want er zijn ook goede ervaringen in het land met dit soort voorzieningen, en een randvoorwaarde is daarvoor wel een goed beheerplan. In oktober heeft de ChristenUnie samen met de Actiepartij voorgesteld om nog een vijfde locatie te onderzoeken, en dat had twee redenen. Ten eerste ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, nee, interruptie, meer een punt ...

De voorzitter: U heeft geen tijd meer, sorry, dit kan niet.

De heer Blokpoel: Nee, weet ik. Maar meer een punt van de orde.

De voorzitter: Nee. Een punt van de orde?

De heer Blokpoel: Nou ja, mijnheer Visser, ik hoor u zeggen, ik ben omwonende, ik woon daar in de buurt. U moet zelf weten welk betoog u houdt, maar ik vraag me af of u niet belanghebbend bent in deze?

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer Visser: Als u goed luistert naar mijn stellingname zeg ik juist dat ik erachter sta, dus ik ga daarmee zelfs in tegen een aantal bewoners uit mijn eigen wijk. Dus volgens mij ben ik hier volkomen transparant. Voorzitter ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie.

De heer Visser: De Waarderpolder.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, u zei goede voorbeelden maar de Tafelberg werd ook genoemd door Henk De Bruijn en dat waren hele slechte voorbeelden bij de bewoners. Wat vindt u daar dan van?

De heer Visser: Ik was net over de Waarderpolder begonnen, de Schoteroog locatie. Die hebben Actiepartij en ChristenUnie eerder voorgesteld en dat deden we om twee redenen. Ten eerste, omdat er steeds werd gezegd, we willen maar één locatie in Oost, dus er moet ook een locatie ... Of één locatie in Haarlem Oost, dat betekent eigenlijk dat daar automatisch de Vergierdeweg uit zou komen. En wij vonden het gewoon eerlijk tegenover de bewoners dat er een alternatief was voor die bewoners, vandaar de Waarderpolder. Ten tweede, omdat wij de argumenten die bij de Waarderpolder werden ingebracht niet geldig vonden. Ten eerste is Schoteroog geen onderdeel van het bedrijventerrein, geen onderdeel van de convenantlocatie, en is volgens ons daar ook milieusanering niet een probleem. Mogelijk is wel die windmolen een probleem, dus ik ben benieuwd naar uw reactie van het college erop? Hier was toen geen steun voor, we zijn blij dat er nu kennelijk wel steun is om die locatie te onderzoeken maar we betreuren het wel dat daarmee tijd verloren is gegaan. Want D66 wil dat nu heel snel onderzoeken, wij vinden wel dat het zorgvuldig moet worden gedaan, juist om de participatie van bewoners recht te doen. We zijn ook een beetje verbaasd over het pleidooi van het CDA over Robertus Nurksweg, niet zozeer over die locatie maar wel dat het CDA bepleit daar juist Domus Plus te doen, daar lijkt de locatie toch echt te klein voor. En wij zijn wel redelijk overtuigd van de argumenten in het stuk dat de Nieuweweg en de Vergierdeweg beter zijn dan de Nurksweg en, welke locatie vergeet ik nou, en Boerhaave. Ja, sorry, excuus.

De voorzitter: Dat is een moment, u heeft een interruptie van mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, u zegt dat Schoteroog zorgvuldig moet gebeuren. Maar volgens mij is er al een uitgebreid onderzoek geweest en is alleen de plek aan de andere kant van de weg neergezet, dus dat hoeft niet echt qua tijd zoveel te kosten volgens mij om toch zorgvuldig te zijn. Bent u dat met me eens?

De heer Visser: Ik wacht het antwoord van het college af. Ik ga snel verder, voorzitter. Wij vinden wel dat de financiële onderbouwing, daar zijn natuurlijk nog heel veel PM-posten. Ik snap dat die er nog niet allemaal zijn maar het moet wel ... Ik ben benieuwd wanneer het college daar meer helderheid over kan geven? Wat betreft het beheerplan, we vonden het opmerkelijk dat er wordt gezegd, vanaf 2022 zullen locaties prioriteit krijgen in het handavingsplan. Nou zie ik dan de klachten die er zijn, met name in het park, daar moet gewoon nu meer gehandhaafd worden. En wij willen ook het college vragen om concreet doelen te stellen ten aanzien van de overlastbeperking. De beveiliging hebben we nog wel een vraag over, er wordt namelijk gezegd van dat de beveiliging op kosten van de gemeente is. Maar elders in een ander deel van het stuk, in het participatieverslag staat van, ja, die beveiliging, dat is niet voor de politie, niet voor handhaving, dat moet de zorgverlener zelf regelen. Ja, wat is het nou? Wie zorgt er voor de beveiliging en wie betaalt dat? En als het dan naar de Wet langdurige zorg gaat, blijft dan nog steeds de gemeente die beveiliging betalen of moet dan ook die beveiliging uit de Wet langdurige zorg worden bekostigd? Dat lijkt ons eigenlijk reëler. Kan de wethouder daarop antwoorden?

De voorzitter: U bent door uw tijd heen.

De heer Visser: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord nog geven? Hebben we alle fracties inmiddels gehad? Ja. Even kijken, dan is het half tien, dan hebben we nog een kwartier voor een korte eerste reactie vanuit het college. Ja hoor, dat lijkt me, ik denk ook dat de mensen thuis daar wel op zitten te wachten. En dan zoeken we verder naar een volgende datum. Wie mag ik het woord geven vanuit het college? Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ik zal de vragen voor rekening nemen die geen betrekking hebben op de locatie, dat zal de heer Roduner doen. Ik zal vooral ingaan op de vraag rondom de doelgroep en over de beheersmatigheid en de veiligheid. Maar als eerste moet me in ieder geval wel van het hart dat ook wij goed geluisterd hebben naar alle inspraak van vanavond, en de mitsen en de maren gehoord hebben. Maar dat ook mij de woorden van mevrouw Nelemaat en de heer Stavenuiter, mij ook wel ondersteunen in het gevoel dat ik hier steeds bij gehad heb. Dat we het hebben over mensen, mensen met een bijzondere zorg, mensen met extra zorgnoden. Maar ik zal het niet onder stoelen of banken steken, dat we hier te maken hebben met een lastig probleem. Ik heb zo al eerder in de pers gezegd, niemand hangt de vlag uit, maar laten we hopen dat we een goede locatie kunnen vinden voor deze mensen die dat ook verdienen, zij zijn ook Haarlemmers. En we staan hier volgens mij allemaal, ook u als gemeenteraad, voor een inclusieve maatschappij.

De voorzitter: Dank u wel. Dan steekt mijnheer Van den Raadt zijn hand op. U moet het heel snel doen, u heeft vier seconden.

De heer Van den Raadt: Wethouder, u heeft het over twee insprekers maar die andere 34 waren tegen, er zijn duizenden handtekeningen tegen ingediend, doet dat ook nog wat met u in de locatiekeuze of is dat gewoon ter kennisgeving?

De voorzitter: Nou, dank voor de snelheid. Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Nee hoor, dat doet zeker ook wat met me en dat herken ik ook. Ik bedoel, de weerstand en de onzekerheid die boven zulke moeilijke beslissingen hangen, zal ik niet ontkennen. Ik bedoel, dat is natuurlijk, je wil zo snel mogelijk uitsluitel hebben over hoe de zaken geregeld moeten gaan worden. Dat is ook de vraag die ik hier steeds hoor, men heeft behoefte aan duidelijkheid, hoe gaat zo'n beheerplan eruitzien, hoe gaan we het op de locaties inpassen, kunnen de veiligheidsdiensten er goed bij komen, hoeveel veiligheidsmaatregelen moeten we nemen, hoeveel zorg? Nou, er zijn, ik denk, ik heb ze niet allemaal geïnventariseerd maar ik denk dat er sowieso wel twintig vragen over heel het beheerplan zijn. Dat ligt er inderdaad nog niet. Er is wel een voorbeeld van het beheerplan, maar dat heb ik ook in de vorige bespreking gezegd, we kunnen niet voor zestig locaties een beheerplan maken, ook niet voor die vier. Daar hebben we de mensen voor nodig, daar hebben we de inwoners voor nodig, daar hebben we de ketenpartners voor nodig, daar hebben we onszelf voor nodig als gemeente om het goed vorm te geven. Daarom liggen die er nog niet. Maar ik heb u wel een voorbeeld volgens mij doen toekomen, van hoe zo'n beheerplan eruitziet.

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik zal ... Want ik heb eigenlijk wel dan behoefte aan wat zelfreflectie, want u gaat nou wel even over oplossing en uitvoering praten, maar ik heb toch 35 mensen gehoord die toch behoorlijk kritisch waren op het proces dat verlopen is, en dan ben ik nog mild. Maar misschien kunt u daar nog wat over zeggen voordat u begint bij mevrouw Nelemaat.

Wethouder Meijs: Volgens mij begon ik met dat ik mijn oren echt wel goed open gehad heb en dat ik begrijp dat er weerstand is en dat er zorgen zijn. En volgens mij heeft dat alles te maken met de angst en de onbekendheid met de groep. Ik zal in sneltreinvaart de vragen beantwoorden die op mijn terrein gesteld zijn. Dat was als eerste de PvdA die vroeg van, kan zo'n beheerplan niet naar voren gehaald worden? Dat zou kunnen maar dan moeten we wel weten voor welke locatie we dat gaan doen. Dus wat mij betreft zouden we al eerder met elkaar, ook met de inwoners, aan zo'n beheerplan kunnen gaan werken. Dat creëert volgens mij ook, als antwoord op u, mevrouw van Zetten, dat er dan ook meer draagvlak zou komen en ook meer minder

onzekerheden zouden komen. We hebben die beheerplannen, net zoals bij de Velservoort en bij de Wilhelminastraat, ook samen met de omwonenden gemaakt. Tot op de dag van vandaag zit ik nog steeds elke acht weken, of, nou deze periode natuurlijk digitaal, bij de omwonenden overleggen van de Wilhelminastraat, met alle betrokken partijen. Dus dat is een heel goed voorbeeld om straks ook bij deze twee locaties te gaan uitvoeren. D66, nou, die vraag ... O, pardon, die gaat mijn collega doen, vroeg ook over het koppelen van het veiligheidsplan aan, of dat vooruit kon gaan aan de startnotitie. Dat is eigenlijk dezelfde vraag die de PvdA stelde. Kijk, we kunnen de heleboel wel naar voren halen maar we moeten wel een in principe uitspraak doen over die locatie. Want het is ondoenlijk om voor al die locaties veiligheidsplannen of beheerplannen te maken, want we hebben daar ook de ketenpartners voor nodig en alle omwonenden. En precies zoals mevrouw de Roos, een van de sprekers, al zei, wij kunnen niet meepraten als we niet zeker weten dat het op deze locatie is. Als er niet meegepraat wordt, kan er geen beheerplan gemaakt worden met de omwoners. Dus daar hebben we wel een in principe uitspraak voor nodig. GroenLinks worstelt, het is een moeilijke keuze. Ik kan u zeggen, ik heb er ook lang mee geworsteld want ik vind het ook een moeilijke keuze. Maar ik ben gesteund, en ik spreek nu recht vanuit mijn hart, toen ik mijn inwerkprogramma als wethouder deed, ben ik alle locaties, samen met iemand van de gemeente langsgegaan, naar alle locaties van de dak- en thuislozenzorg en ook van het beschermd wonen. Ik heb toen met twee mensen gesproken die nu bij Huis en Haard zitten, bij het Leger des Heils, die woonden daar toen zeven jaar, die wonen er dus nu inmiddels tien jaar. En een van die mannen die zei, ik wacht op een Domus Plus voorziening. En die woont in een gang, met een heel klein kamertje, ik denk, nou, 3 bij 3, hooguit, inclusief een klein keukentje, inclusief een klein wc'tje, een douche en een bed. En hij kijkt uit op een blinde muur. Daar zit die man al tien jaar. Ik denk, voor die man doe ik het. Dat is de man die ik voor ogen heb. Maar daarachter zitten natuurlijk nog 24 mensen en nog 6 mensen. Ik ken ze niet allemaal persoonlijk, maar ik kan u garanderen dat als u ze kent, u vanavond ook in principe een besluit zou durven nemen.

De heer Aynan: Dus hij leeft niet op straat?

De voorzitter: Nee, mijnheer Aynan, zo gaan we het niet doen. Mevrouw Meijs, ik zou u willen vragen toch af te rondelen en een keuze te maken zodat ook mijnheer Roduner kort nog een bijdrage kan leveren.

Wethouder Meijs: Een vervolgvraag, een volgende vraag was van de Actiepartij, heeft u met de cliënten gesproken, met de doelgroep gesproken? Wij spreken zeker met de doelgroep, maar wij spreken ook met de ketenpartners. En ook met de ketenpartners zullen we zeker in gesprek gaan als we het hebben over de vervolgperiode, hoe we die beheerplannen moeten gaan uitvoeren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Wethouder, de vraag was ook met name, gaat u bij de beheerplannen ook de cliëntenraad meenemen en betrekken in het reguliere overleg over de voortgang, en de problemen en beelden die er leven bij de omwonenden?

Wethouder Meijs: Nou, het is een beetje ingewikkeld, als we nog niet die locaties hebben, hebben we natuurlijk nog niet de cliënten van die locaties. Die zijn nog niet verenigd, die zijn nu verspreid over de stad. Maar ik zal zeker toezeggen dat wij die zullen betrekken bij de plannen. Maar of zij ook echt daadwerkelijk bij met instemming die beheerplannen of veiligheidsplannen moeten maken, in hoeverre dat is, dat weet ik niet. Maar het lijkt me duidelijk dat die wel betrokken worden, en zeker de cliëntenraden.

De voorzitter: Mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Nee, het gaat vooral om dat overleg waar u net ook aan refereerde, dat acht wekelijkse overleg waar u bij zit, dat daar ook een afvaardiging van de cliëntenraad aanwezig is.

Wethouder Meijs: Nou, het lijkt me wel.

De voorzitter: Mevrouw Meijs, kunt u afronden? Nog één zin.

Wethouder Meijs: Ja. Goed, het gaat veel te snel. Volgens mij heb ik nog meer vragen over, even kijken hoor, de Skaeve Huse, of die in meerdere gemeentes zijn, dat was een vraag van de OPH. Ja, de Domus Plus, die, dat heb ik volgens mij vorige keer ook al uitgelegd, die wordt voor de hele regio ingericht. Maar dat wil niet zeggen dat er geen Haarlemmers zitten. Volgens mij hebben we wel eens eerder met u gedeeld dat minstens 80, 90 procent van de bewoners van de Domus Plus uit Haarlem afkomstig is. En er zijn volgens mij nu twee of drie gemeentes die al een voorziening hebben à la Skaeve Huse. En de vraag was van OPH of de risicoanalyses gedeeld kon worden, of de studies daarnaar? Nou, dat zal ik kunnen vragen of ze dat met u kunnen delen, dat lijkt me inzichtelijk. En verder was er een vraag over het naar voren halen, o, die heb ik ook al gehad, over de veiligheidsplannen en de noodzakelijke voorzieningen die er nu al zijn op het gebied van de veiligheid en de gevoelens daaromheen. Ik denk dat we dat zeker met elkaar kunnen bespreken om te kijken of we dat vooraf aan de plaatsing al kunnen regelen.

De voorzitter: Dank u wel. Er komt nog een vergadering hoor, dan kunt u de rest van de vragen beantwoorden . Mijnheer Roduner, u heeft vijf minuten.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Ja, Haarlem is een prachtige stad, maar Haarlem is ook een stad met, dat weten we allemaal, heel weinig vrije ruimte, laat ik het zo zeggen. Ruimte waar nog geen functie, geen goede functie voor gevonden is. Dat hebben we ervaren toen we zochten naar extra woningen voor statushouders, dat hebben we ervaren toen we zochten op verzoek van de raad naar locaties voor tijdelijke woningbouw, dat hebben we ervaren bij de zoektocht naar een Domus Plus en dat gaan we denk ik ook wel weer ervaren als we straks in mijn tijd alweer het vierde locatieonderzoek gaan doen, namelijk op zoek naar locaties voor woonwagenuitbreidingen. Dus elke keer komen we dan vaak wel weer op dezelfde locaties uit want de ruimte is in Haarlem heel schaars. U kunt dat ervaren als u gaat fietsen, zoals de heer De Groot heeft gedaan met zijn collega, dan kunt u naar de locaties gaan, dan kunt u door de stad fietsen. En wij hebben ook gelukkig onze ruimtelijke plannen goed online staan. Op ruimtelijkeplannen.nl kunt u alles zien over wat daar de geldende regimes zijn, en ook de omgevingsvisie, of de omgevingsverordening van de provincie staat online. Dus op zich, alles is openbaar maar ik zal op twee locaties even specifiek ingaan want daar is naar gevraagd. De Schoteroog, is ongeveer locatie 38 die uit dat locatieonderzoek van 60 is gekomen en beoordeeld. Hier wordt weer gezegd, hij zou misschien wat kunnen opschuiven maar hij is extra lastig op drie punten. Alle locaties zijn lastig, alle locaties hebben een wijziging van bestemmingsplan vragen, alle locaties liggen in het provinciaal natuurgebied. Nee, dat moet ik anders zeggen, in het MRA, ik hoop dat ik het goed zeg, natuurgebied. Het is niet echt formeel natuur maar het is wel groen gebied, dus als wij de groene zoom in Haarlem ook zo hebben bestempeld, dus dat zal allemaal een extra gesprek met de provincie vergen. We hebben allemaal rekening moeten houden met de Stelling van Amsterdam ook. Maar Schoteroog is op drie punten extra ingewikkeld. Het ligt binnen de geluidscontour van de Waarderpolder, het ligt binnen het gebied waarin bedrijven in de Waarderpolder de ruimte hebben om geluid te produceren om hun bedrijfsvoering goed te doen. Dat is obstakel één. Daar kan je een aanpassing aan doen, daar zijn we dan ook zelf bij als gemeente, maar daar hebben we wel rekening mee te houden met de bedrijven die er nu zijn, denk aan sloopbedrijf Bottelier. Probleem twee is dat de locaties die genoemd worden, liggen vaak op de afvalberg van Afvalzorg, en daar mogen we niet op bouwen. Er mag niet de afvalberg mogen we doorprikken met andere

dingen, daar mag je volgens mij zelfs geen container op zetten, dus dat maakt hem heel lastig. Het derde punt is dat het NNN-gebied is. In het vorige verslag stond dat als, NNN, maar het zijn twee hoofdletter Nico's, en dat betekent dat het een natuurgebied is, een beschermd natuurgebied. En dat natuurgebied, daar mag je ook niet zomaar in bouwen, daar moet je ook extra maatregelen voor nemen, moet je afspraken maken met de provincie, en moet je ook zorgen voor natuurcompensatie. Als je die drie plaatjes op elkaar overlegt, dan zijn met name die afvalberg is natuurlijk een hele belangrijke belemmering, ook het natuurgebied is een hele belangrijke belemmering.

De voorzitter: U heeft een interruptie.

Wethouder Roduner: Als je die al op elkaar legt dan kom je ongeveer uit naast de zeilschool, waar nog een plekje is.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Wethouder Roduner: En ...

Mevrouw Van Zetten: Ik ... Sorry, wethouder, dat ik u onderbreek. Ik denk dat toch wel even behoefte is om even te kijken wat er nu wel kan, een reactie op al die inspraak die er is geweest, wat hier gezegd in de commissie, en niet op waarom het allemaal niet zou kunnen want daar zit ik eerlijk gezegd op dit moment niet op te wachten. En als het heeft over de geluidsnormen, we hebben ook de Waarderhaven, die ligt er ook aan de rand dus uiteindelijk kunt u met een beetje goede wil heus wel iets bedenken en dan schrijft u het maar in een brief.

De voorzitter: Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, kijk, u doet denk ik het proces tekort wat we hier met elkaar hebben gehad. We hebben 60 locaties besproken, de Waarderpolder is in de vorige ronde ook aan de orde geweest, zijn vragen over gesteld. En volgens mij toen locatie 38 was een blok, stond een streepje rood ook omdat het een NNN-gebied was. Dus nu te zeggen van, ja, het zal allemaal wel kunnen. Ik denk dat we onszelf en u als raad u zelf ook echt tekortdoet. Ik ben ...

Mevrouw Van Zetten: ... ?

Wethouder Roduner: Ik ben van harte bereid om u een brief te schrijven.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten?

Wethouder Roduner: Dus ik ben van harte ...

De voorzitter: Ho, ik hoor wat stemmen erdoorheen van mensen die geen spreektijd meer hebben.

Mevrouw Van Zetten: Ik denk dat u ons ... Ik ben begonnen, ik zeg dat we een bijzonder proces achter de rug hebben, dat we in beslotenheid locaties hebben besproken, dat we nu pas 35 insprekers hebben gehad en wel meer.

De voorzitter: Ook uw tijd is om.

Mevrouw Van Zetten: En dat er nu de behoefte ... Ja, ik ... Ja, maar zo ga je wel door je tijd heen, maar de wethouder heeft ook haast geen tijd en u kunt beter even duidelijker reageren op de vragen die hier zijn gesteld.

De voorzitter: Mijnheer Roduner, gaat u verder.

Wethouder Roduner: Nou, ook wat we volgens mij in beslotenheid met elkaar bespreken heeft evenveel waarde als het in openbaarheid is, dus daarmee is het niet inhoudelijk minder relevant. '...' dus deze plek hebben we vorige keer eigenlijk gezegd met elkaar van, nou, dat is eigenlijk geen geschikte plek. Ik ben van harte bereid om zo snel mogelijk een raadsinformatiebrief te sturen om dat nog een keertje op papier te zetten. We kunnen daar ook het advies van de politie nog wel bij betrekken. Ik kan me ook goed voorstellen dat we nog even navraag doen bij relevante partijen, zoals de jachthaven, de zeilvereniging, de ondernemer die daar zit met een horecatent, de industriekring, misschien ook nog wel de scouting die op de weg daarheen ligt. Dat u in ieder geval een beeld heeft van, nou, hoe kijken die partijen dan aan tegen die locatie? Maar ik waarschuw alvast, het regime daar gaat ontzettend belemmerend zijn en gaat in ieder geval niet zorgen voor een snelle realisatie. Dat is in ieder geval mijn beeld.

De voorzitter: Dank u wel. Kunt u tot een afronding komen voor vanavond? Ah, mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u. Ik heb ook niet heel lang mee hoor. Ik wil maar de wethouder danken voor zijn duidelijke voorbereiding op dit onderwerp, want dat is echt te zien, dus dat is heel prettig. Heel kort, Waarderpolder zou minimaal 500 meter van deze locatie liggen, dat heb ik in ieder geval uit het technisch antwoord begrepen. De afvalberg is de vraag of dat overal het geval is, dus ik ben inderdaad ook benieuwd of dat op alle plekken van toepassing is. En voor het natuurgebied, de parkeerplaats van 3000 vierkante meter die naast de jachthaven ligt, is in ieder geval geen natuurnetwerk. Dus ik wil u vooral vragen, ik ben heel blij met de brief maar geef daar wel voldoende informatie in. Want ik zou het jammer vinden als we op basis van die brief meer vragen overhouden dan antwoorden krijgen.

Wethouder Roduner: Nou, we gaan ons best doen om een zo duidelijk mogelijke brief te schrijven. Maar de parkeerplaats die u benoemt, ja, die ligt dus op de afvalberg. Dus dat is nou dat vrije stukje in het NNN-gebied, maar die ligt op de afvalberg. Er is nog een vrij stukje maar dan zit je naast de zeilschool ongeveer.

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Roduner: Dus ik denk dat dat ook niet een ...

De voorzitter: Ik heb in ieder geval een duidelijke toezegging gehoord voor een raadsinformatiebrief. Helaas moeten we de avond nu al vervroegd afronden. Maar wordt er, nogmaals, zeg ik u toe ...

De heer Klaver: voorzitter?

De voorzitter: Er wordt gezocht naar een extra datum, dus u bent nog niet klaar.

De heer Klaver: De wethouder wilde nog ingaan op een tweede locatie.

De voorzitter: Ja, maar dat gaat niet meer, het is kwart voor tien, hebben we afgesproken, dus ik sluit nu de vergadering. En er komt een nieuwe vergadering waarin de wethouders verder kunnen met hun termijn. Dank u wel. Ik zie allemaal aanleidende punten van orde maar dan bent u niet op tijd thuis. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Mevrouw de voorzitter, ik maak toch wel bezwaar dat u dit eigenlijk, een belang van alle Haarlemmers, ons zo in de kou laat staan. Dat wou ik u even meedelen. Dank u.

De voorzitter: Ja, mijnheer Amand, dit accepteer ik niet van u, dit is wat wij met elkaar van tevoren hebben afgesproken en u mag mij dankbaar zijn dat ik om kwart voor tien afrond. Mijnheer Klaver, heel kort.

De heer Klaver: Ja, voorzitter, dan wil ik graag vragen of de wethouder ook op die tweede locatie schriftelijk kan terugkomen?

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Roduner: Zal ik doen.

5. Sluiting

De voorzitter: En ik sluit de vergadering. En ik wens u wel thuis.

Mevrouw Van Zetten: En ook nog over de ...